

JURNAL INSIGNOGRAFIC 16

DIN CUPRINS

- AL VII-LEA CONGRES NAȚIONAL DE INSIGNOGRAFIE DIN ROMÂNIA
- INSIGNELE VECHI ALE DRUMETILOR MONTANI DIN VOIVODINA
- PRODUCĂTOR DE INSIGNE, CONDAMNAT CU EXECUTARE
- INSIGNE ALE SOCIETĂȚILOR DE BINEFACERE ȘI CARITATE DIN ROMÂNIA - INSIGNE ALE SOCIETĂȚILOR DE TEMPERANȚĂ DIN ROMÂNIA
- INSIGNA CELUI DE AL XV-LEA CONGRES UNIVERSAL DE PACE MILANO – 1906
- INSIGNE CONTRAFĂCUTE

2017

CRONOLOGIA REUNIUNILOR COLECȚIONARILOR DE INSIGNE DIN ROMÂNIA

1.Petroșani	1975	- Întâlnire
2.Timișoara	1976	- Întâlnire
3.Craiova	1977	- Întâlnire
4.București	1978	- Întâlnire
5.Petroșani	1979	- Întâlnire
6. Arad	1980	- Întâlnire
7.Timișoara	1981	- Întâlnire
8. Arad	1982	- Întâlnire
9.Timișoara	1983	- Întâlnire
10.Petroșani	1984	- Întâlnire
11.Tg. Mureș	1985	- Întâlnire
12.Timișoara	1986	- Întâlnire
13.Timișoara	1987	- Întâlnire
14.Craiova	1988	- Întâlnire
15.Petroșani	1989	- Întâlnire
16.Petroșani	1990	- Întâlnire
17.Petroșani	1991	- Întâlnire
18.Petroșani	1992	- Întâlnire
19.Petroșani	1993	- Reuniune
20.Petroșani	1994	- Reuniune
21.Petroșani	1995	- Reuniune
22.Petroșani	1996	- Reuniune
23.Vulcan	1997	- Reuniune
24.Aninoasa	1998	- Reuniune
25.Aninoasa	1999	- Reuniune
26.Tg. Secuiesc	2000	- Reuniune
27.Lupeni	2001	- Reuniune
28.Lupeni	2002	- Reuniune
29.Lonea – Petrila	2003	- Reuniune
30.Lupeni	2004	- Reuniune
31.Tg. Secuiesc	2005	- Reuniune
32.Petrila	2006	- Reuniune
33.Alexandria	2007	- Reuniune
34.Petroșani	2008	- Reuniune
35.Petroșani	2009	- Congres
36.Tg. Secuiesc	2010	- Congres
37.Alexandria – Petroșani	2011	- Congres
38.Alexandria – Petroșani	2012	- Congres
39.București	2013	- Congres
40.Petroșani	2014	- Congres
41.Tg. Secuiesc	2015	- Congres
42. Băile Felix	2016	- Congres

Responsabilitatea pentru conținutul articolelor publicate revine în totalitate autorilor.

Materialele prezentate spre publicare nu se restituie.

Colectivul de redacție :
Prof. Tiberiu Kelemen – coordonator,
Dumitru Ioan Pușcașu – redactor, tehnoredactare,
Gheorghe Boer – foto.
Mihai Livadariu – foto.
Alexandru - Gheorghe Turi - foto

În atenția colaboratorilor

Va informăm pe această cale că redacția își rezervă dreptul de a publica materialele în funcție de spațiu și de integrarea în profilul revistei. De asemenea, ne rezervăm dreptul de a face unele modificări pe textele acceptate pentru tipar, firește după consultarea și avizarea autorilor.

În unele cazuri, vom accepta preluarea unor articole apărute în alte publicații dar care prezintă un interes deosebit pentru tematica insignografică. În această situație persoana care propune articolul respectiv are obligația de a indica în mod exact sursa de proveniență.

Rugăm autorii să specifice bibliografia acolo unde este cazul.

**AU CONTRIBUIT LA REALIZAREA
NUMĂRULUI 16 AL JURNALULUI INSIGNOGRAFIC:**

Ing. Balif Andrei	Tg.Jiu
Prof. Botos Francisc	Sf. Gheorghe
Brânzei Stelian	Botoșani
ITM CFR Căpitanu Gheorghe	Bârlad
Muzeograf Ciutacu Gheorghe	Colilia (Ialomița)
Prof. Ciutacu Răducu Costin	Colilia (Ialomița)
Prof. Ciurea Constantin	Buzău
Ec. Dina Ștefan	București
Ing. Dobraș Silviu	Oradea
P.S.† Galaction	Alexandria
Prof. Giurcanu Costel	Vaslui
Jr. Haha Dumitru	Voicăuți (Botoșani)
As. med. Ilin Milan	Timișoara
Ec. Ivan Alexandra Mihaela	Marea Britanie
Ec. Ivan Silviu Mihai	Focșani
Prof. Kelemen Tiberiu	Petroșani
Lipovanu Iulian	Iași
Dr. Mijatovic Slobodan	Pancevo (Serbia)
Prof. Munteanu Vilică	Bacău
Dr. Popovici Adrian	Iași
Pușcașu Dumitru Ioan	Petroșani
Elev Remescu Sergiu Nicolae	Tg.Jiu
Col. (rtg.) Ing. Samoilă Ștefan	Brașov
Col. (r) Siminicianu Ioan	Botoșani
Stroe Viorel	Petrila (Hunedoara)
Lect. univ dr. Tabără Radu	Sibiu
Turi Alexandru Gheorghe	Deva

ÎN LOC DE PREFAȚĂ

„Jurnalul insignografic” a fost tipărit, în anul 2015, în 70 de exemplare, tot la Botoșani, prin grija colegului nostru, ing. Coriolan Chiricheș, lucru pentru care îi mulțumim. Se pare că, de această dată, am nimerit tirajul optim, deci și numărul 16 al revistei va fi tipărit în 70 maxim 75 de exemplare. De asemenea numărul 15 a fost cel mai voluminos (92 pagini color).

Revista are un profil axat în mod special pe studiul insignei și manifestările care au în centrul lor micile însemne, dar nu putem trece cu vederea activitatea unor cluburi sau secții numismatice ai căror membri sunt colegii noștri din cadrul A.C.I.R. care emit medalii și INSIGNE ce vor să marcheze acțiunile lor; deci, în acest caz, medaliile vor fi amintite, eventual li se va prezenta imaginea, fără o descriere amănunțită (cum considerăm că este normal).

În paginile revistei se vor regăsi și momente ale celui de-al VIII-lea Congres ce a avut loc la Băile Felix, precum și numele ultimilor colegi care au fost recompensați cu premiul „Floarea de colț”.

Încercăm să publicăm integral materialele care trebuiau să fie prezentate în cadrul sesiunii de comunicări a celui de-al VIII-lea Congres, dar din motive independente de noi, această secțiune a manifestării nu a mai avut loc, chiar dacă vom depăși numărul de pagini propus.

Am încercat să punem în discuție „Statutul colecționarului privat” –o inițiativă a domnului Raul Șeptilici de la Timișoara. Materialul a fost publicat integral în Programul-catalog al Congresului (100 exemplare), dar inițiativa nu a trezit interesul scontat al colegilor. Menționăm ca discuții asemănătoare, fără niciun rezultat concret sau idee viabilă, au avut loc la manifestările de la Brașov și Curtea de Argeș. Se pare că această problemă, deosebit de spinosă, trebuie abordată din alt unghi și cu mai multă seriozitate de către colecționari.

Va trebui să facem și unele modificări în colectivul de redacție și cel al colaboratorilor, lucru care va fi anunțat odată cu apariția noului număr.

Mulțumim celor care ne-au încredințat articole spre publicare și ne cerem scuze pentru că, din lipsa spațiului, ele nu au văzut lumina tiparului anul trecut, dar vor intra în lucru anul acesta.

Reamintim că „Jurnalul insignografic” este revista tuturor membrilor A.C.I.R. și nu numai, care vor să publice gratuit, fără restricții, articole și studii insignografice, cu condiția ca aceștia să respecte cerințele noastre și să-și asume responsabilitatea celor așternute pe hârtie!

Așteptăm, ca și până acum, materialele și opiniile dumneavoastră pe adresele:

TIBERIU KELEMEN
Str. Aviatorilor bloc 34 scara II ap. 58
Cod 332108 PETROȘANI
Județul Hunedoara
Tel. 0727-793872

DUMITRU PUȘCAȘU
Str. 9 Mai bloc 2 scara 7 ap.5
Cod 332041 PETROȘANI
Județul Hunedoara
Tel. 0743-046840
Email
puiupuscasu29@yahoo.com

STIMAȚI COLECȚIONARI DE INSIGNE,

Anul acesta veți fi, în premieră, musafirii noștri pe frumoasele plaiuri bihorene, gazda întregii manifestări fiind Complexul „Padiș” din Băile Felix.

După minuțioase discuții cu președintele A.C.I.R., prof.Tiberiu Kelemen, s-a dat undă verde organizării celui de-al VIII-lea Congres Național de insignografie, respectiv celei de-a 42-a Expoziții colective de insigne.

Am participat în ultimii ani la câteva întâlniri naționale, poate nu la atât de multe cât aș fi dorit, dar de fiecare dată am rămas plăcut surprins de frenezia colecționarilor, indiferent de vârstă, care căutatu piese pentru completarea colecțiilor personale!

De fiecare dată, surprinzătoare au fost exponatele în mare parte „aranjate la milimetru”, care au ridicat mult valoarea expoziției colective și, aproape în fiecare caz, prin aranjament s-a căutat scoaterea în evidență a unor piese vechi deosebit de interesante.

Anul acesta, în colaborare cu A.C.I.R., punem în circulație câteva piese care sperăm să placă și care vor contribui la îmbogățirea colecțiilor. Vom recompensa expozanții cu medalii personalizate, având anou și panglică tricoloră.

În desenul lor, medaliile redau imaginile celor mai reprezentative complexe hoteliere existente la Băile Felix.

Va fi pus în circulație și un nou însemn al colecționarilor de insigne – o idee venită după 34 de ani, în care nu s-a făcut nimic în această direcție, dorind să umplem un gol.

Vrem ca prin facilitățile oferite să creăm o atmosferă plăcută și destinsă, pentru ca toți colegii să plece mulțumiți, iar Congresul de la Băile Felix să rămână unul de referință în memoria tuturor.

Bine ați venit pe plaiuri bihorene!

Colectivul SC ACCESORII PROD SA, alături de președintele ACIR, prof.Tiberiu Kelemen.

Ing. Silvu Dobraș,
Organizator

Anul acesta manifestarea majoră în insignografie s-a desfășurat în perioada 27-29 mai, iar locația aleasă în acest scop, fără exagerări, a fost una de vis, la Băile Felix – Hotel „Padiș”.

Organizarea în premieră a unui congres național pe plaiuri bihorene, într-o stațiune balneară, a fost rezultatul unei colaborări deosebite între S.C. ACCESORII PROD ORADEA și Asociația Colecționarilor de insigne din România.

Pentru un grup de patru colecționari de la Petroșani reuniunea a început cu câteva zile mai devreme, deoarece s-au deplasat la Băile Felix cu un mijloc de transport, pus la dispoziție de organizator, pentru a pregăti spațiul expozițional.

În ultimul moment, după măsurători exacte, am ajuns la concluzia ca spațiul expozițional este mai mic decât ne-am fi așteptat și, în consecință, am anunțat telefonic majoritatea colegilor să aducă, spre expunere un număr mai mic de panouri (3 bucăți) decât cel stabilit inițial.

VINERI, 27 MAI 2016

În ziua de vineri, când au sosit primii participanți la congres, totul a fost gata, iar fiecare s-a cazat împreună cu însoțitorul (dacă a fost cazul) la Hotel „Padiș” unde au avut rezervate camerele, iar pe urmă au putut să-și expună piesele aduse. Au fost și unele mici discuții, deoarece s-au mai găsit colegi care nu au respectat în totalitate condițiile de expunere, dar problemele s-au rezolvat în final.

Cu foarte puține excepții, expoziția comună a fost finalizată în seara zilei de 27 mai, iar cei 88 de colecționari au expus 249 de panouri (10.960 insigne convenționale).

La sosire fiecare participant a primit un Program-catalog, spre conformare, o insignă de colecționar și un breloc care, prin înscrisul său, îndeamnă la apărarea sănătății – cea mai prețioasă avuție a fiecăruia – și un ecuson.

În seara zilei de vineri, cu începere de la ora 19⁰⁰, a avut loc ședința Comitetului de conducere A.C.I.R. la care au participat toți membrii. Au fost luate hotărâri importante, care vor fi supuse spre aprobare în cadrul Adunării generale de sâmbătă.

Un rezumat al discuțiilor purtate și hotărârilor luate în ședința Comitetului de conducere sunt prezentate într-un articol separat la pagina 64.

SÂMBĂTĂ, 28 MAI 2016

Această zi a fost cea mai densă în evenimente.

Au existat câțiva colegi care au sosit în cursul nopții și au expus panourile aduse dimineața.

Expoziția colectivă nu a fost tematizată, fiecare coleg aducând cele mai reprezentative piese.

La ora 9³⁰ au luat loc în prezidiu P.S.† Galaction (Alexandria), generalul Lazăr Cîrjan (președintele de onoare al Asociației Criminaliștilor din România), prof. univ. Aurel Chiriac (directorul Muzeului Țării Crișurilor), col. (rtg) ing. Ștefan Samoilă (vicepreședinte al Societății Numismatice Române), ing. Silviu Dobraș (manager S.C. ACCESORII PROD Oradea și organizatorul manifestării), prof. Tiberiu Kelemen (președintele A.C.I.R.), care a urât participanților bun venit pe plaiuri bihorene, după care a fost intonat Imnul Național.

P.S.† Galaction, episcopul Alexandriei și Teleormanului, a transmis participanților salutul și vestirea „Hristos a înviat!”.

În cuvântul Domniei Sale a subliniat necesitatea de a fi uniți în jurul conducerii A.C.I.R. și, când este vorba despre bunul mers al asociației, să lăsăm de o parte micile neînțelegeri, care nu fac decât să erodeze coeziunea dintre colegi, împreună trebuie să găsim soluții pentru rezolvarea problemelor și a ieși din impas.

S-a scos în evidență buna organizare a manifestării și mulțumește, în numele conducerii A.C.I.R. pentru munca depusă de gazde, respectiv pentru efortul depus de participanți care au venit de la mare distanță, aducând pentru a fi expuse, piese de mare frumusețe, apreciate de către vizitatori. În acest caz, netematizarea expoziției a fost binevenită, deoarece a scos în evidență marea varietate de insigne valoroase.

Numărul mare de participanți la lucrările congresului denotă interesul membrilor A.C.I.R. pentru acest gen de acțiuni bine organizate.

Mulțumiri pentru cele două zile frumoase oferite de gazde și tuturor persoanelor implicate în realizarea celui de-al VIII-lea Congres Național de insignografie!

Domnul General Lazăr Cîrjan a absolvit liceul la Petroșani, motiv pentru care a întâmpinat conducerea A.C.I.R. venită din Valea Jiului, cu tradiționalul salut „Noroc bun!” și a urat bun venit colectivului de la București, punctând faptul că în capitală s-a înființat mișcarea insignografică din România la inițiativa regretatului col. (r) Dogaru Ioan.

Domnul prof. univ. Aurel Chiriac a subliniat rolul colecționarilor în viața culturală. Domnia Sa a rămas impresionat de expoziția organizată, de varietatea extraordinară a insinelor și de valoarea istorică a acestora.

A luat apoi cuvântul domnul col. (rtg) ing. Ștefan Samoilă, vicepreședintele S.N.R., specificând faptul că, prin manifestarea de astăzi, Oradea, Băile Felix s-a înscris pe harta insignografiei românești.

A mulțumit domnului ing. Silviu Dobraș și conducerii A.C.I.R. pentru implicarea totală în organizarea manifestării de astăzi.

Prof. Tiberiu Kelemen a prezentat un scurt necrolog al celui care a fost colegul nostru, Balcu Anton și a propus păstrarea unui moment de reculegere în memoria tuturor celor care, mult prea devreme, au trecut la cele veșnice.

După momentul de reculegere, prin care asistența a adus un omagiu înaintașilor, a urmat în program recompensarea celor mai valoroși colegi care s-au făcut remarcăți în activitate.

Relatarea integrală a acordării ultimelor premii „Floarea de colț” se regăsește într-un articol de la pagina 11.

Au fost acordate de către participanți o serie de premii și diplome după cum urmează:

- Conducerea A.C.I.R. acordă o diplomă și un premiu special d-lui Gheorghe Boer (vezi pag 13).

- Domnul Ștefan Dina a înmănat un premiu aniversar, cu ocazia împlinirii a 40 ani de activitate numismatică la Cercul Militar Național, familiei Remescu (Tg. Jiu), membră A.C.I.R. În cuvântul său domnul Ștefan Dina a scos în evidență rolul pe care îl au copiii în viitorul numismaticii românești.

- Domnul Ilin Milan (Timișoara) înmânează „Premiul continuității LUCIA și ILIN MILAN” familiilor Balif, respectiv Remescu, de la Tg. Jiu.

De asemenea, dl. Ilin Milan a înmănat conducerii A.C.I.R. două medalii cu efigia sa, bătute la Timișoara, având textul în limba sârbă și a înmănat diplome de excelență, din partea Societății Numismatice a Banatului Timișan, colegilor Ștefan Dina

Constantin Ciurea, Radu Tabără, Gheorghe Boer și Andrei Balif.

- Domnul Aurel Curdov a înmănat colegului Mihai Costin 6 volume cu poezii de Mihai Eminescu, iar acesta a mulțumit călduros pentru cărțile primite.

- Domnul Stelian Brânzei a dăruit colegilor Gheorghe Boer, Vilică Munteanu, Ștefan Dina și Gheorghe Caraman tablouri – caricaturi și desene reprezentându-l pe Mihai Eminescu – opere ale artistului Florin Grosu.

- Domnul Constantin Giurcanu, președintele Secției Numismatice Bârlad, cu ocazia a 30 de ani de activitate a secției, înmânează participanților și unor secții numismatice o serie de diplome aniversare.

- Domnul ing. Silviu Dobraș a oferit două frumoase cadouri: generalului Lazăr Cîrjan – un splendid baston de mareșal și profesorului universitar Aurel Chiriac – o sugestivă statueta a unui dac liber, lucrate la S.C. ACCESORII PROD Oradea.

Pentru prima dată participanții au făcut donații care să ajute A.C.I.R. în activitatea viitoare. Aceste donații au venit din partea : dr. Constantin Lupu - 50€, Ilin Milan – 100 lei, Aurel Curdov – 100 lei, Mihai Cimpoi –50 lei, familia Kelemen – 100 lei, Dumitru Pușcașu – 100 lei. Președintele asociației a mulțumit tuturor pentru interesul arătat bunului mers al asociației.

Un alt moment important s-a desfășurat pe coridoarele largi ale Hotelului „Padiș”: a fost făcută poza de grup a participanților la congres, ca mărturie pentru istoricul asociației.

La întoarcerea în sală domnul ing. Silviu Dobraș a prezentat istoricul și evoluția Firmei ACCESORII PROD, înființată în urma cu 25 de ani și care ne bucură cu piesele realizate aici.

Au fost prezentați și angajații firmei, care au contribuit la prosperitatea acesteia.

A urmat un moment de respiro, în care colecționarii au căutat piesele dorite, au făcut schimburi de insigne, de păreri și impresii, care au mulțumit pe toată lumea, iar pauza pentru masă a fost binevenită.

După masă a avut loc Adunarea generală a A.C.I.R. , iar în urma unor discuții constructive și consistente de această dată au fost validate și propunerile făcute în ședința de comitet, care devin astfel hotărâri. Sperăm că acestea vor conduce la îmbunătățirea activității asociației (vezi pagina 66).

Din cauza mersului trenurilor și a distanțelor foarte mari ce trebuiau să fie parcurse de participanți, mulți colegi și-au manifestat dorința de a pleca duminică dimineața de la Băile Felix.

Astfel programul stabilit inițial a fost perturbat, dar, prevalându-ne de o prevedere existentă în Programul-catalog, s-a luat hotărârea ca festivitatea de premiere să aibă loc sâmbătă seara, la masa festivă.

Masa festivă a început la ora 20⁰⁰ în restaurantul Hotelului „Padiș”.

Pentru a nu perturba ambientul, premiarea participanților a fost făcută de către președintele A.C.I.R.

FOTOGRAFIA DE GRUP

O surpriză deosebit de plăcută în acest cadru deosebit a fost făcută de către domnul Vilică Munteanu, care a anunțat asistența că cel de-al IX-lea Congres, respectiv cea de-a 43-a expoziție colectivă de insigne vor avea loc anul viitor la Bacău! Anunțul a fost subliniat de urale și aplauze puternice.

Astfel una dintre cele mai delicate probleme și-a găsit răspunsul: felicitări domnului Vilică Munteanu și succes în dificila problemă pe care și-a asumat-o!

Expoziția colectivă nu a fost tematizată ca să facă o departajare valorică între colegi, astfel fiecare participant a primit o medalie cu anou, cu panglică tricoloră și o diplomă.

În fotografia alăturată doi prieteni: dr. Slobodan Mijatović și ec. Silviu Ivan după ce au fost premiați.

Masa a decurs într-o atmosferă veselă, plăcută, ca între colegi. La ora 24⁰⁰ ne-a fost oferită o „surpriză dulce” sub forma unui tort uriaș, alb, pe care trona insigna A.C.I.R. 2016.

DUMINICĂ 29 MAI 2016

Ziua a început problematic, deoarece peste jumătate din colegi au plecat și încă 15-20 se pregăteau de plecare. Ne-am pus foarte serios întrebarea dacă am luat corect hotărârea să efectuăm recompensarea colegilor la masa festivă, deoarece am dezechilibrat tot programul manifestării. Astfel nu au avut loc două momente importante ale congresului: lansarea de carte – volumele lui Pardos Ioan și Constantin Ciurea care au ca subiect insigna și, ceea ce este mai rău – sesiunea de comunicări insignografice.

După masă, când aproape toți colegii au plecat, colectivul care cu câteva zile în urmă a montat suportii pentru expoziția colectivă, a trecut la demontarea acestora spre a fi duși acasă la Petroșani.

LUNI 30 MAI 2016

Materialele aduse în urmă cu o săptămână au fost încărcate într-o mașină pusă la dispoziție de către organizatori, iar la ora 14⁰⁰ grupul de patru persoane au părăsit Băile Felix, punând capăt astfel unei manifestări care cu greu va putea fi egalată.

Mulțumirile noastre, a conducerii A.C.I.R. se îndreaptă spre domnul inginer Silviu Dobraș, colectivul de la S.C.ACCESORII PROD, care au făcut posibilă materializarea unei reuniuni de referință, care va rămâne mulți ani de acum încolo în memoria colegilor care întotdeauna vor face comparații, lucru care va îngreuna și mai mult sarcina viitorilor organizatori!

Mulțumiri S.C. ACCESORII PROD și LA REVEDERE LA BACĂU ÎN 2017!

În cadrul festivității de premiere, un moment aparte l-a constituit înmânarea Cupei transmisibile „ILIN MILAN” domnului ing. Silviu Dobraș, sufletul organizării congresului.

CASETA TEHNICĂ A CELUI DE-AL VIII-LEA CONGRES

- Participanți efectiv 88 de colecționari dintr-un număr de 93 anunțați inițial;
- Au fost expuse 249 panouri, însumând convențional 10.960 insigne;
- Manifestarea s-a desfășurat integral la Hotelul „Padiș”;
- Toți participanții au fost recompensați cu diplome și o medalie personalizată având anou și panglică tricoloră;
- A fost pusă în circulație insigna A.C.I.R. 2016 și insigna oficială a reuniunii;
- Fiecare participant a primit gratuit, la sosire, o insignă de colecționar și un breloc cu un mesaj pentru toți colegii;
- Au fost conferite ultimele cinci premii „Floarea de colț”.
- A fost lansat numărul 3 al Gazetei colecționarilor de insigne din România.
- Ca o neîmplinire – nu s-a putut respecta integral programul congresului.

PREȘEDINTE A.C.I.R.,
Prof. Tiberiu Kelemen

SECRETAR,
Dumitru Ioan Pușcașu

PREMIUL „FLOAREA DE COLȚ” LA FINAL

După 10 ani de la decernarea primelor premii de acest gen, Comitetul de conducere al asociației a hotărât sistarea acordării lor și înlocuirea cu titlul de „Colecționar emerit” (două nominalizări pe an).

În deceniul cuprins între anii 2007 și 2016, de acest onorant premiu au beneficiat 57 de colegi și persoane care s-au implicat în activitatea insignografică, precum și diverse asociații.

Va fi deosebit de dificil ca, de acum, să-i alegem pe cei mai buni colegi dintre mulți foarte valoroși!

Anul acesta, în ședința Comitetului de conducere al A.C.I.R. din 27 februarie, s-au făcut nominalizările celor cinci colegi care își vor „înnobila” vitrina trofeelor cu ultimele premii „Floarea de colț”.

În anul 2016 s-au bucurat de aprecierea și aplauzele tuturor cinci membri ai asociației:

- Un coleg deosebit de apreciat în țară și străinătate pentru colecția impresionantă în domeniul turismului și care a fost recompensat în anii 2004 și 2005 cu Premii de excelență – pentru prezentarea în expozițiile colective a unor piese de excepție.

Modest și un prieten valoros, TITUS ȘTEFANOV - din Arad - a expus și anul acesta insigne valoroase ce pot fi admirate în expoziția colectivă.

Pentru întreaga activitate, colecția colegului nostru se va îmbogăți cu trofeul „Floarea de colț” cu numărul 53.

Îi mulțumim pentru ceea ce a făcut, de-a lungul anilor, în domeniul insignografiei din țara noastră.

- Veteran al insignografiei din România, colaborator apropiat al Întreprinderii „Arădeanca”, prieten al gravorului Albert Iuliu, ale cărui ateliere au constituit bazele întreprinderii amintite, coleg cu amintiri deosebite despre tot ceea ce reprezintă insigna, pe care le împărtășește cu deosebită competență și plăcere, domnul doctor CONSTANTIN LUPU din Timișoara va pleca de la actuala manifestare cu Premiul „Floarea de colț” cu numărul 54. Avem o bună colaborare cu domnia sa și am primit, de la doctorul Lupu, articole consistente care, din păcate, din lipsa spațiului, nu au fost publicate integral, dar vor apărea în curând.

Sperând într-o relație fructuoasă pe termen cât mai lung, conducerea A.C.I.R. îi dorește sănătate și multă putere de muncă!

- Coleg tânăr, căruia îi vedem un viitor frumos, dacă ține cont de sfaturile colegilor cu o vastă experiență, ne-a ajutat cu ceea ce face el mai bine – să deseneze și să facă poze.

Astfel GHEORGHE – ALEXANDRU TURI din Deva, împreună cu un alt coleg, au creat o adevărată arhivă în imagini a activității A.C.I.R. , pentru care îi rămânem recunoscători, deoarece există multe amănunte care ar fi uitate, dar memoria aparatului foto le păstrează.

Gheorghe –Alexandru Turi deține o colecție complexă axată pe activitatea sportivă, pe care o va înnobila cu Premiul „Floarea de colț” cu numărul 55.

Dorim colegului nostru să-și dezvolte armonios colecția, devenind un stâlp de bază al activității insignografice din țară!

- Veteran în activitatea numismatică, fire impulsivă, uneori prea sonoră, s-a făcut cunoscut și în insignografie, fiind recompensat în 2005, la Târgu Secuiesc, cu un meritat premiu de excelență.

MIHAI CIMPOI, venit de la Râmnicu Vâlcea, a continuat să participe cu numeroase exponate în cadrul diverselor activități cu profil insignografic. Premiat în repetate rânduri, Mihai Cimpoi se va întoarce acasă cu cel mai important premiu obținut până în prezent – „Floarea de colț” – având numărul 56.

Dorim colegului nostru sănătate, viață lungă și multe piese frumoase în colecție!

- Anul acesta, o familie deosebit de simpatică, prezentă activ la toate manifestările insignografice, perechea ANA și MIHAI IACOB se va întoarce la București cu Premiul „Floarea de colț” cu numărul 57.

Dorim familiei Iacob sănătate și mulți ani fericiți pentru îmbogățirea colecției!

Trofeul acordat familiei Iacob este ultimul din ciclul Premiilor „Floarea de colț” , pe care A.C.I.R. le-a acordat, punând capăt unui program care s-a extins pe 10 ani.

Conducerea A.C.I.R. îi felicită pe toți colegii premiați în cei 10 ani pentru ceea ce au realizat în vederea promovării și mediatizării insignografiei românești!

UN PREMIU SPECIAL ACORDAT DE A.C.I.R.

De-a lungul anilor, un ajutor constant și necondiționat l-am primit de la un coleg sufletist, care și-a pus pasiunea și îndemnarea în folosul asociației.

Este vorba despre colegul GHEORGHE BOER din Târgu Mureș, fotograf amator.

Din ludatio-ul prezentat de către președintele A.C.I.R., prof. Tiberiu Kelemen rezultă că, prin tenacitatea Domniei Sale, s-a constituit în câțiva ani o adevărată arhivă foto a asociației; multe evenimente importante din activitatea sa ar fi fost pierdute definitiv sau peste ele s-ar fi așternut uitarea.

În fiecare an domnul Boer înmânează două albume foto – unul organizatorului manifestării, iar celălalt revine arhivei A.C.I.R. Astfel momentele unice din viața noastră vor constitui, peste ani, dovezi de necontestat ale activității A.C.I.R.

Mulțumim colegului nostru Gheorghe Boer pentru efortul depus de-a lungul anilor, dorindu-i sănătate și putere pentru a continua și pe viitor munca începută cu ani în urmă.

O INSIGNĂ MAI PUȚIN CUNOSCUTĂ – INSIGNA OASTEI DOMNULUI

Episcop Galaction
Secția Alexandria a S.N.R.

În primul număr din anul 1923 al ziarului ortodox sibian „Lumina Satelor”, preotul Iosif Trifa publica un manifest în care-i chema pe credincioși să redescopere valorile inițiale ale creștinismului. Debuta astfel mișcarea religioasă Oastea Domnului care a marcat Biserica Ortodoxă Română în perioada interbelică. Oastea Domnului a apărut în condițiile speciale ale primului deceniu de după Unirea din 1918. Transilvania era un teritoriu multietnic, iar elita ortodoxă trebuia să se remarce pe plan cultural și religios. Tocmai de aceea, în fruntea Mitropoliei Ardealului a fost instalat Nicolae Bălan, intelectual de frunte al Transilvaniei. Avea doctoratul în teologie luat la Universitatea din Oxford. Era și unul dintre cei mai prețuiți profesori de la Seminarul Teologic din Sibiu, înainte de 1918. Ajuns la conducerea bisericii transilvănene, Mitropolitul Nicolae Bălan a inițiat o campanie de revigorare a Ortodoxiei. Printre acțiunile sale s-a numărat și aducerea unor preoți entuziaști la Sibiu, sediul Mitropoliei, care să se ocupe cu activitatea misionară. Unul dintre aceștia a fost preotul Iosif Trifa, parohul din Vidra de Sus, județul Alba (satul natal al lui Avram Iancu). Preotul Iosif Trifa slujea de zece ani la Vidra, timp în care se remarcase pentru dăruirea pe care o manifestase în slujba Ortodoxiei. Mitropolitul Nicolae Bălan îl cunoștea personal pe preotul Iosif Trifa, deoarece i-a fost profesor la Seminarul Teologic din Sibiu. În luna august 1921, preotul de la Vidra de Sus a fost convocat de mitropolit la Sibiu, pentru a i se încredința o misiune specială. Începând cu luna septembrie 1921 devenea duhovnic al studenților de la Facultatea de Teologie Ortodoxă din localitate. Foarte activ, preotul Iosif Trifa nu s-a preocupat doar de îndrumarea spirituală a viitorilor preoți ortodocși. La 1 ianuarie 1922 a publicat primul număr din ziarul „Lumina Satelor”, pe care l-a condus până în anul 1934. Publicația Mitropoliei Ardealului a fost deosebit de influentă în perioada interbelică. A ajuns la tiraje de peste un milion de exemplare pe număr.

Înființarea Oastei Domnului are conotații mistice. În cartea fundamentală a mișcării religioase, „Ce este Oastea Domnului”, preotul Iosif Trifa susține că Anul Nou 1923 l-a găsit frământat de gânduri. De 11 ani, de când fusese hirotonit preot, „striga în pustiu fără urmare și fără roade”. Astfel, relatează preotul, a căzut în genunchi și s-a rugat lui Dumnezeu ca să-l îndrume „să lucreze cu mai multă izbândă”. Ca semn divin, Duhul Sfânt l-a îndemnat să publice în primul număr din „Lumina Satelor” pe anul 1923 o chemare. Prin aceasta, îi sfătuia pe credincioși să intre în anul nou cu dorința de a se lepăda de păcate. Mitropolitul Nicolae Bălan a binecuvântat imediat inițiativa preotului Iosif Trifa. În spatele argumentelor teologice stăteau și cauze sociale care au contribuit la apariția Oastei Domnului (alcolismul, tabagismul, sudalma etc.). Această inițiativă s-a dovedit un succes, mișcarea duhovnicească răspândindu-se în scurt timp în toate regiunile Țării și a mobilizat un mare număr de creștini ortodocși.

După 1948 mișcarea a fost declarată ilegală de regimul comunist. În această perioadă, în anii grei ai stalinismului, Oastea Domnului, a fost condusă de Traian Dorz, care a primit 17 ani de pușcărie pentru acest motiv.

În 1990 Oastea Domnului a fost reabilitată de Statul Român și de Sinodul Bisericii Ortodoxe Române, care a ridicat caterisirea lui Iosif Trifa. În zilele noastre, Oastea Domnului are sediul administrativ la Sibiu, unde dispune de editură, librărie și tipografie proprie. Aici se tipărește, cu binecuvântarea Sinodului Bisericii Ortodoxe Române, săptămânalul „Iisus Biruitorul”, având ca supliment revista pentru tineri „Timotheos”.

Oastea Domnului este condusă de un „Sfat Frățesc” Operativ din care fac parte aproximativ 30 de membri, reprezentanți ai zonelor în care mișcarea este activă.

Oastea Domnului este prezentă aproape pe tot teritoriul României dar și dincolo de granițele ei. Activitatea ei are ca bază așa numitul „voluntariat al laicilor”, chiar dacă din mișcare fac parte și numeroși clerici.

Părintele Iosif Trifa a definit misiunea Oastei Domnului astfel: „... aflarea și vestirea lui Iisus cel răstignit.” Această formulare era o veritabilă „declarație de război sufletesc contra întunericului și a răutății” din partea unei „armate care lupta sub steagul și conducerea lui Iisus Biruitorul.” De asemenea, referindu-se la programul Oastei Domnului, părintele Iosif Trifa scria: „Iisus cel răstignit - acesta a fost programul meu în toți anii de Oaste și acesta este programul Oastei Domnului. Nu este un program nou. L-am aflat gata de la Sfântul Apostol Pavel.” Tot părintele definea pe „ostașul Domnului” astfel: „Ținând cont de permanenta ofensivă a iadului, un ostaș al Domnului trebuie să fie un ostaș activ, luptător, un mare viteaz, capabil să atragă și pe alții în lupta cea mare a mântuirii sufletelor.”

În alt număr din revista „Lumina Satelor” din 1923 apare următorul articol (vezi și fig. 2):

Acesta este semnul pe care-l vor purta cei ce au intrat în oastea noastră.

In numărul de anul nou și de Paști, «Lumina Satelor» a dus cetitorilor săi o Hotărâre care-i chema să se hotărască la luptă împotriva bețiilor, sudalmelor și altor păcate rele și grele. Inceputul s'a făcut și acum vom merge mai departe. Pentru armata noastră și ostașii noștri, ne-am gândit să facem un fel de semn de cunoaștere pentru cei ce am intrat în oastea Mântuitorului. Chipul acestui semn iacă li arătăm aici la gazetă. Acest semn, întocmit în formă de medalie, se va lucra la București în câteva mii de exemplare și li vom trimite tuturor ostașilor noștri.

Cetitorule! Uită-te cât de frumos este semnul ce-l vor purta cei ce s'au hotărât să scoată beția, sudalma și alte păcate grele din vieja lor. Vrei și tu să porți acest semn de mântuire sufletească? Intră în oastea noastră. Dar bagă de seamă, cetitorule, că semnul nostru nu-i făcut numai să-l pui pe pept în semn de fală și mândrie, ci cu semnul nostru trebuie să trăiești și în vieja ta.

Trei lucruri se cer dela tine și dela alții cari voesc să intre în oastea noastră și să poarte medalia noastră.

1. Înălțaoară: în oastea lui Isus trebuie să te supui cu credință și cu ascultare tuturor poruncilor Lui (așa precum trebuie să te porți în orice armată). Toate purtările tale, toate faptele și lucrările tale trebuie să le pui în slujba lui Isus căci el e stăpânul tău.
2. A doua oară: în oastea lui Isus, tu trebuie să te lupți neîncetat. Această luptă trebuie să o porți mai întâi cu tine însuși ca să poți pune sub picioarele tale pe potrivnicul diavol și amăgirile lui. Vitegia cea mare în frontul nostru aceasta este: să te biruești pe tine însuși, adică să-ți biruești poftele și patimile tale cele rele. «Să nu fi biruit de rău, ci să biruești răul prin bine» (Romani 12, 19) cu ajutorul Domnului Isus.
3. A treia oară: După ce te-ai mântuit pe tine, trebuie să mântuești și pe alții, și să-i tragi și pe alții în fronturile mântuirii sufletesti. Ca un bun ostaș a lui Hristos, tu trebuie să te lupți neîncetat pentru a lărgi hotărâre împărăției lui Dumnezeu pe acest pământ: să aprinzi dragostea, să stângi ura, să lovești minciuna, să lăsești pacea...

Iată dar, iubite cetitorule, câte se cer dela tine și dela cei ce vor să intre în oastea noastră. De aceea li scris pe medalie «Iar tu te luptă și suferă». În schimb această luptă și suferință pentru Isus și evanghelie ne dă la sfârșitul vieții mulțămirea sufletească pe care a avut-o apostolul Pavel când a zis: «Lupta cea bună am luptat, credința am păzit... cununa dreptății îmi va da mie judecătorul cel drept... (II Timot. 4, 7).

Intră și tu cetitorule în oastea noastră ca să ai la sfârșitul vieții tale această bucurie și mântuire sufletească. I. T.

Hotărâre.

Subsemnatul gândindu-mă cu luare aminte la mântuirea mea sufletească, mă hotărâsc prin aceasta, cu începere de acum să scot din traiul meu sudalma și beția. Îmi dau seama ce păcate grele sunt aceste: cu sudalma de cele sfinte batjocoresc și răstignesc pe Mântuitorul meu, iar cu beția îl las pe Satana să se facă stăpân peste mine și voia mea.

Mă lapăd cu ură și scârbă de aceste păcate și mă hotărâsc de acum înainte să-mi păstrez mintea și judecata așa limpezi și curate cum mi le-a lăsat Dumnezeu meu și limba deasemenea să mi-o pun numai în slujba Lui.

Intru prin această Hotărâre în rândul acelor cari se vor hotări ca și mine, ca astfel toți împreună ca și niște buni ostași a lui Hristos să începem lupta cea sfântă a curățirii vieții noastre de păcatele cele multe și grele.

În fruntea oștirii noastre stă Mântuitorul Hristos și El ne va duce la biruință. Pe Mântuitorul meu, Isus Hristos, rugându-L să mă ajute și pe mine ca să lupt în oastea Lui, iscălesc această Hotărâre ce s'a făcut pentru binele și mântuirea mea sufletească.

Dat în la 1923.

N. N.

abonat al gazetei „Lumina Satelor”.

Se pare că medalionul nu s-a mai făcut la București, ci la Viena așa cum reiese din cea de-a cincea ediție a cărții „Ce este Oastea Domnului”, apărută în anul 1934, în care se precizează: „Pentru cei intrați în Oastea Domnului avem și un fel de medalie, al cărei chip îl dăm mai jos. E un fel de semn al celor intrați în Oastea Domnului.

Semnul acesta are multe înțelesuri. El are forma Sfintei Cruci, întrucât lupta noastră se reazemă pe Jertfa Crucii, adică pe darul și pe puterea ce ies din Jertfa Crucii de pe Golgota. Hotărârea noastră este – și trebuie să fie – o hotărâre cu Hristos împotriva păcatelor și pentru o viață nouă. Pe medalie sunt scrise cuvintele Apostolului Pavel: „Iar tu te luptă și suferă ca un bun ostaș al lui Hristos“ (II Timotei 2, 3). Înțelesul acestor cuvinte se află tâlcuit pe larg în cartea aceasta. Viața noastră trebuie să fie o viață de luptă. Viața noastră trebuie să se încheie cu cuvintele Apostolului Pavel: „Lupta cea bună m-am luptat, călătoria am săvârșit, credința am păzit. De acum mi s-a gătit cununa dreptății, pe care Domnul îmi va da-o în ziua aceea, El, Dreptul Judecător“... (II Timotei 4, 7–8). Medalia s-a făcut la Viena, din material ce nu-și pierde culoarea (email).

Ținem să spunem că medalia nu este obligatorie. Ținem să spunem că și fără medalie poate fi cineva un bun ostaș al lui Hristos. Folosim medalia să putem atrage și prin ea pe alții în fronturile mântuirii sufletești. Alături de medalie, trebuie să strălucească în lume, mai ales, faptele noastre cele bune.”

Chiar dacă în publicațiile Oastei Domnului nu s-a specificat, ulterior s-au emis și insigne (fig. 1 și 3), mărimea fiind identică cu cea a medalionului, singura diferență fiind că anoul a fost înlocuit cu un ac de prindere.

Pentru a intra în Mișcarea Oastea Domnului drept-credincioșii trebuiau să depună un jurământ sub forma unei Declarații sufletești, prin aceasta credinciosul se obliga să lupte până la sfârșitul vieții cu patimile și păcatele care-l depărtează de Hristos. Mai jos prezentăm textul acestui jurământ:

„Eu, ostașul Domnului (numele și prenumele), voind a purta cruciulița (medalia) făcută pentru cei din Oastea Domnului, făgăduiesc că o voi purta cu cinste, luptând din toate puterile mele să împlinesc regulile ostășiei Domnului, pe care le-am citit în cartea despre Oaste.

La cazul că aș dezerta din această ostășie, adică m-aș întoarce iarăși la purtările și patimile cele rele ce le-am avut, și m-aș purta fâțiș în contră cu regulile celor intrați în armata Domnului, pentru acest caz pun făgăduință în fața Crucii Mântuitorului că nu voi mai purta nici medalia, nici numirea de ostaș al Domnului. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”

Fig. 1 – Insigna Oastei Domnului (av.)

Fig. 2 – Medalionul Oastei Domnului (av.)

Fig. 3 – Revers insignă

Fig. 4 – Revers medalion

Se cunosc și diferite variante ale medalionului (fig. 5), iar după reluarea activității Oastei Domnului, în anul 1990, a fost emisă o nouă serie de insigne (fig. 6)

Fig. 5 – Variantă medalie Oastea Domnului (email albastru) manufactură Viena

Fig. 6 – Variantă insignă Oastea Domnului – model 2012
(dimensiuni 32 x 32 mm – prindere cu ac orizontal)

Aducem mulțumiri colecționarului Nicolae Iorga din București pentru amabilitatea de a ne pune la dispoziție imaginile pieselor din colecția personală pentru ilustrarea acestui material.

Surse:

www.oastedomnului.ro/scurt-istoric;

www.comorinemuritoare.ro;

medaliireligioase.wordpress.com

adevarul.ro/cultura/istorie/oastea-domnului-sectantii-ortodoxiei

1_50b9ed2a7c42d5a663acee8e/index.html

https://ro.wikipedia.org/wiki/Oastea_Domnului

<http://www.crestinortodox.ro/religie/oastea-domnului-125463.html>

INSIGNELE CERCULUI DE CÂNTĂREȚI GERMANI DIN TIMIȘOARA - FABRIC 1929

Ilin Milan
Timișoara

În perioada 1920-1930 avem o creștere a activităților culturale de masă, înființându-se multe societăți mai ales în Timișoara anului 1929.

Cercul de cântăreți germani se constituie la 16 iunie 1929 în cartierul Fabric cu sediul în str. Ștefan cel Mare nr.2 sub denumirea de Fabriker Deutsche Liedertafel Temesvar, iar cu această ocazie se votează statutul și se alege conducerea, astfel avem: președinte de onoare pe dl. Dr. Adalbert Engels (medic), președinte executiv dl. Wilhelm Spahl (director de bancă). Vicepreședinți sunt aleși domnii: Iosif Kleist (preot), Mihai Philips (învățător) și Ioan Baum Winkler (comerciant). În celelalte funcții au fost aleși: casier Dl. Anton Rupek (funcționar privat), secretar dl. Gerhardt Friedel (comerciant), arhivar dl. Mihai Baurtesch (comerciant), cenzori dl. Filip Siebald (fabricant de mobile), dl. Adalbert Fucs (colonel în pensie) și dl. Gheorghe Landstaedter (fabricant de pălării), jurist consult – avocat Ioan Probst care a prezentat statutul și unele propuneri.

Totodată se alege și un comitet cu 56 membri însărcinați cu administrarea cercului și anume: dr. Francisc Scmeltzer (avocat), dr. Gaspar Muth (avocat), dl. Gheorghe Gutjahr (vopsitor) în Fabric (am avut ocazia să mă întâlnesc cu fiul lui la cea mai mare și modernă curățătorie-vopsitorie din Timișoara, în care avea calitatea de conducător până în 1989, după care a emigrat în Germania unită).

Statutul este înregistrat la Tribunalul Timiș -Torontal în 27 noiembrie 1929 sub nr. 11.110/3.

Ministerul Instrucțiunii, Casa Școalelor și a Culturii Poporului, sub nr. 54.705 din 13 februarie 1930, eliberează avizul favorabil pentru Societatea Cântăreților Germani din Timișoara Fabric.

Tribunalul Timiș -Torontal recunoaște personalitatea juridică și onorabilă în 2 mai 1930.

În Monitorul Oficial nr. 43 - partea a II-a, din 21 februarie 1931, este publicată personalitatea juridică a societății, iar în 3 decembrie 1937 este trecută în registrul persoanelor juridice a Tribunalului Timiș - Torontal sub nr.271, ca urmare a modificării componenței conducerii societății.

Societatea Cercul Cântăreților Germani din Timișoara Fabric a avut ca principale activități:

a) grupa de cântăreți-cor, b) grupa de muzică, c) grupa de teatru.

INSIGNELE

1. Insigna de membru al Cercului de Cântăreți Germani din Timișoara Fabric 1929 are forma rotundă cu diametrul de 17 mm, având greutatea de 4,55 gr. metal alamă.

Avers; insigna are două planuri, prim-planul este o harpă ștanțată având înălțimea de 9 mm și lățimea de 7 mm, aplicată prin sudură în două puncte pe câmpul central, metalic galben, cu diametrul de 11 mm. Planul doi are un cerc exterior de 17 mm și un cerc interior de 11 mm, spațiul dintre cele două cercuri este colorat cu email translucid roșu. Din partea stângă a medianei de sus, mergând spre dreapta până la mediană, cu litere excizate, apare textul „DEUTSCHE LIEDRETAFEL”, iar în partea de jos, de la mediana stânga jos, în sus până la mediana dreaptă avem excizat textul „TEMESVAR FABRIK 1929”.

Reversul (spatele) insignei este anepigraf fără firma producătoare, are o talpă rotundă în formă de potcoavă, cu același diametru ca și corpul insignei 17 mm., sudată de corpul insignei. Insigna se purta pe partea stângă a reverului hainei, în butonieră.

2. Insigna de protocol a societății, este mai elaborată având o înălțime (lungime) de 98 mm. lățimea panglicii bicolore este de 25 mm, iar greutatea totală a piesei este de 7,83 gr. Sistemul de prindere este din alamă de tip broșă, are o placă (corp) având în cimier un arabesc simplu cu înălțimea de 6,5 mm și lățimea de 32,5 mm; ambele câmpuri sunt colorate cu email alb. Pe trei rânduri avem cifre și litere care în cimier reprezintă anul înființării 1929, iar pe rândul al doilea și al treilea avem textele: „DEUTSCHE LIEDRETAFEL”, respectiv „TEMESVAR - FABRIK”.

Reversul sistemului de prindere a insignei este anepigrafic, necunoscându-se firma producătoare, iar acul tip broșă este sudat și alămit, sub el avem o bară lungă de 27 mm și groasă de 1 mm pentru trecerea panglicii.

În continuarea aversului avem o panglică înaltă (lungă) de 64 mm și lată de 25 mm, bicoloră; pe verticală avem în partea stângă (stânga privitorului) culoarea roșie și în dreapta galben auriu moarat, prinsă de bara sistemului prin coasere.

Partea centrală a panglicii este ocupată de o harpă stilizată din alamă stanțată, groasă de 1 mm, având înălțimea de 27,5 mm și lățimea de 16,5 mm. În câmpul central pe cele cinci coarde avem un scut aproape pătrat cu înălțime de 6 mm și lățimea de 5 mm, despicat în două cu diagonala de 45 grade, colț stânga jos-colț dreapta sus, având în câmpul stâng email roșu translucid, iar în câmpul drept metal galben – alamă; scutul aplicat prin sudură de corpul harpei.

Reversul harpei, amepigraf, având două lamele de prindere pentru fixarea harpei pe panglică prin pătrundere și îndoire a lamelelor.

Continuitatea panglicii cu franjuri metalici galbeni răsuciți cu za mică la capătul de jos având lungimea de 22 mm și lățimea de 25 mm, prinsă de panglică prin coasere.

Insignele s-au confecționat probabil în 250 de bucăți pentru membri și mai puțin pentru protocol, deoarece sunt rare, frumos concepute și realizate.

Insignele ne oferă ocazia de a cunoaște mai bine trecutul, cu scopul ridicării nivelului cultural și al umanismului.

Fotografiile au fost realizate de dl. dr. Raoul Șeptilici.

Bibliografie: Direcția Județeană Timiș a Arhivelor Naționale. Fond Tribunal Timiș-Torontal Dosar nr. 45 din 1929.

INSIGNA SOCIETĂȚII CORALE MAGHIARE DIN TIMIȘOARA – FRATELIA 1929

Ilin Milan
Timișoara

Cartierul Fratelia la ora actuală face parte din Municipiul Timișoara, fiind situat mărginaș, învecinându-se cu satul Chișoda, cu toate acestea o parte din cărțile funciare ale fostei localități Fratelia sunt trecute la satul Chișoda.

În 1925, cu noua organizare administrativ-teritorială, Chișoda devine plasă, având 23 de localități din jurul Timișoarei (inclusiv cartierele actuale Freidorf și Fratelia). Menționăm că între cele două războaie mondiale Chișoda avea toate facilitățile administrative ale unei plase (Judecătorie, Poștă Telefon - Telegraf, etc.).

Din izvoarele insignografice – mărturii în metal (insigne) pe care le-am găsit, rezultă că localitatea Fratelia avea: Club de box, Corul maghiar, Uniunea de cântări germane.

Societatea Corală Maghiară din Fratelia se constituie definitiv la 18 ianuarie 1931, cu toate că scoate insigna în 1929 și depune dosarul la Tribunalul Timiș-Torontal sub nr. 3994 din 1931.

La ședința de constituire se votează și statutul, alegându-se: doi președinți de onoare, dl. D.I. Brebera și dl. Becsky Dezideriu, Președinte executiv dl. Fekete Emeric, Președinte administrativ dl. Bolvari Alexandru, Vicepreședinte dl. Papai Anton, Secretar dl. Fekete Emeric, Dirigor dl. Kovacs Dezideriu, Notar dl. Neuhalt Wilmos, Casier dl. Balog Ștefan, Controlori: dl. Csintes Kelemen, dl. Vintes Mihai și dna. Fekete Juliana.

Tribunalul Timiș-Torontal recunoaște, cu sentința nr. 653 din 14 noiembrie 1932, personalitatea juridică a societății Corale a Maghiarilor din Fratelia.

Adunarea din 26 februarie 1939 alege noua conducere astfel: Președinte de onoare dl. Dedacs Iuliu, Vicepreședinti: dl. Bolovari Alexandru, dl. Kuncz Ioan, dl. Balog Ștefan și dl. Sipos Emeric, Secretar dl. Turczany Pavel, Dirijor dl. Kalay Dezideriu, Casier dl. Balog Ștefan, Controlori: dl. Levai Iosif și dl. Dudas Iosif, Cântăreț dl. Ritz Alexandru, Aranjour dl. Gyartmay Mihai, Intendent dl. Hizo Emeric, Stegar dl. Gal Ladislau, Curier dna. Fritz Ana, în total 29 persoane.

Insigna este în formă de scut, din alamă emailată având: greutatea de 2,41 gr , înălțimea pe axul vertical de 18 mm și lățimea maximă de 14 mm.

Aversul are în cimier (vârf) o harpă stilizată din metal galben, având înălțimea de 8 mm și lățimea de 5 mm, cu patru coarde, așezată cu jumătatea superioară a harfei pe partea superioară a scutului (orizontală – arc deschis) și jumătatea inferioară a harfei în câmpul central al scutului colorat cu email verde. Sub mediana câmpului central în unghi deschis avem literele metalice (excizate) de la stânga în jos la dreapta sus „FRATELIA” , înălțimea literelor fiind de 1mm. Cele două margini ale scutului, stânga și dreapta, cu lățimea de 2,5 mm, care se întâlnesc în vârful acestuia sunt colorate cu email alb. Pe acest spațiu cu litere metalice (alamă) cu înălțimea de 1,5 mm, de la stânga sus către vârful scutului jos, avem textul „MAGYAR”, steluță cu cinci raze și numărul 19 , iar de la vârful scutului jos spre dreapta sus avem numărul 29 steluță cu cinci raze și cuvântul „DALKOR”

Reversul insignei, cu sistemul de prindere prin talpa de alamă tip butonieră sudată de corpul inisgnei , având înălțimea de 18 mm și lățimea de 9 mm, este epigrafic având inscripționat cu litere mari, incuse, având înălțimea de 1,8 mm, numele păroductătorului insignei - „INGVARY”.

Fotografiile au fost realizate de dl. dr. Raoul Șeptilici.

Bibliografie: Direcția Județeană Timiș a Arhivelor Naționale. Fond Tribunal Timiș-Torontal Dosar – Registru nr. 160 din 1924; Valeriu Ureche *Organizarea Administrativ teritorială a României 1918-2007*.

INSIGNELE VECHI ALE DRUMEȚILOR MONTANI DIN VOIVODINA

Dr. Mijatović Slobodan
Pancevo
Treaducere: Ilin Milan

Actuala regiune sârbească Voivodina se compune din trei regii: Srem, Backa și Banatul Sârbesc. Această zonă a fost alipită Jugoslaviei după primul război mondial și mai avea în componență și Baraja.

Voivodina este primul voievodat sârbesc care a luat ființă sub imperiul Austro-Ungar în perioada 1851-1865 și care dăinue și acum. Drumeția montană în acest teritoriu datează din a doua parte a secolului al XIX-lea.

Arealul voivodinean are condiții geografice relativ slabe pentru practicarea drumețiilor montane, cu toate acestea preocupările și activitățile umane au dobândit o frumoasă tradiție, adunând un mare număr de iubitori ai sportului montan.

Dezvoltarea drumețiilor montane a dus la apariția unor societăți independente ale practicantilor acestui sport, dar și la înființarea de filiale (sau secții) ale societăților de acest gen din Wiena și alte capitale ale imperiului Austro-Ungar.

Începuturile în dezvoltarea drumețiilor montane și a alpinismului în Banat își au originea în localitatea Biserica Albă, unde în anul 1888, un grup de entuziaști au inițiat constituirea unei

asociații independente, care să se ocupe în mod organizat cu observarea frumuseților naturii, a bogăției și strălucirii peisajelor montane, a pădurilor și dealurilor în comunele limitrofe Dunării de jos și în județele Timiș-Torontal și Caraș-Severin.

În 1890 ambițiosul Teobald Hepke fondează prima Societate a Drumeților Montani în localitatea Biserica Albă, din fosta graniță iliro-banatică. Tot atunci a fost constituit și Clubul Turistic pentru Dunărea de jos, ca secție a Societății Sud-dunărene din Ungaria (KARPAT), al cărei sediu a fost la Timișoara.

Primul președinte al acesteia a fost Iosif Sigl, fiind înlocuit de Adolf Seint, directorul pădurilor din Lugoj. Prezidiul delegat al asociației turistice era format din 20 de persoane din Biserica Albă și 20 delegați externi ce proveneau din Jasenovo, Uljma, Vracevgaj, Verset, Berzasca, Sichevita, Moldova Veche, Baziaș, Moldova Nouă, Karlovatul Bănățean, Sokolovat, Lugoj și Timișoara.

Cu asemenea structură a membrilor pentru un teritoriu relativ mare al Banatului, în localitatea Biserica Albă era „ghidul” conducător pentru acțiunile concrete de dezvoltare a drumețiilor montane și a alpinismului în această parte a Ungariei de Sud și Clisurii Dunărene.

Toată activitatea asociației a fost îndreptată spre cercetarea regiunii și a raioanelor de pe malurile Dunării de jos, descoperirea pozițiilor naturale adecvate, cunoașterea localităților dunărene, a istoriei populației, crearea relațiilor prietenești între zone și prelegeri din geografie, cercetarea culturii istorice și colectarea de materiale din natură (arheologie) ca și organizarea de excursii montane, cu rucsacul în spate, în zonele limitrofe Dunării sau în județele Timiș-Torontal și Caraș-Severin.

Ultimele știri despre activitatea societății „KARPAT” provin din anul 1896. De ce a fost întreruptă activitatea, rămâne un mister. Nu s-au găsit documente și nici cauza încetării activității societății „KARPAT”.

Emblema și statutul societății au fost unice pentru toate secțiile, carnetele au fost tipărite la Timișoara, iar insigna specifică a realizată la Biserica Albă.

Toți cei care au cercetat drumeția montană și alpinismul din secolulul al XIX-lea au trebuit să se întâlnească și cu numele lui Karl Sonklar, primul mare geograf din Biserica Albă, cercetător al Alpilor. Din 1857 Sonklar a inițiat mari călătorii în părți necercetate din Alpii Germani și Austrieci (Stajer, Tirolul de Nord și Tirolul de Sud). A cercetat, de asemenea, Ungaria Nord-estică și Carpații.

A fost membru corespondent al Clubului Regal din Londra, membru de onoare a Clubului Alpin din Paris și Alpin Club din Londra. Numele lui îl poartă un pisc din Alpi și un Ghețar din Țara lui Franz Josef, din Oceanul Înghețat de Nord.

Alte organizații de drumeții montane pe teritoriul Voivodinei au fost „Societatea Prietenii Naturii” din Varsset și „Societatea Prietenii Naturii Backa” din Novi Sad.

Prima organizație independentă a drumeților montani din Voivodina și SHA (sârbi, croați și sloveni) a fost înființată la Novi Sad în 1924 și se numea „Societatea de Drumeți Montani Fruska Gora”. Societatea a fost constituită de intelectuali renumiți din Novi Sad ca de exemplu: avocatul Ignajat Palas, dr. Radivoje Simonovici, profesorii Popovici și Vasa Stajici și alții. Înainte de formarea acestei societăți în Novi Sad a existat o filială a Societății Sârbești a Drumeților Montani, înființată în anul 1923 și care a ființat doar un an.

Fruska Gora este o zonă ideală pentru drumeție montană de reconfortare și adevărat cabinet de știință în domeniul drumeției montane, ca și cunoașterea altor domenii de cercetare legate de petrecerea timpului liber în natură și cercetarea florei și faunei.

Prima casă a drumeților montani la Fruska Gora a fost construită în 1926 la Zmajevac, a doua pe Osavlije iar a trei în 1934 pe Cununa Irig.

Societatea de drumeți montani „Fruska Gora” s-a unit cu „Societatea Prietenii Naturii” din Varsset (înființată în 1920 și care organizase excursii pe Nera, Caraș, Lokve, Biserica Albă etc.).

Insignele acestor societăți au o mare importanță istorică.

1. Insigna Societății turistice „Karpát” (1890-1896), care avea sediul în Timișoara, are o formă de scut stilizat, diferit de forma insignei societății mamă, „KARPAT” a Ungariei de Sud (care are formă rotundă pentru una dintre piese și ovală pe verticală, cu vârful superior și inferior aproape

ascuțite o a doua insignă), mobilele insignei seamănă cu cele ale insignelor asociației-mamă. Insigna este realizată din cupru peste care este aplicat porțelan pictat cu email, în câmpul insignei avem în partea de sus denumirea asociației „KARPAT” scrisă cu litere cursive. În partea de jos sunt redată trei dealuri verzui. Pe dealul din mijloc, mai înalt se află așezată o coroană cu o cruce dublă pe ea. În partea stângă, de jos în sus, avem trei flori de colț suprapuse, de culoare albă, iar în partea dreaptă a privitorului de jos în sus avem două ramuri de floare de munte liliachie (se poate observa lucrul de mână), deci un exemplar deosebit. Înălțimea piesei este de 39 mm, lățimea 35 mm, grad de raritate RRR.

Reversul acestei insigni este epigrafic prezentând următoarele inscripții: J,Sz (inițialele bijutierului); „Weisskirchen” (Biserica Albă); „1890”. Ca sistem de prindere insigna are un ac de siguranță specific.

2. Insigna Societății drumeților montani „Fruska Gora” din Novi Sad emisă în anul 1924. Aceasta are o formă de ou răsturnat, așezat pe o eșarfă dublă cu nod la mijloc. În câmpul central avem o floare de colț (floarea reginei), de culoare galbenă. Emailul ce colorează insigna redă tricolorul sârbesc. Pe marginea de contur a câmpului central, cu litere chirilice și latine, avem textul „FRUŠKA GORA”. Înălțimea insignei este de 40 mm, lățimea de 28 mm, piesa fiind executată pe tombac și emailată.

Reversul este anepigrafic, prezentând un sistem de prindere cu ac de siguranță specific.

3. Insigna Societății drumeților montani și turiști a muncitorilor „Prietenul Naturii” din Novi Sad. Insigna a fost emisă înainte de primul război mondial și în câmpul central are patru culori de email ce reprezintă două mâini în gest de salut (strânse) care țin trei flori de culoare bordo. În fundal, sub cerul albastru deschis, sunt reprezentati doi munți de culoare albă. Sub mâini restul câmpului este colorat în verde. Pe un inel circular de culoare albă, cu metal, avem redat textul: „R.P.T.D.P.P.~ NOVI SAD ~”. Insigna are o formă circulară cu diametrul de 41 mm fiind bătută în tombac.

Reversul este anepigrafic, prevăzut cu un ac de siguranță pentru prindere.

4. Insigna Societății drumeților montani „Prietenii Naturii” din Vrset emisă în 1920. În câmpul insignei avem în partea inferioară sub formă de valuri este tricolorul sârbesc reprezentat de două ori, despărțit de o porțiune de culoare neagră pe care cu litere din metal este redat textul „VRŠAC • B CRKVA LOKVE”. Deasupra valurilor cu verde este redat un lanț muntos. Pe cerul de culoare albă apar literele „V.P.D.P.P.”. Această insignă de merit ce răsplătea pe cel ce făcea o călătorie de la Vrset la Lokve, are o formă aparte, având partea superioară și cea stângă (a privitorului) în formă de semicerc, iar latura de jos dreaptă, se continuă la 90° cu latura din partea dreaptă care este ușor curbată. Insigna este realizată din tombac și emailată, având o înălțime de 38 mm și o lățime de 34 mm.

Reversul este epigrafic prezentând un număr de înscriere. Sistemul de prindere este realizat cu un ac de siguranță.

DOUĂ INIȚIALE – O INSIGNĂ

Julian Lipovanu
Iași

Deși este nevoie de o muncă asiduă de identificare și documentare, mulțumirea colecționarului de insigne este cu atât mai mare atunci când reușește să identifice și să pună în colecția sa piese noi, inedite.

Deoarece sunt cazuri când micile însemne de metal își ascund apartenența, dezvăluind doar unele repere, misiunea colecționarului se transformă în una de detectiv – catalogarea corectă a pieselor urmând a avea loc după documentarea din arhive, fotografii, reviste, cărți și de cele mai multe ori, mărturii transmise prin viu grai de către persoane ce au intrat în contact cu insigna respectivă.

Întâmplarea a făcut ca în urmă cu mulți ani, să ajungă în posesia mea un număr al revistei “Cercetașul”, care pe ultima pagină, avea o listă de prețuri pentru materiale vândute prin Comandamentul Marii Legiuni a Cercetașilor.

Între materialele prezentate, am citit cu surprindere: “Insigna Cercetașilor Seniori – Lei 20” (Foto 1)¹. Deși aveam o oarecare experiență în domeniul insinelor cercetășești și, pentru multe din insignele prezentate, noutatea era reprezentată doar de prețul de vânzare, insigna în cauză era total necunoscută pentru mine.

Intrigat, am început să caut informații suplimentare, având tot felul de scenarii despre cum ar trebui să arate insigna. În arhiva revistei “Cercetașul”, din 1932, este publicat un proiect de regulament al cercetașilor seniori, în care se descrie organizarea seniorilor:

Cercetașii seniori, formează o ramură distinctă în cercetășie;

Cercetașii seniori alcătuiesc o centurie separată în cadrul cohorței;

Unitatea de bază este patrula – se compune din

șase cercetași;

Conducerea cercetașilor seniori în fiecare cohortă o are comandantul de centurie;

Comandantul centuriei va trebui să aibă o profesie, vârsta de cel puțin 25 ani, să cunoască scopul, principiile și metodele de lucru cercetășești. Să fi condus cel puțin doi ani și cu bune rezultate o unitate cercetășească;

Admiterea în centurie a unui tânăr se va face în baza recomandării a doi cercetași seniori ce garantează asupra noului propus;

Pentru a fi admis la legământ, cercetașul va trebui să aibă 18 ani împliniți și o activitate de cel puțin trei luni în mijlocul patrulei.

În același proiect, este descrisă uniforma cercetașilor seniori. Aceasta “e la fel cu a cercetașilor, cu deosebirea epoletului de la cămașă, care e verde, având la bază un crin și inițialele C.S. brodate în mătase galbenă, iar deasupra buzunarului stâng **inițialele C.S. în metal**”². Nu am întâlnit o formă finală a unui statut al organizației, care să cuprindă descrierea din proiect, dar în revista

¹ Revista Cercetașul, Nr 31, p. 16.

² Revista Cercetașul nr.21 - ianuarie 1932, pag.17 - Proiect de regulament al cercetașilor seniori

„Cercetașul”, nr. 22, apare mențiunea: “...epoleții brodați pe fond verde, și inițialele C.S. conform circ. C.M.L. No. 1086 din 26.V.931...”³

În anul 2013, la expoziția “100 ani de cercetășie în România”, organizată la Muzeul Militar Național „Regele Ferdinand I”, a fost expusă o cămașă de cercetaș senior (Foto 2), însă fără a avea insigna.⁴

Punerea în aplicare a circularei s-a făcut destul de curând, deoarece în anul 1931, între 20 iulie și 23 august, un detașament de aproape 60 de cercetași seniori și comandanți, conduși de cpt. Teofil Sidorovici, au participat la prima jamboree internațională a roverilor (cercetași seniori), ce a avut loc la Kandersteg – Elveția⁵.

În imaginile și filmele de la această jamboree, pot fi observați cercetași, purtând însemnele de cercetaș senior⁶.

Foto 3

În ciuda descrierii, insigna însă se lăsa așteptată. Singura mărturie fotografică clară a insignei, era a unui comandant cercetaș, ce poartă cu mândrie deasupra buzunarului stâng, inițialele C.S. (Foto 3).⁷

După aproximativ cinci ani de la întâlnirea primei mențiuni, “micuța” insignă metalică și-a dezvăluit secretele, făcându-și publice detaliile.

Insigna este alcătuită din două litere ștanțate, unite la nivelul extremităților. Este confecționată din alamă argintată (Foto 4).

Foto 4

Dimensiunile insignei sunt 25 x 12 mm, iar sistemul de prindere este un ac de siguranță orizontal (Foto 5), prins prin cositorire de corpul insignei. Din păcate, lipsesc marcajele producătorului și informații referitoare la tiraj.

Imagini din colecția personală și colecția Muzeul Militar Național „Regele Ferdinand I”

Bibliografie:

Revista “Cercetașul” – 1931-1932

<http://cercetasia.blogspot.ro/2010/12/despre-organizarea-cercetasilor.html>

<http://fratii-dimancescu.blogspot.ro/2015/02/cercetasi-kandersteg-calatoria.html>

<https://www.youtube.com/watch?v=4-zZDZYFnew>

https://www.facebook.com/lipovanu.iulian/media_set?set=a.618663051490799.1073741824.100000413283600&type=3

³Revista Cercetașul nr.22–februarie 1932, pag.7 – Seniorii, de prof. Aurel Florian

⁴ <http://cercetasia.blogspot.ro/p/expozitie-centenar.html>

⁵ Cercetașii României la Kandersteg și Paris. Însemnări de călătorie – Căpitan Marin I. Georgescu

⁶ Cercetașii români la Kandersteg, 1931 - <https://www.youtube.com/watch?v=4-zZDZYFnew>

⁷<http://www.worldscoutingmuseum.org/1933.shtml>

PRODUCĂTOR DE INSIGNE, CONDAMNAT CU EXECUTARE

Iulian Lipovanu
Iași

În perioada interbelică, unul dintre cei mai mari producători de insigne din București era Nacu Cerbu, acesta făcându-se remarcat prin calitatea insinelor executate.

În anul 1935, prin Decretul Regal Nr. 1802, din 8 Iulie, ia naștere „Insigna de Răsboi a Cercetașilor”, însemn aparținând de „Asociația Cercetașii României din Răsboiul 1916-1919”⁸. Cu ocazia dării de seamă a asociației din anul 1935 (Foto 1), aflăm că aceasta „a fost chemată în judecată de către Nacu Cerbu, ca responsabilă civilmente, înaintea Judecătoriai I urban București. La primul termen, av. Radu Budișteanu, mandatat de către asociație, cere scoaterea acesteia din cauză, judecătoria adoptând aceasta. În urma plângerii făcută de asociație la Parchet, s-a dat rechizitor definitiv contra lui Nacu Cerbu, pentru delictul de escrocherie. Procesul s-a repartizat la Tribunalul Ilfov, Sectorul IV, formând dosarul Nr. 5499/1935”⁹. Asociația, s-a constituit parte civilă, fiind demonstrat că s-a dat acout suma de 14.000 lei, pentru o comandă de insigne.

În urma întrunirii pentru darea de seamă a asociației din 1936, se aduce la cunoștință că „în urma pledoariei d-lui av. Radu Budișteanu, furnizorul de insigne Nacu Cerbu a fost condamnat la 1 lună închisoare, precum și la plata sumei de 14.000 lei, luată acout de la asociație asupra prețului insinelor pe care nu le-a furnizat”¹⁰.

Ultima mențiune asupra procesului între „Asociația Cercetașii României din Răsboiul 1916-1919” și Nacu Cerbu, este în darea de seamă a asociației din 1937, în care se menționează: “Președintele Asociației s’a prezentat înaintea Trib. Ilfov S IV-a c.c., care, în ședința dela 8 Octombrie 1937 a anulat opoziția lui Nacu Cerbu, confirmând Astfel condamnațiunea acestuia”¹¹.

Trebuie menționat că „Insigna de Răsboi a Cercetașilor”, conform regulamentului, va fi confecționată din argint masiv în forma unei cruci compusă din 4 limburi de crin, de dimensiuni 5,5 cm vertical și orizontal. Printre ramurile crucii vor fi așezate două spade încrucișate. Pe față, va avea un vultur de argint aurit mat, iar pe pieptul vulturului, cifra regală. La baza vulturului, o panglică cu inscripția “Cercetașii din Răsboiul”, iar pe limbul inferior al frunzei

de crin va fi scris 1916-1919. Fiecare insignă va fi numerotată pe verso, fiind eliberat și un brevet, cu un număr dintr-un registru special înființat.

Nu cunoaștem dacă dl Nacu Cerbu a efectuat un număr de piese de probă sau o parte din tiraj, dar însemnele “Insigna de Razboi a Cercetașilor”, marcate de producatorul Cerbu, nu respectă

⁸ Monitorul Oficial Nr. 161 din 17 Iulie 1935

⁹ Asociația Cercetașii României din Răsboiul 1916-1919 - Dare de seamă pe anul 1935 – pag. 8.

¹⁰ Asociația Cercetașii României din Răsboiul 1916-1919 - Dare de seamă pe anul 1936 – pag. 7

¹¹ Asociația Cercetașii României din Răsboiul 1916-1919 - Dare de seamă pe anul 1937 – pag. 13

mențiunile din decretul regal, respectiv insigna a fost confecționată din oțel patinat, iar vulturul din oțel aurit (Foto 2).

Cel mai probabil, producatorul nu a putut executa insigna din argint, iar comanda executată a fost respinsă de către asociație. Mai există probabilitatea ca insignele întâlnite să provină dintr-o comandă mai târzie (după 1938).

Comanda pentru “Insigna de Război a Cercetașilor” acordată membrilor asociației (din argint), a fost executată de casa Karnet & Kisely (marcaj KK).

N.A. – am observat în diverse licitații sau colecții particulare, un număr de patru piese marcate „Cerbu”, cu numere cuprinse între 31 și 82.

Bibliografie:

Asociația Cercetașii României din Războiul 1916-1919 - Dare de seamă 1935/37.

Imagini din colecția personală.

„EXPRESUL C.F.R.” DIN ROMÂNIA 120 DE ANI DE ACTIVITATE (1896-2016)

Gheorghe Căpitanu
Bârlad

De la începutul construcției primilor kilometri de terasament pentru calea ferată din România s-au constatat condițiile foarte grele de muncă ale constructorilor feroviari, deoarece lucrau în condiții de intemperii (ploaie, ger, călduri ș.a.) atât ziua și noaptea, cât și la sărbătorile legale.

În aceste condiții, nivelul de trai al constructorilor feroviari fiind foarte scăzut, au căutat sub diferite forme manifestări de nemulțumire față de conducerea administrației din acea perioadă.

Astfel în anul 1868, pe șantierul de construcții feroviare Simeria-Petroșani, are loc prima grevă a 3.000 de persoane care revendicau majorarea salariilor, iar în anul 1869 au avut loc mișcări greviste încheiate cu succes la atelierele CFR Timișoara și Șantierul de construcții București-Giurgiu.

Despre condițiile de muncă, salarizare, starea igienică sanitară a locurilor de muncă, condițiile de locuit ale muncitorilor feroviari ne vorbesc documentele de arhivă și mai ales presa din acele vremuri, cum ar fi cotidianul *Lumea Nouă*, ziarele *România Muncitorească*, *Tribuna drumului de fier*, *Muncitorul Căilor Ferate*. Pentru o viață mai bună, feroviarii nemulțumiți au continuat grevele de pe șantierele Ploiești-Predeal (1876), Zimnicea (1877), unde au întrerupt lucrul și au mers la București, manifestând pe străzi, revendicându-și drepturile.

Acțiunile greviste s-au extins și în alte localități din țară: Galați, Pașcani, Turnu-Severin, astfel în anul 1888 au fost înfrânte de către detașamente de militari și jandarmi. După 30 de zile de luptă și lipsiți de mijloacele necesare pentru a duce acțiunea până la capăt, au fost nevoiți să accepte condițiile impuse de administrație.

De acum, în anii ce vor urma, ceferiștii au înțeles că numai uniți în asociații profesionale specifice vor putea să-și îmbunătățească traiul mizer la care erau supuși.

În același timp, administrația căilor ferate a înțeles că exploatarea normală a mijloacelor de transport feroviar nu se poate realiza numai prin forță, este nevoie să se adopte anumite măsuri de asistență și mai ales conservarea forței de muncă necesară căii ferate. Astfel, prin legea de organizare a căii ferate din martie 1883 s-a prevăzut înființarea unui serviciu medical, a Casei de ajutor CFR, iar organizarea și funcționarea ei au fost reglementate abia în anul 1889.

Fondurile Casei de ajutor se formau din cotizațiile membrilor, subvenția anuală a guvernului, din donații și alte mijloace bănești sau materiale.

Casele de ajutor acordau asistență și ajutor pentru tratamente în caz de boli și răniri, în caz de accidente, pentru muncitori, ajutoare de nașteri, ajutoare excepționale în caz de accidente produse în timpul lucrului și cu ocazia serviciilor.

S-au înființat orfelinate pentru ajutorul copiilor ceferiștilor. În aprilie 1920, prin decretul 1712, ia ființă „Casa Muncii”, se acordă asistență întregului personal CFR, incluzând și Societatea Orfanilor CFR.

Scopul Casei Muncii este să înființeze din veniturile sale locuințe igienice, dormitoare, bai, unități medico-sanitare, locuințe modeste în stațiuni balneare, grădinițe de copii, școli, cămine școlare, magazine de alimente, îmbrăcăminte, obiecte școlare, bunuri casnice și altele.

S-a dezvoltat rețeaua medicală cu aparate și mijloace moderne, s-a construit primul spital CFR pe terenul cumpărat de la familia ing. Witing în anul 1924 de unde, impropriu, a fost denumit Spitalul Witing, deoarece familia acestuia nu a avut nicio contribuție la realizarea acestui spital. Nevoile de protecție socială a bolnavilor, de acordare de ajutoare în caz de accidente de muncă și de moarte au făcut să răsară peste tot, sub diferite forme, în toate straturile pensionarilor, case de credit și societăți de ajutor reciproc.

Astfel, în anul 1892 ia ființă Societatea Funcționarilor CFR, în anul 1896 a fost fondată Societatea Generală a Mecanicilor de Locomotive, denumită „Locomotiva”, având ca scop acordarea de ajutoare membrilor activi, soțiilor, copiilor legitimi și, de asemenea, în cazuri de accidente, operații, decese și altele.

La 1 mai 1912, fostul Director General al CFR a înființat Societatea Persoanelor CFR și Casa de Ajutor Gh. Duca, numită „Expresul CFR”. La a 25-a aniversare președinții societății menționau că societatea a fost înființată, la inițiativa spontană a unui grup de șase persoane, care împinse de triste evenimente, au deschis liste de subscripție ce au circulau la fiecare leafă, atât la 1, cât și la 15 ale fiecărei luni, în scopul de a ajuta colegii căzuți în nevoie, fie boală, decese și, în fine, diferite necazuri.

Și cum cerșetoria atinge demnitatea de om și slujbaș ceferist, având și imboldul de la Societatea „Locomotiva”, s-a luat hotărârea de a salva camarazii de la suferințe și alte umilințe ale acelor vremuri.

În anul 1936, Societatea avea un număr de 66 filiale din care 6 în Bucovina de Nord și Basarabia, era condusă de un consiliu de administrație format de 25 membri și avea 35 de „nași” printre care un mitropolit, generali de armată, prefecti, deputați, senatori, directori generali CFR, directori regionali CFR și un comitet al Fondului Cultural Regele Carol I, având în frunte ca Înalt Protector și donator pe M.S. și alți donatori precum Directorii Generali CFR: N.Teodorescu, Cezar Mereuță, general de divizie Vlădescu Constantin.

În România ia ființă Asociația de Ajutor Reciproc de decese a lucrătorilor CFR din Banat, în 1925 Societatea în caz de deces Mișcare CFR Galați, în anul 1926 Societatea de Ajutor CFR Bârlad. În 1929 s-a înființat Societatea de Ajutor pentru înmormântare (la atelierele CFR București-Grivița) și cei de la Inspekția Formării trenurilor și altele.

În anul 1967, membrii care au funcționat în transporturi, telecomunicații, ateliere de reparat material rulant, cât și reviziile de vagoane au constituit Asociația pentru Ajutor de deces a salariaților și pensionarilor din transporturi și telecomunicații. Sediul s-a permanentizat în București, str. Arad 40, purtând succesiv numele de „Unirea” și din 1991 și-a reluat vechea denumire „Expresul CFR”, luând ca bază de înființare anul 1896 a Societății de Ajutor Reciproc a mecanicilor de locomotivă „Locomotiva”.

Societatea a fost pusă la grele încercări de desființare în timpul regimului comunist și chiar după 1989, dar având experiența a peste 100 ani de activitate, a făcut față prin persoanele care au condus societatea spre dezvoltare și care au făcut-o mai puternică și mai mare, având la această dată în țară peste 120 de filiale și 30 de agenții, cu un număr de peste 200.000 de membri.

Asociația are două secții (Ajutor de deces și C.A.R.) în care se acordă ajutoare de deces, ajutoare sociale nerambursabile și acordarea de împrumuturi rambursabile cu dobânzi foarte mici, este nonprofit și apolitică.

Asociația „Expresul CFR” este una dintre cele mai vechi asociații de întraajutorare din țară care în anul 2016 împlinește 120 ani de activitate. În această perioadă au avut loc o serie de aniversări, momente cu care s-au consemnat în memoria metalului prin emiterea unor insigne jubiliare pe care le redăm în imagini.

Două drapele ale Societății de ajutor reciproc „Unirea”.

Cu ocazia aniversării în luna noiembrie 2016 a 120 ani de activitate A.A.D.-C.A.R.P. „Expresul CFR” București îi dorim mult succes pe mai departe și-i urăm *La mulți ani „Expresul CFR” și întregului colectiv de salariați*, în frunte cu Domnul **Președinte Nicolae Nedelcu**, care este în fruntea asociației de peste 15 ani.

Insigna Asociației Generale a pensionarilor CFR Carol I - 1912

Insigna Casei Muncii înființată în 1920

Medalia 25 ani Expresul CFR 1912-1937

Insigna aniversară de 30 ani 1912-1942

Insigna aniversară 100 ani 1896-1996

Insigna aniversară 110 ani 1896-2006

Insigna AAD- CAR Expresul CFR Bârlad, 2012

Bibliografie

100 ani Expresul CFR, dr.ing. Popa Dumitru și ec. Mihai Prica
 Revistele aniversare 110 și 115 ani de activitate.
 Statutul AAD CAR „Expresul CFR”.

INSIGNE ALE SOCIETĂȚILOR DE BINEFACERE ȘI CARITATE DIN ROMÂNIA INSIGNE ALE SOCIETĂȚILOR DE TEMPERANȚĂ DIN ROMÂNIA

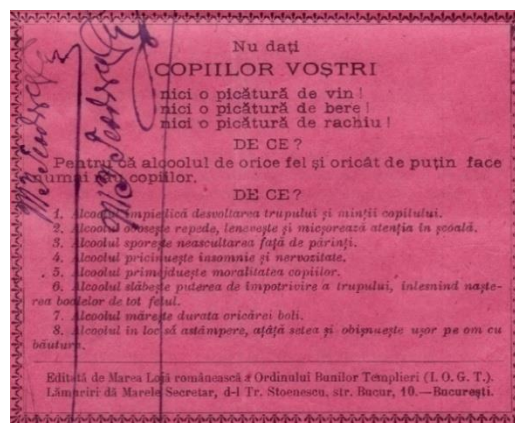
Dr. Adrian Popovici
Iași

Încă din secolul al XIX-lea au luat naștere primele mișcări ale societății civile pentru restricționarea consumului de alcool și împotriva alcoolismului ca „boală socială”. Primele astfel de asociații au apărut în SUA, apoi s-au extins în Europa.

Această nouă dinamică socială nu s-a lăsat așteptată nici în România unde, încă din 1900, s-au înființat societăți care au publicat jurnale și au organizat congrese având ca obiectiv sensibilizarea populației la riscurile și consecințele nefaste ale consumului de alcool.

„ANTI-ALCOOLUL” Buletinul Ligei Naționale de Temperanță, director Prof. Dr. Mina Minovici, apărut sub redacția și administrația Institutului Medico-Legal din București. Anul XIV. - No.12, Aprilie 1914. Consecințele consumului de alcool publicate în Buletinul Ligei Naționale de Temperanță.

„Tablou Mural Antialcoolic” – carte poștală ilustrată, 1900-1910.

În 1927 este organizat la Cernăuți primul Congres Antialcoolic din România Mare, organizatori fiind „Sănătatea Socială”, asociație afiliată Centralei Caselor Naționale din București și Asociațiunea Antialcoolică „Trezvia”. Obiectivul declarat al manifestării este „să lupte pentru combaterea boalelor sociale (alcoolism, stupefiante, etc.) contribuind astfel la întărirea sănătății sociale”. Foto 4 – Programul Congresului.

Mărturie a acțiunilor societății civile românești din prima parte a secolului XX sunt insignele și medaliile emise de societățile caritabile care au militat pentru combaterea consumului de alcool și a consecințelor nefaste asupra populației.

– Insigna Societății Antialcoolice Trezvia din Cernăuți, 1925-1930 (Avers, revers).

Insignă de rever, în formă de scut, din alamă emailată, cu buton, dimensiuni 22,5 x 21,0 mm., produsă la Viena (Rv. incus: "K / SPIKA / WIEN VI/1").

Insigna Ligii Temperanța – Educație Civică, 1930-1940.

Insignă de rever, de formă ovală, din alamă emailată, cu buton / cu agrafă / tip ac, dimensiuni 21,0 x 15,0 mm.

Medalia "MERITUL CIVIC" a Ligii "Temperanța Civică și Antialcoolică", 1930-1940.

Medalie în formă de cruce, cu anou, din alamă emailată, dimensiuni 41,0 x 37,2 mm., panglică tricoloră.

Bibliografie :

<http://evenimenteistorie.blogspot.fr/2012/04/miscarile-de-temperanta.html>

Reuniunea de Temperanță Antialcoolică de la Blaj (1910-1917), Victor Tudor ROȘU.

**ÎNSEMNELE CELUI DE-AL III-LEA CONGRES INTERNAȚIONAL DE NUMISMATICĂ
DIN ROMÂNIA, BRAȘOV 2016
ȘI INSIGNA CELUI DE-AL XXXII – LEA SIMPOZION NATIONAL DE NUMISMATICĂ,
BUȘTENI 2015**

Col. (rtg.) ing. Ștefan Samoilă
Brașov

Nu se putea ca Brașovul să nu participe alături de toți cetățenii României la câteva din cele mai importante evenimente ale anului 2016 și mă refer în mod deosebit la aniversarea a 150 de ani de la fondarea Regalității în România, 135 de ani de când România devine regat, 150 de ani de la înființarea de către domnitorul A.I. Cuza la 1 aprilie 1866, a celui mai important for de știință și cultură din România-Academia Română, denumită inițial Societatea Literară Română, de la 1.08.1867, Societatea Academică Română, iar din anul 1879, Academia Română și comemorarea a 100 de ani de la intrarea României, alături de Antanta, în Primul Război Mondial, la 27.08.1916.

Ca urmare, am organizat la Brașov cel de-al III-lea Congres Internațional de Numismatică din România postbelică, denumit „Regalitatea în România”. Pentru a marca acest important moment științific am conceput și realizat o plachetă și o insignă aniversară. Contrar uzanțelor, placheta nu este unifață, ci are gravate ambele fețe.

PLACHETA ANIVERSARĂ A CONGRESULUI III

PE AVERS, este dispusă central, harta României Mari, în cele patru colțuri-regii României; astfel, în stânga, sus, regele Carol I, în dreapta, sus, regele Ferdinand I, în stânga, jos, regele Carol II și în dreapta, jos, regele Mihai I. Cele cinci imagini au fost realizate color, iar în rest 3D.

Legenda bilingvă, în partea superioară, pe cinci rânduri, CEL DE-AL III-LEA CONGRES INTERNAȚIONAL DE NUMISMATICĂ / DIN ROMÂNIA POSTBELICĂ – BRAȘOV 2016 / THE 3rd INTERNATIONAL NUMISMATICS CONGRESS / FROM POST-WAR/ROMANIA – BRAȘOV 2016, iar în partea inferioară, legenda bilingvă, pe șase rânduri, 150 DE ANI DE LA FONDAREA DINASTIEI REGALE A ROMÂNIEI / 1866 – 2016 / 150 YEARS SINCE THE FOUNDATION OF ROMANIA ROYAL DYNASTY / 1866 – 2016.

PE REVERS, central, este dispusă stema cea mare a României din 23 iunie 1921, iar în cele patru colțuri, patru din distincțiile importante realizate de regii României.

Domnitorul Carol I prin Decretul Domnesc nr.1108 din 10 mai 1877 instituie cel mai vechi ordin național românesc, Ordinul „Steaua României”.

Ordinul „Mihai Viteazul” este instituit prin Înaltul Decret nr. 2968 din 26 septembrie 1916. Ordinul a fost desenat personal de regele Ferdinand I.

Ordinul „Virtutea Aeronautică” este primul ordin instituit de Regele Carol II prin Decretul Regal nr. 2895 din 31 iulie 1930.

Medalia comemorativă „23 August 1944” a fost instituită de către Regele Mihai prin Legea 730 și Decretul Regal 2758 din 10 septembrie 1946 și a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 213 din 14 septembrie 1946. Medalia nu a fost distribuită.

În stânga stemei, inițialele Ș.S. (Ștefan Samoilă) ale designerului plachetei și în dreapta stemei, S.D. (Silviu Dobraș) ale realizatorului plachetelor.

Legenda bilingvă, în partea superioară, pe patru rânduri, SOCIETATEA NUMISMATICĂ ROMÂNĂ–SECȚIA BRAȘOV / CONSILIUL JUDEȚEAN BRAȘOV–CENTRUL CULTURAL „REDUTA” / ROMANIAN NUMISMATIC SOCIETY–DEPARTMENT BRAȘOV / COUNTY COUNCIL OF BRASOV-„REDUTA” CULTURAL CENTER, iar în partea inferioară, legenda bilingvă, pe patru rânduri, 135 ANI DE LA PROCLAMAREA REGATULUI ROMÂNIEI / 1881–2016 / 135 ANNIVERSARY OF PROCLAMATION OF THE KINGDOM OF ROMANIA / 1881–2016.

INSIGNA CONGRESULUI III

Insigna are formă heptagonală, aceasta deoarece principalele orașe locuite de sașii transilvăneni au fost cele șapte cetăți medievale ("siebenburgen") care au dat numele german al Transilvaniei, "Siebenbürgen" și anume: Bistrița (Bistritz), Cluj (Klausenburg), Mediaș (Mediasch), Orăștie (Broos), Sibiu (Hermannstadt), Sighișoara (Schburg) și bineînțeles Brașov (Kronstadt).

În centrul insignei, pe fond alb, în partea superioară, Coroana de Fier a României, sub aceasta, stema municipiului Brașov, lateral față de acestea, cifrele 20 (stânga) și 16 (dreapta), anul de desfășurare a congresului, 2016. Circular, de la stânga spre dreapta, legenda, AL III-LEA CONGRES INTERNAȚIONAL DE NUMISMATICĂ, iar în partea inferioară, BRAȘOV.

Se observă pe insignă folosirea culorilor drapelului de stat al României: roșu (catifeaua din interiorul Coroanei de Fier a României), galben (coroana murală cu șapte turnuri) și albastru (scutul pe care este dispus un trunchi de copac cu 13 rădăcini – care simbolizează cele 13 comune ale Țării Bârsei (Apața, Bod, Bran, Cristian, Crizbav, Dumbrăvița, Feldioara, Hălchiu, Hărman, Măieruș, Prejmer, Sânpetru și, Vulcan) – care ies dintr-o coroană trilobată – simbolul puterii).

S-au realizat 3 variante de insigne: cu fondul auriu, cu fondul alb și cu lentilă pe toată suprafața insignei. Insigna are dimensiunile laturilor heptagonului de 13 mm și un diametru de 30 mm.

Ideea pentru realizarea plachetei și a insignei aparține Col.(rtg.) ing. Ștefan Samoilă care a creat proiectul și schița de concepție. Proiectarea în 3 D a fost executată de un colectiv de proiectanți sub conducerea ing. Silviu Dobraș, iar executarea pieselor s-a făcut la firma S.C. ACCESORII PROD S.R.L. din Oradea.

În perioada 3 – 5. 12.2015, a avut loc la Mănăstirea Caraiman din Bușteni, cel de-al XXXII-lea Simpozion Național de Numismatică. Cu această ocazie a fost creată o insignă aniversară.

Insigna este rotundă cu diametrul de 30 mm. Central-stânga, este dispusă sigla Societății Numismatice Române, iar central-dreapta, stema orașului Bușteni, între cele două elemente, 2015, anul de desfășurare a simpozionului. Pe marginea insignei, circular, legenda, AL XXXII-LEA SIMPOZION NAȚIONAL DE NUMISMATICĂ și BUȘTENI.

Stema orașului Bușteni are în alcătuirea ei două simboluri majore: Crucea de pe Caraiman și Sfinxul din Munții Bucegi.

Ideea pentru realizarea acestei insigne aparține Col.(rtg.) ing. Ștefan Samoilă care a creat proiectul și schița de concepție. Proiectarea în 3 D a fost executată de un colectiv de proiectanți sub conducerea ing. Silviu Dobraș, iar executarea pieselor s-a făcut la firma S.C. ACCESORII PROD S.R.L. din Oradea.

INSIGNELE „GATA PENTRU MUNCĂ ȘI APĂRAREA R.P.R.” (G.M.A.)

Radu Tabără,
Sibiu

Deși extrem de cunoscute și ușor de procurat, istoria din spatele insinelor GMA este foarte puțin cunoscută de cea mai mare parte a colecționarilor. Astfel, puțină lume știe că aceste insigne au fost printre primele titluri instituite de noua putere comunistă după preluarea puterii.

Decizia de înființare a „Complexului Gata pentru Muncă și Apărarea Republicii Populare Române” a fost luată în anul 1950 în urma ședinței Consiliului de Miniștri din 14 aprilie 1950, normele sale fiind cuprinse în Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 422/1950 publicată în Buletinul Oficial nr. 38 din 27 aprilie 1950.

În preambulul hotărârii se arăta, folosind limbajul încărcat de ideologie al vremii respective, că acest complex „va constitui baza educației fizice multilaterale în vederea pregătirii unor cetățeni sănătoși, curajoși și plini de viață, luptători neînfricați pentru cauza păcii, gata pentru munca de construire a socialismului și apărarea scumpei noastre patrii Republica Populară Română”.

În Complexul GMA aveau dreptul să participe gratuit, sub rezerva obținerii unui certificat medical care să ateste că sunt apti pentru efort fizic, „toți cei ce muncesc”. Pentru a lărgi și facilita baza de participare la această acțiune, Ministerul Învățământului a adaptat programele școlare de educație fizică la prevederile Complexului. Limita minimă de înscriere era de 16 ani.

Complexul GMA era împărțit pe următoarele grupe, la trecerea cărora se acorda o insignă și un brevet corespunzătoare gradului respectiv:

- „Fii gata pentru muncă și apărare” (FGMA), care avea ca scop să asigure o dezvoltare armonioasă a tinerilor prin atragerea lor spre practicarea sportului. Pentru obținerea insignei era necesară trecerea a 5 norme generale și 3 la alegere.

- „Gata pentru muncă și apărare” gradul I, care urmărea dezvoltarea fizică multilaterală a „celor ce muncesc” prin atragerea lor la practicarea permanentă a sportului. Necesita trecerea a 7 norme generale și 4 la alegere.

- „Gata pentru muncă și apărare” gradul II, care urmărea să asigure un nivel de înaltă pregătire fizică multilaterală și să contribuie la însușirea măiestriei sportive. Necesita trecerea a șapte norme generale și 4 la alegere.

Menționăm că din cauza tirajelor mari în care au fost produse, insignele GMA și FGMA pot prezenta ușoare variații din punct de vedere al coloritului și modului în care este redat scrisul, dar modelul de bază este același. Mai menționăm că în majoritatea cazurilor insignele au și o serie scrisă pe revers.

Trecerea normelor presupunea următoarele faze: pregătirea pentru trecerea probelor teoretice și practice; două antrenamente controlate pentru fiecare din normele generale; darea examenelor și examenelor de control.

Complexul era organizat pe următoarele categorii de vârstă:

FGMA: 15-17 ani;

GMA gradul I: băieți (18-30 ani, 31-40 ani, peste 41 ani), iar pentru fete (18-25 ani; 26-32 ani; 31-40 ani; peste 41 ani);

GMA gradul II: băieți (similar gradului I), fete (19-25 ani; 26-32 ani; peste 33 ani).

În unele cazuri erau admiși la FGMA și tinerii de 14 ani, iar la GMA gradul I cei de 17 ani care trecuseră deja FGMA (în ambele cazuri doar cu acordul medicului).

Trecerea examenelor se realiza în cadrul concursurilor special organizate pentru darea GMA sau în orice concurs oficial în programul căruia figura una dintre normele GMA. Examenele erau date în fața unei comisii speciale numită de Comitetele pentru Cultură Fizică și Sport Județene și Orășenești.

Perioadele maxime în care un aspirant putea da toate probele erau:

- FGMA – în toată perioada vârstei;
- GMA gradul I – un an de la trecerea primei probe;
- GMA gradul II – un an și jumătate de la trecerea primei probe.

Dacă aspirantul nu reușea trecerea tuturor probelor în timpul stabilit, întregul proces era reluat. Cei care doreau să treacă normele GMA primeau un „carnet de aspirant” (imaginea alăturată).

Persoanele care treceau probele complexului se bucurau de următoarele avantaje: de a purta insigna aferentă; întâietatea de a participa la concursurile sportive cu locuri limitate, precum și la înscrierea la școlile cu caracter sportiv; alte drepturi oferite pe plan local conform posibilităților; întâietate la repartizarea și folosirea materialelor sportive în cadrul colectivelor.

Pierdeau dreptul de a mai purta insigna: persoanele care comiteau fapte incompatibile cu demnitatea de cetățean al RPR; cei care se făceau vinovați de abateri grave, incompatibile cu disciplina sportivă; cei care înstrăinau insigna. Pentru fapte mai puțin grave se putea dicta suspendarea temporară a dreptului de a purta insigna. De asemenea, mai pierdeau dreptul de a purta insigna și elevii repetenți.

Faptul că insigna putea fi primită de o vastă gamă de persoane, poate fi exemplificat prin fotografia alăturată (îi mulțumim d-lui. Ernst Szabo pentru amabilitatea de a ne-o fi pus la dispoziție), în care aceasta este purtată de un militar pe clapa buzunarului superior stâng, o modalitate frecventă întâlnită la militari în cazul insignelor de dimensiuni reduse.

Mai precizăm că militarul este un caporal dintr-o unitate de tancuri (conform semnelor de armă de pe epoleți) și poartă un veston conform normelor introduse în 1948 (cu nasturi ascunși pentru trupă și subofițeri). Teoretic fotografia poate fi datată în intervalul august 1950 (dată la care a fost introdusă steaua în cinci colțuri ca insignă de coifură) – a doua parte a anului 1952, când vestoanele sunt modificate pentru a avea nasturii vizibili. Totuși, având în vedere că militarul poartă pe cap o beretă (bască), articol care teoretic din anul 1948 a rămas doar în uzul vânătorilor de munte, restul militarilor în termen purtând bonetă, putem presupune că fotografia este din prima parte a intervalului menționat, când încă persistau dificultăți în aprovizionarea cu noile articole de echipament introduse.

POVESTEA ȘI DRUMUL UNEI INSIGNE

Vilică Munteanu,
Bacău

Păuliș, 13-20 septembrie 1944 – o pagină de cel mai înalt eroism din istoria românilor: Detașamentul Păuliș, format din circa 2000 de militari, dintre care 1200 erau elevi ostași ai Școlii Militare Radna, ce efectua instruirea militară (caz singular în istoria noastră militară), a reușit, cu destul de multe jertfe umane, dar cu mult mai multe distrugerii provocate, să oprească înaintarea spre inima țării a noului inamic. În acele lupte, legendară a devenit fapta de arme a căpitanului Ioan Fătu, originar din satul (acum comună) Buciumi, județul Bacău, care, în calitate de comandant al Companiei a 6-a, în fruntea camarazilor pe care-i conducea, a inițiat un contraatac sub ploaia de gloanțe inamice și, deși rănit de glonț, a continuat înaintarea până când o grenadă i-a curmat firul vieții. Comandantul Plutonului 2 al Companiei a 6-a, sublocotenentul Niculae Thoma, i-a fost alături și, deși marcat de sfârșitul superiorului său, a continuat să lupte până la obținerea victoriei. Au căzut la datorie 47 de elevi-ostași (între 19 și 22 de ani), iar 22 de elevi au fost luați prizonieri și împușcați în Ungaria horthystă. În memoria luptelor și a celor care au închis pentru totdeauna ochii acolo, la 14 septembrie 1974 a fost inaugurat Monumentul Eroilor de la Păuliș, placa pe care sunt înscrise numele elevilor-eroi, are în frunte pe căpitanul (maior post-mortem) Ioan Fătu.

Fostul sublocotenent Niculae Thoma a avut, în continuare, o frumoasă carieră militară, ajungând până la gradul de general de brigadă. La împlinirea a 45 de ani de la eroicele lupte, în septembrie 1989, a fost bătută, la Arad, o insignă din cupru, Ø 27 mm, având reprezentat Monumentul de la Păuliș, iar în exergă, pe fond roșu, galben și albastru legenda „DETAȘAMENTUL PĂULIȘ 1944 – 1989”. Exemplarul de insignă care face obiectul prezentării de față a fost oferit, la momentul respectiv, generalului Niculae Thoma, care, după 1991, a ocupat mai multe funcții în Asociația „Cultul Eroilor” până la cea de președinte de onoare la nivel național. În semn de prețuire și omagiu pentru fostul său superior, eroul-căpitan Ioan Fătu, în anul 2012 a dăruit insigna lui Corneliu Cristea, președintele Subfilialei Onești a Asociației „Cultul Eroilor”, născut în satul Buciumi, pentru a se păstra în județul de origine a eroului. În februarie acest an, cu prilejul împlinirii a 65 de ani și pensionării mele, Corneliu Cristea, care-mi este văr, a considerat că locul insignei este la un colecționar, a cărui bunică era tot din Buciumi.

INSIGNA CA DOCUMENT ISTORIC DE BIBLIOTECĂ

Muzeograf Ciutacu Z. Gheorghe
Prof. Ciutacu Răducu-Costin
Colilia – Ialomița

Izvor istoric de prim ordin, atât pentru antichitate cât și pentru epoca medievală și cea modernă, numismatica, împreună cu componentele sale: metrologie, sigilografie, medalistică și insignografie a devenit în vremea din urmă un valoros mijloc de răspândire a cunoștințelor științifice și de participare activă și directă la procesul cultural-educativ al tinerei generații. Asemenea acțiuni fac parte de altfel din țelurile urmărite cu asiduitate de către Societatea Numismatică Română.

Asistăm astăzi la constituirea unei noi ramuri- „Insignografia” care se ocupă de problematica insinelor. În ultimele decenii a sporit cu mult numărul insinelor confecționate în număr mare de exemplare și răspândite în toate țările.

Insignele sunt obiecte de mici dimensiuni, care au imprimate sau gravate, pe o singură față, un simbol, o reprezentare și o scurtă inscripție ce identifică apartenența la o anumită organizație politică, asociație sau societate cultural-științifică etc.

Ele se fixează pe pieptul purtătorului, ca semn vizibil de recunoaștere a acestei apartenențe.

Dar insigna se confecționează și cu prilejul unor manifestări științifice și se poartă de participanți pe durata desfășurării lor, precum și cu ocazia aniversării sau comemorării unor evenimente și personalități. Acestea din urmă au gravat, de regulă, portretul persoanei respective (Horia, Cloșca și Crișan-1984; Mihai Eminescu-1989; Avram Inacu-1992; Jubileul de 150 de ani de la Revoluția de la 1848-1998 etc.).

Insignografia are acum drept sarcini prioritare:

- Confecționarea de insigne și ordonarea lor după criteriile cronologice, tipografie și tematic;
- Întocmirea cataloagelor de insigne ale colecțiilor;
- Alcătuirea corpusurilor de insigne, instrumentul de lucru de cea mai mare utilitate pentru studierea insinelor.

Studiul insinelor poate oferi istoriei material informațional în legătură cu anumite instituții și organizații politice sau culturale, privind evoluția Heraldicii, a mentalităților colective etc., nu în ultimul rând a Istoriei și Iconografiei. Ca urmare, adesea asemenea medaliei, insigna devine cel mai adecvat și mai accesibil mijloc de a crea durabil un suport pentru momentul de conștiință activă, amintirea stării ei frumoase și a subiectului pe care s-a ridicat. Momentul frumos, de satisfacție și comunicare verticală între generații, sau orizontală, în sincronia societății, se codifică astfel în entitatea insignei, cu care se transformă în durată și perenitate, devine stabil și nepieritor. Acesta este scopul fundamental și totodată misiunea insignei, să facă oamenii fericiți pe moment și pe subiect și să le conserve amintirea aceluși subiect și a acelei stări de regăsire obiectivă și oprită pe materialul gravat cu măiestrie. Mesajul intelectual format în acel moment și ipostaziat în insignă, poate fi înveștmântat în două fețe perceptive:

- de recuperare a unui subiect, regăsit din trecut și uitare, adus prin comemorarea sau aniversarea lui, după caz, în plan local, sau în plan mai larg, până la cel național și internațional, universal.
- de conservare a unui subiect nou, selectat dintre performanțele înălțătoare ale zilei, eveniment sau persoană, care se găsește motivat pentru a fi lansat și a se adăuga insignografiei celor dinainte.

Prin amândouă fațetele cognitive, tezaurul de valori al comunității, poate al societății, al lumii, se animă, se înviorează și se îmbogățește cu un patrimoniu sugestiv, foarte *personalizatoristic* format din insigne. Acestea în mod obișnit se colecționează de către persoane fizice și juridice.

Cu timpul, frecvența și densitatea ridicată a producerii insinelor a creat o situație nouă pentru insignografie, în sensul că aceasta a devenit însoțitor neștrămutat, semn și martor, tăcut al istoriei, culturii și civilizației, formând adesea mediul semiologic de cea mai aleasă valoare intelectuală a mărturiei și comunicării ce o face sub mai multe aspecte: politic, social, cultural, estetic.

Astfel că insignografia înțelege ca știință ajutătoare sau auxiliară a istoriei, a emancipat deja de sub aripa numismaticii, care o gestiona ca disciplină sau ramură a ei. A emancipat și a devenit sau va deveni o știință cu identitate de sine stătătoare, dobândind obiectul de studiu propriu format din următoarele componente de acțiune și cercetare:

- Istoria insignei de-a lungul timpului, ca produs material, cultural și artistic, în toată marea sa varietate de epoci, tipologie și stiluri.
- Descrierea tehnologiei actuale de producere a insignei, precum și a realității ei culturale și artistice.
- Descrierea colecțiilor de insigne și a colecționarilor, cu mișcarea specifică de comunicare și schimb, formată între ei, descrierea asociațiilor de profil.
- Redactarea cataloagelor de producător și de colecție pe suport tipărit și suport electronic.
- Elaborarea bibliografiei domeniului ca bază de date bibliografice, pe suport tipărit și suport electronic.
- Studii domeniiale.
- Realizarea locației muzeale și bibliotecare pentru domeniul insignografiei, de la nivelul de producător până la nivelul unui muzeu național de insignografie. Acesta ne lipsește, dar s-ar putea

face foarte bine la Alexandria sau Petroșani, într-un spațiu adecvat de circa 400 m², pe baza unei teme-program coerente.

Într-o concluzie preliminară, am putea delimita insignografia de numismatică, socotind-o știință ajutătoare a istoriei, cu conținut interdisciplinar și ca o aplicație artistică și tehnologică de caracter interprofesional, ocupându-se de producerea și studierea insinelor, precum și de descrierea, conservarea și organizarea lor în colecții.

Dar să încercăm să vedem ce se întâmplă cu insigna, după ce ea a fost produsă, urmează intrarea ei într-un proces de comunicare reală, publică, transformarea ei din produs virtual (încă neagreat) în produs real (comunicat).

Observăm cât de puternic operează insigna într-un loc, sau în alt loc, prin imagine și text, pe care le comunică intens, formând mediumul semiologic, punctual, momentan sau de durată.

În măsura în care operează cu imaginea, insigna în calitatea ei de produs oferit și comunicat se reazemă pe iconologie ca știință a formării comunicării prin imagine.

În măsura în care operează prin text, insigna se reazemă pe bibliologie, înțeleasă în cea mai recentă accepțiune a ei ca știință a scrisului de orice fel, manuscris sau tipărit, fix sau mobil, clasic sau electronic.

Amândouă științele și iconologia și bibliologia, fiind mai recent științe ale semiologiei care descinde logic la rândul ei din dezvoltarea divergentă a comunicologiei, rezultă că insigna produsă și pusă în circulație devine un domeniu de studiu și aplicație al acestora, din punct de vedere al științelor informației. Intrată în acest circuit, insigna poate să devină document primar de bibliotecă.

Ne propunem să realizăm un format pentru descrierea bibliografică a insinelor, ca documente primare de bibliotecă, fără ca prin aceasta să afirmăm că descrierea de tip numismatic sau de asemenea de tip muzeografic nu sunt bune, dimpotrivă, ele sunt adecvate pentru funcția numismatică și muzeografică a materialului deținut în asemenea colecții. Prin urmare, descrierea bibliografică devine complementară modalităților anterioare de descriere a insinelor și preconizăm folosirea ei acolo și în măsura în care insignele se colecționează și devin documente de bibliotecă.

INSIGNA A.J.V.S.P. SIBIU

Andrei Balif
Târgu- Jiu

Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România (AGVSP), în momentul reîmpărțirii teritoriale a țării în județe și-a schimbat denumirea în Asociația Județeană a Vânătorilor și Pescarilor din România (AJVSP).

Fiecare județ și-a emis (comandat) insignele proprii, cu reprezentări grafice specifice zonei geografice locale, precum și cu existența faunei locale caracteristice.

Unele județe au emis seturi de insigne pe clase, diferind coloristic, adică: auriu – clasa 1, argintiu – clasa 2 și bronz – clasa 3. Altele au emis insigne într-un singur tip, dintre acestea făcând parte și județul Sibiu. Pentru realizarea insignei A.J.V.S.P.Sibiu a fost solicitat fostul nostru coleg, colecționar de insigne, Klaus Zerbeș (Dumnezeu să-l odihnească).

Într-o scrisoare datată 12.10.2008, regretatul coleg Zerbes Klaus din Mediaș mă informa că:

„Din toate insignele apărute (județene) numai Sibiul nu a scos nicio insignă, din motive necunoscute.

În anul 2000 am intervenit la directorul județean al Filialei de vânătoare (D-l. ing. Varga Pompiliu) din Sibiu care a fost de acord să mă ocup eu cu problema asta, pentru rezolvarea confecționării a 120 bucăți insigne, la o firmă particulară din Arad.”

Insigna emisă are dimensiunile 37x25 mm (bxh) și este compusă din două piese:

- Piesa de bază, arămie, este o goarnă de vânătoare cu muștiucul și pâlnia în sus care are la partea inferioară o stilizare a două ramuri de stejar unite într-un nod, iar sub această semicunună este o eșarfă, tot metalică, pe care este trecut înscrisul „AJVPS SIBIU”, cu litere de 2 mm înălțime.

- Piesa a doua, care este suprapusă cercului format de goarna de vânătoare, reprezintă un cap de cerb, boncănind, spre dreapta, piesă realizată din alamă.

Pe revers, sistemul de prindere este PIN, fără niciun simbol care să precizeze cine este fabricantul. După aspect, subsemnatul crede că nu este fabricată la Monetăria Statului, ci la o unitate particulară.

Posed această piesă de la regretatul colegul KLAUS ZERBES pe care atunci nu l-am întrebat de „certificatul de naștere” al piesei, iar ulterior, n-am mai avut pe cine să întreb, deoarece colegul KLAUS plecase la „fericitele câmpuri de vânătoare ale lui Zalmoxis”, dar din fericire am păstrat corespondența cu dumnealui.

CELE TREI INSIGNE ALE CABANEI „GENȚIANA”

Stroe Viorel
Petrița

Asociația „Montan Club Floarea Reginei Valea Jiului”, înființată acum 26 de ani prin asocierea cluburilor de turism din Valea Jiului, a achiziționat prin licitație directă în anul 1998, Cabana Gențiana din Munții Retezat, având-o în chirie de la Salmis S.A. încă din 1991.

1. În toamna anului 1992 regretatul Dula Aurel președintele clubului, a comandat la Monetăria Statului un lot de insigne printre care și prima insignă a CABANEI „GENȚIANA”.

Aceasta are formă de scut (foto1) și încearcă să sugereze prin grafică, exact fotografia cabanei la acea vreme, construită din bârne de lemn, având în fundal muchia cu Vârful Pietrele văzut iarna. În stânga cabanei se află un pâlci de brazi, iar în partea de jos a scutului, pe un contur negru (alb, roșu, albastru, la celelalte variante de culoare) cu lățimea de 3 mm, sunt suprapuse trei flori de colț în stânga, trei flori de gențiană în dreapta și două brândușe în centru (de culoare vișinie??).

Pe cerul albastru, în semicerc, este înscris „GENȚIANA”.

Insigna a fost confecționată din tombac emailat la cald, cu prindere clasică cu ac, într-un tiraj de 100 bucăți varianta cu contur negru și câte 50 de bucăți celelalte variante de culoare a conturului (roșu, alb, albastru). Grafica piesei a fost realizată de regretatul tehnician de la UMIROM - Nicolae Lazăr.

2. A doua insignă este de formă ovală cu dimensiunile de 36/26 mm. Piesa are un contur alb cu lățimea de 5 mm pe care este înscris în partea superioară RETEZAT, iar în partea inferioară CABANA GENȚIANA. În centrul insignei este redat un piolet înfășurat cu o coardă de alpinist, alături de o căbănușă stilizată înconjurată de verdele închis al pădurii. În fundal vedem o creastă înzăpezită contrastând cu un cer albastru.

În partea de jos, încadrate stânga-dreapta de două frunze verzi, se află două flori, și anume: o gențiană albastră și o floare de colț (de culoare galbenă!). Insigna bătută la Monetăria Statului București, din tombac și emailată la cald, are un tiraj redus de doar 50 bucăți. Sistemul de prindere este cel clasic cu ac.

Grafica piesei a fost realizată prin compilarea a trei insigne după o idee a regretatului Deak Loli.

3. A treia insignă prezentată este rotundă cu diametrul de 30 mm, cu un contur negru de 5 mm, urmând ca la epuizarea stocului să se comande serii de câte 200 bucăți cu contur albastru, roșu și alb.

În centrul piesei este redată, lângă un brad, imaginea cabanei, realizată după o fotografie recentă. În fundal se profilează culmea Pietrele cu Vârful Pietrele (2270m) văzută iarna, deci albă, peste care

este cerul albastru. În fața cabanei, pe fond verde sugerând primăvara, o frumoasă floare de geană (Gentiana Acaulis) lângă care, în partea stângă, apare înscrisul altitudinii la care este construită aceasta (1672 m).

Pe conturul negru avem în partea de sus inscripția CABANA GENȚIANA, iar în partea de jos RETEZAT. Prinderea este de tip pin. Piesa a fost executată într-un tiraj de 200 exemplare la firma ACCESORII PROD Oradea, după un desen personal.

INSIGNA - ARTĂ PLASTICĂ ÎN MINIATURĂ

Prof. Botos Francisc
Sf. Gheorghe

În viața cotidiană de multe ori sunt întrebat : „Cât valorează colecția ta de insigne, timbre, creioane sau altele?” Răspunsul meu este simplu și laconic – „Nu știu, deoarece nu colecționez pentru valoare, ci pentru estetică, pentru frumusețea obiectului colecționat, fie insignă, fie timbru sau altceva.”

Frumusețea înseamnă și un oarecare aspect artistic. Examinând sute și mii de insigne, ne dăm seama că avem de a face cu o ramură aparte, specifică, a artei plastice tridimensionale. În varietatea multiplă a insinelor, în concordanță cu gustul societății într-o perioadă dată, avem de-a face cu desenul liniar simplu, pictură, fotografie, afiș, reclamă, artă fină de giuvaergerie, basorelief, micro obiecte, statuete, etc.

Arta creării insinei necesită o fantezie multidezvoltată, multilaterală, deoarece obiectul final executat trebuie, în dimensiunile câtorva milimetri, să exprime conținutul, ideea esențială pentru care a fost concepută, proiectată și executată. Insignele prin conținutul lor reprezintă o varietate nelimitată, pot exprima un simbol, o reclamă, o aniversare istorică, culturală, un eveniment actual, ramuri sportive, portrete ale unor personalități, animale, diferite mașini, etc.

Forma lor este foarte variată, rotundă, pătrată, în formă de scut, paralelograme în diferite poziții, conturul unor obiecte, al diferitelor mașini, chiar al unor profile umane, dar toate trebuie subordonate tematicii pentru care au fost create.

Realizarea lor pe un material metalic, plastic sau altele, dă valoarea lor. Insignele pe plastic, aluminiu, hârtie cartonată sunt mai puțin rezistente, au o viață mai scurtă, sunt supuse mai rapid degradării, astfel și valoarea lor este mai mică. Cuprul, alama sau metalele prețioase dau insinei o durabilitate mult mai lungă, sunt mai puțin degradabile, sunt mai nobile, astfel și valoarea lor este mai ridicată. Insignele metalice emailate sau cele acoperite cu material plastic transparent au și ele o durabilitate mai mare, rezistă degradării prin oxidare, dar sunt mai sensibile la influențele fizice.

O categorie deosebită o reprezintă insignele cele mai miniaturizate, este vorba despre cele purtate pe reverul hainei. Dimensiunea și greutatea lor este foarte limitată, fixarea lor reprezintă o altă problemă importantă. Actuala procedură de fixare cu pin este cea mai sigură și simplă.

Problema esențială este tema, exprimarea ei cât mai exactă pe înțelesul tuturor, chiar și când este vorba de un simbol, totodată având și un aspect artistic cât mai plăcut. Desenul, combinarea culorilor necesită un simț artistic foarte ridicat, acestea trebuind să corespundă cerințelor, conținutului și scopului comunicării.

Inscripția în mod obligatoriu trebuie să fie cât mai scurtă, laconică, rezumându-se la un număr de cuvinte minime, dar să fie clară, ușor de citit, având mărimi extrem de mici. Așezarea ei poate fi lineară, circulară, sub formă de chenar. Dacă e vorba despre o prescurtare, combinația de litere poate să apară oriunde în spațiul liber. Același lucru se referă și la cifre.

Însumând toate cele enumerate, putem vedea, că realizarea unei insigne necesită o imaginație foarte complexă, artistică, deci o putem enumera în rândul artelor plastice.

Nu sunt artist, dar de-a lungul timpului am avut ocazia să încerc și eu crearea unor insigne.

Iată un exemplu:

Corul de la biserica noastră reformată a împlinit 75 de ani de existență, ocazie cu care mi-am încercat și eu talentul creator. Insigna a fost executată într-un atelier de specialitate, dar a fost proiectată de mine. Am dat o formă rotundă insignei care are un diametru de 38 mm. Pe fondul albastru deschis din centrul ei am montat fotografia clădirii bisericii în culori naturale. Deasupra turnului, puțin în diagonală, pe un portativ, apar câteva note ale celui mai cunoscut cântec bisericesc reformat și o parte din text „Te benned biztunk” (În Tine am avut încredere). În stânga turnului cu cifre având înălțimea de 1,5 mm, sunt trecuți cei doi ani ce marchează acest jubileu „1928-2003”. În spațiul liber dintre turn și inelul din partea dreaptă a privitorului este numărul 75 scris cu culoare neagră și având o înălțime de 6 mm. Toată insigna este înconjurată de un inel de culoare roz, cu o grosime de 5 mm, pe care cu litere mari stilizate, de culoare albă, circular este textul „SZEMERYAI REORMATUS DALÁRDA * SEPSISZENTGYÖRGY*” (Corul Mixt al Bisericii Reformate din Simeria-Sf. Gheorghe). Prinderea insignei se realizează cu un ac de siguranță realizat de atelier. Materialul-suport este aluminiul, cu material presat deasupra. La a 80-a aniversare am schimbat culoarea inelului în roșu, din text fiind modificați anii, aceștia devenind „1928-2008”, respectiv cifra „75” care a devenit „80”.

La a 85-a aniversare s-au făcut modificările de text necesare, apărând noua perioadă jubiliară „1928-2013”, respectiv numărul anilor care acum a devenit 85, iar inelul a fost colorat în verde deschis. Pentru exemplificare vă prezint câteva insigne și din alte tematici pe care le puteți vedea în imaginile de mai jos.

La expoziția de la Tg. Secuiesc în 2015 am avut ocazia să admir cele peste 30.000 de insigne expuse. O astfel de expoziție poate oricând concura cu o expoziție de pictură, sculptură sau artă fotografică. Deci suntem colecționarii unor adevărate valori plastice.

Vă doresc o activitate colecționară plăcută cu mult succes și pe mai departe!

INSIGNA CELUI DE AL XV-LEA CONGRES UNIVERSAL DE PACE MILANO – 1906

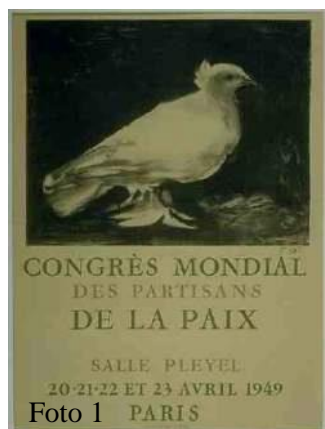
Ivan Alexandra Mihaela – Marea Birtanie
Ivan Silviu Mihai – Focșani

Dorința de a trăi în pace, lipsit de teamă și fără a risca să-i pierzi pe cei dragi sau să nu mai ai nimic din agoniseala de o viață, a determinat oamenii din întreaga lume să caute soluții pentru a o menține.

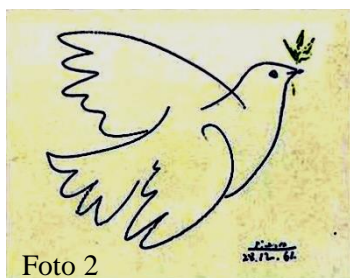
Pacea și războiul, cele două elemente antagonice, nu puteau fi redată mai expresiv decât prin artă. De aceea mari artiști plastici s-au implicat activ în lupta pentru pace.

Războiul dintre Spania și Franța lui Napoleon (1808-1814) l-a marcat profund pe pictorul spaniol Francisco de Goya, care în perioada 1810-1820 crează celebra serie de gravuri “Dezastrele războiului”. Cele 82 de gravuri ce compun această serie redau cu mult realism atrocitățile savârșite în această perioadă.

Tot un război, de această dată este vorba de războiul civil din Spania (1936-1939), l-a determinat pe Pablo Picasso să realizeze o pictură de mari dimensiuni (349,3 X 776,6 cm) dedicată orașului Guernica care în această perioadă a fost puternic bombardat de aviația germană.

Printre altele Pablo Picasso un mare iubitor de porumbei, pe care i-a și redat în câteva dintre picturile sale, la 63 de ani, în 1944, pictorul devine membru al Partidului Comunist Francez, iar partidul i-a solicitat mai multe tablouri care să reprezinte pacea și libertatea. Pasiunea sa pentru porumbei l-a determinat să folosească aceste păsări ca un simbol al păcii. Picturile au fost expuse în expoziția organizată cu ocazia primei Conferințe Internaționale pentru Pace din 1949 de la Paris, Picasso realizând afișul (foto.1) și emblema conferinței (foto.2), **Porumbelul Pacii** (în imagine), fiind astfel văzute și

apreciate de oameni din întreaga lume și, beneficiind de realizările tehnologice ale vremii (fotografie, ziare), a determinat adoptarea porumbelului ca simbol al păcii la nivel global.

Dar primul Congres Universal de pace a avut loc la Paris din anul 1889, el fiind urmat de cele de la Londra -1890, Roma -1891, Berna -1892, Chicago -1893, Anvers -1894, Budapesta -1896, Hamburg -1897, Paris -1900, Glasgow -1901, Monaco -1902, Rouen -1903, Boston -1904, Lucerna -1905, Milano -1906, Munchen -1907, Londra -1908, Stockholm -1910, Geneva -1912, Haga -1913, Luxemburg -1921, Londra -1922, Berlin -1924, Paris -1925, Genova -1926, Varșovia -1928, Atena -1929, Bruxelles -1931, Viena -1932, Lausanne -1934, Cardiff -1936, Paris -1937, Zürich -1939, seria acestor manifestări fiind întreruptă de cele două mari conflagrații mondiale.

În anul 1906 are loc Congresul Universal pentru Pace de la Milano la care participă delegați din 16 țări. România a fost reprezentată de delegația formată din Nicolae Fleva – fost ministru plenipotențiar, Senatorul Porumbaru – deputat de București, membru al Consiliului Uniunii Parlamentare și Theodor Rosetti – membru al Curții Permanente de Arbitraj de la Haga.

Insigna a fost emisă de Comitetul de organizare, pentru toți membrii participanți la congres. La acest eveniment au fost invitați și au participat reprezentanți din 16 state (15 state din Europa și Statele Unite ale Americii). Printre statele participante a fost și România cu trei membri.

Congresul s-a desfășurat pe perioada 15-22 septembrie 1906, fiind al XV-lea din totalul de 33 congrese universale desfășurate în perioada 1889-1939.

Insigna este o piesă deosebită, cu o formă alungită pe verticală, având înălțimea de 33 mm și lățimea de 28 mm, fiind realizată din tablă inox ambutisată. Piesa are în centru, dominant, un hrisev emailat în verde deschis-sidefat, care este încadrat de două ramuri de măslin. Ramura din partea stângă, mai lungă, are 28 mm, iar cea din partea dreaptă doar 20 mm.

Pe fondul emailat se află înscrisul „XV CONGRESSO UNIVERSALI DELLA PACE - MILANO SETTEMBRE 1906”.

În fotografia de mai jos sunt prezentați membrii delegațiilor participante la cel de al XV-lea Congres Universal de Pace de la Milano.

INSIGNELE ASOCIAȚIEI „PRIETENII BASARABIEI, BUCOVINEI ȘI ȚINUTULUI HERȚA”

Jr. Dumitru Haha – Voicăuți
Stelian Brânzei – Botoșani

„Prietenii Basarabiei, Bucovinei și Ținutului Herța” este o asociație nonprofit care este subvenționată parțial și de către Consiliul Județean Botoșani, dar ea se bazează mai mult pe sponsorizări și a fost înființată prin strădania profesorului Constantin Moroșanu din Dărăbani care este principalul mentor al acestei organizații. Asociația are ramificații și este susținută de românii din cele trei țări, și anume: din ROMÂNIA – profesorul Constantin Moroșanu din Dărăbani și Consiliul Județean Botoșani; din UCRAINA – românii din orașul Cernăuți (implicați fiind scriitorii Vasile Băcu, Vasile Tărățanu și Nicolae Haucă), și localitățile Mogoșești, Herța, Costiceni, Mahala, Dranița, Târnuca, Hliboca, Storjineț, Tureni, Mămăliga, Cotijeni, Noua Suliță; din Republica MOLDOVA – românii din localitățile Pererita (locul de naștere al poetului Grigore Vieru), Lipcani, Grimancăuți, Criva, Balasinești și raioanele Briceni și Edineț. Din partea românească mai sunt implicați trup și suflet și profesorii: doctor în istorie Dan Prodan din Botoșani și Vasile Adăscăliței din Dorohoi care prezintă cu diferite ocazii românilor de peste Prut, adevărata istorie a poporului român și nu cea trucată și trunchiată, scrisă în perioada stăpânirii bolșevice. Asociația are și o publicație proprie numită „PLAI DĂRĂBĂNEAN” (Fig.1), susținută din sponsorizări și tipărită tot cu osârdia profesorului de limba franceză Constantin Moroșanu din Teioasa – Dărăbani, publicație în paginile căreia găsim diferite articole de istorie, cultură, administrație publică locală, etc. într-un cuvânt, o diversitate în care se împletesc istoria, cultura și viața cotidiană a românilor din acest spațiu nordic al fostei Români Mari, români disipați acum din păcate în trei țări, sunt tipărite invitații și diplome comemorative, dar sunt realizate și unele insigne care marchează evenimentele. Exemplificăm astfel Diploma de „ROMÂN ADEVĂRAT” acordată unor personalități marcante ale

culturii din acest spațiu românesc, cu ocazia împlinirii a 96 de ani de la UNIREA BASARABIEI CU ROMÂNIA (1918-2013), „Simpozionul Internațional România – Ucraina – R. Moldova” care s-a desfășurat la Darabani în anul 2014, cu participarea românilor din cele trei zone menționate (Fig.2). Tot ca exemplu dăm și INVITAȚIA din 18 mai 2014 tipărită cu ocazia împlinirii a 202 ani de la răpirea Basarabiei de către Imperiul Țarist, simpozion intitulat „BASARABIA 202 ANI DE LACRIMI ȘI DURERE”, cu participarea unor personalități publice și culturale din județul Botoșani și a românilor din Raioanele Hliboca, Storojinet, Herța și Noua Suliță – UCRAINA , iar din REPUBLICA MOLDOVA, românii din raioanele Briceni și Edineț.

Pentru ca cititorul să înțeleagă cum se desfășoară aceste manifestări, redăm mai jos programul simpozionului din 18 mai 2014 desfășurat la Darabani:

- ora 10,00 – *Primirea invitațiilor la Casa de Cultură din Darabani;*

-ora 10,15 – *Cuvântul de deschidere al primarului orașului Darabani, ing. Corneliu Aroșoae și prof. Constantin Moroșanu;*

- *Cuvântul invitațiilor de onoare;*

- ora 11,00 – *Alocuțiunile rostite de prof.dr. Vasile Adăscăliței, prof. dr. Dan Prodan și scriitorul și publicistul Vasile Bîcu din Cernăuți;*

- ora 11,45 – *Program artistic și cultural: prof. Dascălu Mirel;*

- ora 13,00 – *Ceremonia de comemorare a eroilor pentru libertatea Basarabiei;*

Manifestarea se va încheia cu depunerea coroanelor la Monumentul eroilor din Darabani;

Poate pare lipsit de importanță, dar la aceste manifestări se spun adevăruri dureroase despre suferințele românilor din spațiul ocupat de ruși, despre deportările din Gulagul rusesc, vorbesc ultimii supraviețuitori ai lagărelor din Siberia și de pe fluviul Amur, sunt comemorate masacrele de la Lunca și Fântâna Albă, se vorbește despre rusificarea forțată a satelor românești și despre depopularea satelor de români, în urma cărora au fost aduși ruși și localnici din Asia Centrală, deportați și ei și stabiliți cu forța în satele românești, datorită politicii de desnaționalizare dusă intensiv de Stalin cu ajutorul NKDV-ului condus de Lavrenti Beria, cel mai temut criminal oficial din fosta URSS.

Și nu există comemorare în care frații noștri de peste Prut și din spațiul nordic bucovinean să nu verse lacrimi de durere, dar și de bucurie că pot vorbi deschis și că se pot întâlni cu rudele lor din fostul Regat, cum spun ei adesea.

Dar una dintre realizările de marcă ale Asociației este distribuirea a mii de exemplare de cărți românești, tipărite cu grafie latină, școlilor și românilor din Bucovina de Nord inclusă în Ucraina și școlilor și românilor dornici de lectură din Republica Moldova.

Cu ocazia acestor manifestări ale Asociației „Prietenii Basarabiei, Bucovinei și Ținutului Herța” au fost realizate și câteva insigne de tip TD¹², cu o grafică destul de reușită, în continuare noi prezentând cinci asemenea piese, ele fiind confecționate prin strădania colecționarului Stelian Brînzei din Botoșani care este prezent la majoritatea manifestărilor acestei asociații, manifestări ce s-au desfășurat în diferite localități de graniță din județul Botoșani (Darabani, Păltiniș, Hudești, Cotușca, Suharău etc.) dar și în satele populate în majoritate de români din Ucraina și Republica Moldova.

Prima insignă este dedicată Aniversării a 96 de ani de la „Unirea Basarabiei cu România” și are înscris circular (pe fondul drapelului tricolor) *ASOCIAȚIA „PRIETENII BASARABIEI, BUCOVINEI ȘI ȚINUTULUI HERȚEI – DARABANI – 2014”*, în centru, pe un scut albastru fiind reprezentată stema actuală a României. Tirajul acestei insigne a fost de 200 de bucăți, care au fost distribuite de către organizatori invitațiilor din cele trei țări și oficialităților (Fig. 3).

O altă insignă este dedicată aniversării a 203 ani de la răpirea Basarabiei de către ruși și este intitulată „*BASARABIA – 203 ani de lacrimi și durere – Darabani – mai – 2015*”, având pe un fond alb stilizată harta Republicii Moldova și denumirea asociației, tirajul acesteia fiind de 170 de exemplare (Fig.4).

Următoarea piesă este dedicată maestrului acordeonist DAN-DECEBAL CHITIC de la Ansamblul „Ciprian Porumbescu” din Suceava, el fiind născut la Darabani. Insigna a fost realizată

¹² TD - Insigne din table decapată

la Ediția a II-a a *Festivalului Internațional „Dan Decebal Chitic”* desfășurat în anul 2015 în comuna Păltiniș din județul Botoșani și au fost realizate un număr de 120 de exemplare distribuite unor participanți de marcă și invitaților la manifestări (Fig.5)

Una dintre cele mai reușite insigne este dedicată Unirii Mici a Moldovei cu Țara Românească, cu ocazia Simpozionului dedicat acestei manifestări la Darabani la 24 ianuarie 2016. Insigna este realizată tot la inițiativa Asociației „Prietenii Basarabiei, Bucovinei și Ținutului Herța” și are înscris circular „24 ianuarie 1859* Unirea Mică dintre Moldova și Țara Românească *2016*Darabani”. În centru, într-un oval, este portretul domnitorului Unirii, Alexandru Ioan Cuza, iar în celălalt oval o stemă veche a României pe care tronează coroana regală. Insigna a fost realizată în 200 de exemplare, distribuite invitaților, participanților și unor elevi olimpici cu realizări deosebite la învățătură din Școala Generală „Leon Dănilă” și Liceul „Dimitrie Cantemir” din Darabani chiar în ziua de 24 ianuarie 2016 (Fig.6).

O insignă solicitată de românii din Ținutul Herței este cea dedicată Comemorării a „75 de ani de la masacrul de la Lunca”, manifestare desfășurată concomitent la Oroftina (în februarie 2016), comuna Suharău, Județul Botoșani, unde voiau să ajungă românii porniți din Ținutul Herței și comuna Luncani unde a avut loc crima de împușcare de către grănicerii sovietici a românilor care voiau să vină în România în februarie 1941. Insigna a fost realizată într-un tiraj de 150 de exemplare și a fost distribuită în majoritate românilor din Ținutul Herței (Fig.7)

Această prezentare sumară este doar o părțică din activitatea vastă a acestei Asociații „INTERNAȚIONALE” cum îi zicem noi în mod oficial pentru a nu supăra și „deranja” autoritățile din Ucraina și Republica Moldova, dar ea este pur națională, deoarece la ea participă numai românii, poate vremelnic despărțiți de niște granițe artificiale trasate de marile puteri în cadrul sferelor de influență și de goană nebună după teritorii aparținând altor națiuni.

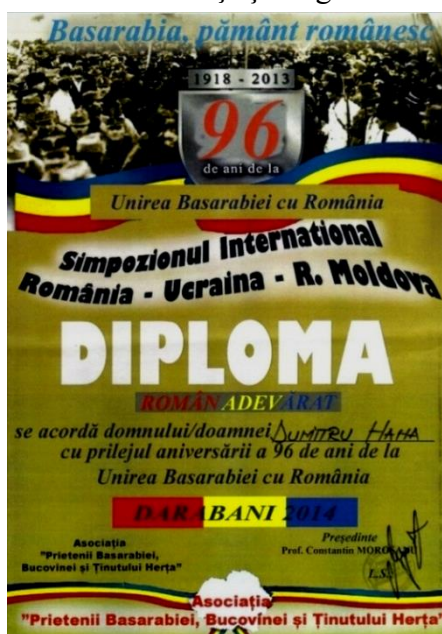

Fig.1

Fig.2

Fig.3

Fig.4

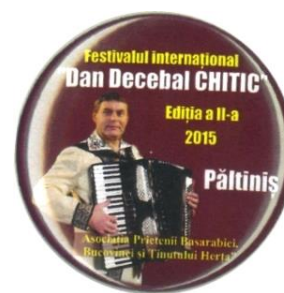

Fig. 5

Fig. 6

Fig. 7

INSIGNA JUBILEULUI DE 50 ANI (1897-1947) A SOCIETĂȚII „RACOVA” VASLUI

Prof. Costel Giurcanu
Vaslui

O insignă puțin cunoscută realizată de societatea „Racova” din Vaslui în 1947. Insigna marchează aniversarea a 50 ani de activitate a Societății „Racova” din Vaslui și a fost emisă în anul 1947, deci societatea a fost înființată în 1897. Insigna, ca și societatea, sunt puțin cunoscute. Cercetările ulterioare rămân să precizeze mai multe despre această societate.

Despre respectiva asociație nu am găsit date privind activitatea ei și ca urmare se pot face doar presupuneri ce, sper, să le confirm și să le completez cu natura și motivul constituirii acelei asociații.

Cele două mâini care se strâng una pe alta sugerează ori o societate masonică, ori sentimentele colegiale ale membrilor acelei asociații.

Evident că numele de Racova vine de la afluentul râului Bârlad ce se varsă în acesta lângă Vaslui.

De altfel vestita bătălie a lui Ștefan cel Mare de la 1475 se mai numește și bătălia de la Racova (așa o numește Mihail Kogălniceanu și ca el și alți istorici). Vasluiul și vasluienii au avut și au mândria de a fi amintiți ca loc și participanți la acea celebră bătălie.

Este deci firesc ca o societate ce s-a înființat în Vaslui să se numească „Racova”. De altfel și astăzi există în Vaslui o societate comercială numită tot „Racova” și la fel hotelul central din Vaslui se numește tot „Racova”.

Faptul că la 50 de ani a avut dorința și ambiția de a emite această insignă, înseamnă că societatea a avut o activitate ce merită a fi sărbătorită la jubileul de 50 de ani.

Descrierea insignei:

- Avers: disc de alamă cu diametrul de 25 mm ce are la mijloc, pe orizontală, două mâini împreunate (ce semnifică, probabil, camaraderia ce presupune a fi sensul societății).

Deasupra, pe un arc de cerc, denumirea „VALEA RACOVEI” și tot deasupra, cu litere mai mici, motivul emiterii: „JUBILEUL DE” ce continuă sub cele două, mâini, tot pe orizontală „50 ANI”.

În partea inferioară, pe un alt arc de cerc, anii aniversați: „1897-1947”.

- Revers: Pe revers nu are vre-o altă consemnare, ci numai un ac de prindere sudat pe rondela insigniei.

Am și o a doua insignă, la fel cu prima, dar ea nu are acul de prindere.

La ambele insigne, acul de prindere existent la prima și lipsă la a doua era fixat ca direcție perpendiculară pe linia celor două mâini împreunate de pe avers.

INSIGNE CONTRAFĂCUTE

Ec. Ștefan Dina, președinte,
Clubul Numismatic „Mihai Eminescu” – C.M.N
București

Colecționarii au dezvoltat pasiunea pentru insigne relativ recent în comparație cu cei care sunt preocupați de monede și medalii.

În țara noastră există documente privind organizarea unei expoziții de insigne în anul 1968, dar interesul pentru acest domeniu, deși nu s-a manifestat public până atunci, a existat cu mult înainte.

Odată cu creșterea atenției pentru insigne, au apărut colecționari care doreau piese inedite, dar și comercianți dispuși să obțină profit, fie prin falsificarea acestora, fie apelând la alte metode.

Într-un articol recent publicat în Gazeta Colecționarilor de Insigne din România, dl. Iulian Lipovanu ne reamintește istoria „Insignei de Război a Cercetașilor”, aparținând „Asociației Cercetașii României din Războiul 1916-1919”¹³ și care s-a finalizat prin condamnarea furnizorului de insigne Nacu Cerbu la 1 lună de închisoare, precum și la plata unei sume de bani datorită faptului că a luat un avans de la asociație pentru insignele pe care în final nu le-a mai furnizat¹⁴.

Dar să încercăm să explicăm, în sens larg, ce se înțelege prin fals. Conform DEX, Ed. Academiei, 2008, fals este „ceva contrar adevărului, mincinos, neîntemeiat, care are numai aparența adevărului, neautentic, artificial”. Teofil Bolchiș și Luminița Sâmbotin–Emba în cartea despre moneda euro spuneau că falsul reprezintă o „denaturare, contrafacere, deformare, ceva neautentic, artificial, neadevărat, schimbat, simulat, înșelător. Falsul poate fi definit pe scurt ca fiind „ceva care se pretinde a fi altceva decât este el în realitate” (Frank Arnan, Arta falsificatorilor – falsificatorii artei, Ed. „Meridiane”, București, 1970).

Dar de ce se falsifică insignele?

Realizarea falsurilor poate avea motivația unui câștig financiar, dar și rațiuni greu de explicat. Pentru a înțelege pe deplin demersul realizării unui fals de insignă, trebuie să înțelegem că există o preocupare în rândul colecționarilor legată de teme precum: armată, vânatoare, sport, sănătate, tineret etc fiecare cu ramuri extrem de populare, uneori substituindu-se temei principale.

Rațiunea financiară i-a determinat pe comercianții de la noi să multiplice insignele, mai ales după anul 1990, existând o mare relaxare în aplicarea legii, piesele fiind mai degrabă considerate obiecte de marketing și mai puțin obiecte de colecție. În perioada comunistă, în România existau două centre principale unde se produceau insigne: la Monetăria Statului din București și la „Arădeanca”, în Arad. Se mai realizau ocazional în diferite întreprinderi de către maeștri artizani, motiv în prezent de controversă pentru cercetători.

Până la sfârșitul anului 1989, având în vedere regimul politic, nu se puneau problema rebaterii unor insigne din perioada regalităților, dar tocmai acestea au fost și continuă să fie extrem de căutate.

După anii 1990, tot mai mulți colecționari au început să adune insigne, inițial paleta fiind extrem de vastă. Odată cu specializarea și ordonarea colecțiilor s-a creat o presiune asupra celor care lucrau în fabricile de specialitate sau erau mai mult sau mai puțin implicați în procesul de creație. Aceștia

¹³ Monitorul Oficial Nr. 161 din 17 Iulie 1935

¹⁴ Asociația Cercetașii României din Războiul 1916-1919 - Dare de seamă pe anul 1936 – pag. 7

erau stimulați să creeze variante sau unicate, motiv de paradă pentru deținători, piesele având mare căutare pe piață. Odată cu apariția variantelor comandate se fac pași importanți și către o nouă modalitate ... de câștig. Treptat, comercianții anticari și-au diversificat paleta obiectelor aflate la vânzare. Unii colecționari mai pragmatici au înțeles că pot face un schimb mai avantajos oferind „unice”. Din considerente ce țin de politica editorială voi restrânge explicațiile de principiu, urmând ca o prezentare detaliată să o fac ulterior.

Pentru identificarea pieselor originale, trebuie să ținem cont de câteva repere deosebit de importante: materialul insignei (care trebuie să se circumscrie perioadei respective. Au fost momente când, din considerente economice, s-a luat decizia realizării insinelor din metale inferioare precum aluminiul); paleta cromatică (este dată de o vopsea obișnuită sau de email, procedeu extrem de costisitor. Chiar și în prezent când beneficiem de o bibliotecă imensă pusă la dispoziție de internet, facem confuzia între vopsea și email. Tehnica în email presupune echipamente specifice, dar mai ales cunoștințe vaste de chimie, fizică etc. Ottilia Michail-Oteteleşanu, o artistă cu activitate de pionierat în email în țara noastră, apropiată a casei regale, dar tolerată datorită calităților și de conducerea comunistă a realizat pe lângă tablouri, broșe în email care au forme extrem de asemănătoare insinelor); sistemul de prindere (talpă, broșă, ac, pin). În România, pinul a fost adoptat recent, deci insignele cu acest sistem de prindere, deși pot avea iconografie din perioada interbelică sau comunistă, sunt copii. Tot aici trebuie urmărit cu atenție procedeu de lipire al sistemului de prindere care poate oferi detalii relevante privind autenticitatea piesei); mai sunt și alte criterii care vor fi tratate ulterior.

Dl. Tiberiu Kelemen a prezentat într-un articol¹⁵ mai amplu tema variantelor de culoare pentru o serie de insigne realizate la Petroșani, dar și o altă temă extrem de populară: Eminescu. Nu am să reiau acele precizări și nici nu voi dezvolta tematica „variante Eminescu” pentru că este prematur. Cei interesați de piesele dedicate poetului național, realizate la inițiativa colecționarilor de la Cercul Militar Național sunt invitați să caute catalogul¹⁶ editat de Clubul Numismatic „Mihai Eminescu”, lucrare ce menționează și anumite falsuri.

Pentru exemplificare, voi prezenta și câteva imagini cu falsuri care să țină seama de criteriile de mai sus.

Într-un articol primit de la dl. Radu Tabără intitulat „Considerații asupra unei insigne de pionieri falsă” este prezentată o insignă care, în viziunea autorului reprezintă primul și singurul fals

identificat în categoria insinelor pionierești. Insigna este realizată prin combinarea a două insigne distincte, care nu au absolut nicio legătură între ele. Partea care reprezintă emblema Organizației Pionierilor a fost la origine o emblemă care se aplica pe catarama centurilor de la uniformele pionierești, aspect care poate fi dedus din dimensiunea sa (1,8 x

1,4 cm). Pentru a fi atașată de cealaltă piesă i-au fost îndepărtate piciorușele de pe revers prin intermediul cărora era prinsă de cataramă. Cea de-a doua piesă este parte a unei embleme de coifură (insignă purtată pe beretă sau alt articol vestimentar utilizat pentru acoperirea capului) folosite la uniformele utilizate în cadrul Programului Tineretului pentru Apărarea Patriei (PTAP), de pe care a fost îndepărtată stema Republicii Socialiste România (RSR), situată inițial între frunzele de stejar. Sistemul de prindere constă într-o agrafă atașată pe revers, pe care este menționat și numele întreprinderii producătoare „Arădeanca”. Autorul respinge ideea că piesa ar fi fost realizată de un falsificator (comerciant) și afirmă că un pionier a realizat-o pentru uzul său personal din dorința de a epta.

Dar să menționăm și un fals realizat de profesioniști. În imaginea alăturată primită de la dl. Radu Tabără este prezentată o insignă care face

¹⁵ Jurnalul 10/2012, Editura Gee, Botoșani, 2012, pag. 33

¹⁶ Catalogul este în lucru, urmând să fie publicat la sfârșitul anului 2016

parte dintr-un lot extrem de rar, ceea ce mă duce cu gândul la un fals comandat. Insigna de tip „Parașutist militar tip RPR clasa 1” trebuia să aibă fondul albastru deschis. În plus, sistemul de prindere este cu ac lung (inexistent la insignele militare românești, din motive practice). Pe piață se comercializează insigna „Parașutist militar tip RPR clasa 3” la un preț de cca. 100 euro, ceea ce justifică preocuparea falsificatorilor.

Să prezentăm și un fals extrem de popular pe care îl găsiți pe tarabe, dar și pe siturile de licitații on-line. Este vorba despre insigna „transmissionist de bord – R.S.R.” clasa 1-3 care a migrat din perioada RSR la ... stema actuală. S-a realizat prin îndepărtarea vechii steme probabil cu un patent și lipirea noii steme cu popularul adeziv „Superglue”!

Îmi exprim speranța că rândurile de mai sus vor atrage atenția asupra calității insinelor existente pe piață, iar colecționarii vor conștientiza faptul că variantele de culoare sau falsificarea unor piese rare conduc la denaturarea acestei pasiuni nobile. A.C.I.R., singura asociație care reprezintă mișcarea insignografică din România, trebuie să impună standarde care să limiteze preocupările nelioiale privind falsificarea insinelor.

O POVESTE ÎNTRE DOUĂ INSIGNE (MINA PETRILA)

Dumitru Pușcașu
Petroșani

Povestea noastră începe în anul 1840, când frații Hoffmann și Carol Maderspach deschid primele cariere de cărbune la Petrila și Petroșani (Velica, Schreter, 1993, p.32). Dar, abia în data de 30.12. 1859 este consemnată la Deva sub denumirea de: „Concesiunea Maximilian” atribuirea unui teren minier pe teritoriul localității Petrila, acest teren cu o suprafață de 135.349,2 m² fiind dat în folosință unui consorțiu format din prinții Maximilian și Egon Fürtenberg, contele Otto Chotek, baronii Luis și Moritz Haber (Jujan, Svoboda, 2009, p.41).

Obiectele necesare începerii deschiderii (șine de cale ferată, vagonete, unelte etc.) au fost aduse de la Călan în căruțe (Arpad Schreiber, *Valea-Jiului 1840-1926*, Revista „Montanistică și metalurgie” 1927, Nr.1-2, p.4).

La începerea lucrărilor de deschidere a viitoarei mine Petrila, în anul 1867 a fost emisă o insignă din argint neemailat având dimensiunile 30/25 mm . În partea de sus sunt reprezentate ciocanele încrucișate prinse într-o bandă metalică pornită dintr-un mănunchi de lauri. Pe câmpul central este gravat pe două rânduri, în limba germană, „DEAKSTOLEN 1867”. Singurul exemplar al acestei insigne se află în colecția Tiberiu Kelemen.

În decembrie 1869, Comisarul minier Pistel Jenö spune că lucrările de deschidere a primei mine din Valea Jiului sunt în grafic. Ca urmare, Consiliul de Administrație a Minelor Statului Petroșani declară data de 12 decembrie 1869 ca dată de intrare în exploatare a primei mine subterane de cărbune din zonă. Mina va funcționa sub denumirea de „MINA DEAK-FERENCZ-PETRILA” și va exploata carbunele din perimetrul Petrila. Valoarea lucrărilor de deschidere a minei a fost evaluată la 218.995 forinți (Jujan, Svoboda, 2009, p.49).

Dar prima producție oficială, de 8.529 chintale (852,9 tone), este consemnată în anul 1868, cărbunele provenind din lucrările de deschidere.

Datorită necunoașterii particularităților stratelor de cărbune de aici și în special a stratelor 3 și 5, la care se adaugă folosirea unor metode de expolare neadecvate, precum și unele deficiențe de ordin tehnic ale sistemului de aeraj (Arpad Schreiber, *Valea-Jiului 1840-1926*, Revista

„Montanistică și metalurgie” 1927, NR.3-4 p.5), în noaptea de 12 decembrie 1872 se produce și prima mare explozie de gaz metan și praf de cărbune din istoria destul de însângerată a exploatarea cărbunelui în Valea Jiului.

În urma acestui eveniment tragic și-au pierdut viața 17 mineri aflați în galeria „DEAK”, iar stratul 3 care era în exploatare s-a aprins (Jujan, Svoboda, 2009, p.51). În fotografia alăturată, realizată în perioada 1916-1920, au fost immortalizați salvatorii de la mina Petrila, echipați cu cele mai moderne mijloace de salvare din acea perioadă.

A urmat, cum era și normal, extinderea zonei exploatare, construirea de cladiri ce deserveau activitatea extractivă și modernizarea continuă a uneltelor și utilajelor folosite în acest proces.

Dar mina Petrila nu a însemnat doar carbune în jurul ei; cu sprijinul societăților care se ocupau de exploatarea cărbunelui, au fost construite coloniile muncitorești care vor forma orașul.

Multă vreme, din 1840 și până în 2015, mina a fost principalul obiectiv industrial al orașului Petrila.

De remarcat este faptul că unele evenimente importante din activitatea acestei mine au fost marcate prin emiterea de insigne sau medalii.

Din păcate personal nu cunosc vre-o insigna emisă de conducerea minei Petrila în perioada antebelică sau între cele două războaie mondiale.

Odată cu instaurarea regimului comunist, orice eveniment mai deosebit reprezenta o bună ocazie de propagandă, iar insigna a fost și ea folosită în acest scop. Dar tot răul, înspre mai bine, fiindcă astfel evoluția acestei mine a rămas marcată și în memoria metalului.

Un mare avantaj în acest domeniu l-a constituit faptul că la mina Petrila a lucrat, o perioadă îndelungată (1948-1980), artistul plastic Schmidt Ladislau - un iubitor al insinelor. Acesta a lăsat amprenta personală asupra conceptului multora dintre insignele emise de către minerii de la Petrila.

Una dintre primele insigne realizate după desene ale lui Schmidt Ladislau, este o piesă care la vremea ei a ridicat o serie de probleme ca urmare a unei interpretări malițioase din partea unui politruc. Dar întâi să descriem insigna și apoi poveștile. Piesa de formă circulară (foto1) are un diametru de 16 mm și este împărțită pe orizontală în trei zone de mărimi diferite, colorate, de sus în jos, în roșu alb și negru. Pe partea superioară de culoare roșie, din metal este redată o secție de susținere cu stâlpii hidraulici deschiși la înălțimea maximă. Între cozorocul secției și transportorul cu raclete de pe vatră se află un cerc cu diametrul de 3 mm, colorat în negru pe care, din metal, sunt reprezentate cele două ciocane încrucișate. Vatra pe care stă secția este reprezentată de o bandă de culoare albă pe care este textul „I.M.PETRILA”. Sub această bandă restul cercului este colorat în negru. Tirajul piesei bătute din tombac și emailată la cald a fost de 200 buc.

Piesa a fost realizată la Întreprinderea „ARĂDEANCA” iar de aici au început necazurile. Emailul folosit pentru a reda culoarea neagră, pe fondul auriu al metalului, crea impresia că ar fi avut culoarea verde foarte închis, ceea ce ar fi redat, în opinia unora, culorile naționale ale unui stat vecin. Această impresie a dus la o serie de explicații pe la Securitate, cu analizarea emailului etc., ca în final politrucul în cauză să interzică punerea ei în circulație. Piesa a fost pusă în circulație mai târziu după ce respectivul a plecat de la mina Petrila.

Următoarea insignă, cea din fotografia 2 (care a înlocuit-o pe cea de mai sus), are o formă circulară cu un diametru de 22 mm și poate fi descrisă astfel: pe o coroaană circulară împărțită de diagonala verticală în două semicercuri, unul de culoare albă celălalt negru, este înscrisul „EXPLOATAREA MINIERĂ PETRILA”. Interiorul cercului este împărțit în șase benzi verticale de culoare roșie și șapte benzi albe. Pe verticală, începând din interiorul coroanei circulare și atingând cu baza mică exteriorul insignei, este redat un triunghi isoscel, de asemenea împărțit în

două culori: alb și negru. Pe acest triunghi din metal este reprezentat un puț cu Skip (Puțul Centru), ce are la bază ciocanele încrucișate. Ciocanele au partea metalică de culoare neagră, iar cozile din lemn de culoare albă. Și desenul acesteia îi aparține lui Schmidt Ladislau. Insigna este realizată din tombac, fiind emailată la rece și acoperită cu o peliculă de protecție într-un tiraj de 400 buc.

O altă insignă concepută după desenul lui Schmidt Ladislau este cea realizată în patru variante de culoare: alb, negru, bordo, albastru deschis (foto 3,4,5,6). Insigna de formă dreptunghiulară pe verticală, are partea superioară rotunjită. Pe câmpul de o singură culoare (culorile fiind cele de mai sus) este redat un desen complex format dintr-un munte divizat pe diagonală și colorat cu roșu jos și negru sus, peste care este redat schematic un miner ce ține în mâna dreaptă un bulgăre de cărbune, iar în stânga un ciocan de abataj. De la nivelul coapsei minerului pleacă desenul schematic al unei susțineri mecanizate ce are scutul de susținere de culoare albă și stâlpii hidraulici din metal, interiorul scutului de susținere fiind de culoare neagră. Zona exploatată este redată cu metal. Partea stângă a desenului se încheie cu un cerc cu diametrul de 3 mm, de culoare neagră, pe care este redat simbolul mineritului. De remarcat faptul că domnul Svoboda Tiberiu care la acea vreme s-a ocupat de aceste piese, fiind și pasionat de filatelie a folosit același desen, formă și dimensiuni pentru o insignă de culoare neagră (foto 7) ce în partea superioară, pe semicerc are înscrisul „CERCUL FILATELIC MINERUL PETROSANI” - denumirea cercului filatelic din care făcea parte.

Următoarea piesă are o formă circulară cu un diametru de 16 mm și poate fi descrisă astfel: pe o coroană cu lățimea de 3 mm, colorată în alb este circular înscrisul „I.M.PETRILA · NOROC BUN”. În centrul insignei cercul este divizat pe orizontală de o linie metalică. Partea superioară a cercului, colorată în roșu, este divizată pe verticală în șapte benzi. Partea inferioară este colorată în negru. Peste acest cerc interior, din metal, sunt redată ciocanele încrucișate. Insigna a fost bătută pe aluminiu și emailat la rece, fiind acoperită cu o peliculă de protecție. Există o variantă care, datorită peliculei protectoare, schimbă culoarea albă a coroanei circulare în nuanță de galben.

Ca o curiozitate, după știința noastră, la Mina Petrila a fost emisă singura insignă care omagiaza un grup de muncitori, ea fiind dedicată brigăzii de mineri condusă de Alba Ștefan. Pentru o mai bună înțelegere a ceea ce reprezintă un brigadier miner trebuie să va spun că el este cel ce coordonează muncitorii de la un front de lucru, având în subordine trei sau patru schimburi (funcție de programul de lucru din acea perioadă) formate fiecare din cel puțin trei și putând ajunge până la peste 30 de oameni sau chiar mai mult. Alba Ștefan și brigada pe care a condus-o a obținut rezultate deosebite în muncă, fiind foarte apreciată în acea perioadă.

Insigna (foto 9) are forma unui cerc susținut la baza de două frunze de lauri. Circular, pe un inel de culoare roșie este textul, în partea superioară „I.M.PETRILA”, iar în partea inferioară „BRIGADA ALBA ȘTEFAN”. Cele două texte sunt separate de câte un punct din metal la fiecare capăt.

Câmpul central este împărțit în două părți inegale pe orizontală. În treimea inferioară de culoare neagră, într-un cerc cu diametrul de 4 mm, cu negru, sunt redată ciocanele încrucișate, iar în partea superioară de culoare albastru deschis este reprezentat un chip de miner privind spre dreapta. Insigna a fost bătută pe tombac și a fost emailată la cald. Piesa a fost realizată la Monetăria Statului București.

Tot ca un omagiu a fost emisă și insigna de „SALVATOR MINIER” (foto 10). Această piesă de formă circulară cu un diametru de 24 mm, are pe margine o coroană de culoare albă cu lățimea de 4 mm pe care, în partea superioară, este textul „I.M.PETRILA”, iar în partea inferioară „SALVATOR MINIER”; cele două texte sunt separate de câte un punct din metal la fiecare capăt. Cercul din interior este împărțit pe orizontală în două părți. Partea inferioară de culoare neagră, iar cea superioară de culoare roșie. Partea superioară este divizată în 9 benzi verticale prin linii de metal. Peste acest câmp central din metal sunt redată fiștăul și barosul (cele două ciocane ce compun simbolul mineritului), între cozile ciocanelor, pe culoarea neagră este reprezentată o cruce de culoare roșie ce are dimensiunile brațelor de 6/2 mm. Insigna realizată la Monetăria Statului București a fost bătută pe tombac și emailată la cald.

În anul 1996 conducerea Regiei Autonome a Huilei emite un set de insigne format din 21 de piese, câte una pentru fiecare unitate ce intră în componența sa. Insignele de formă circulară, realizate după un desen al prof. Tiberiu Kelemen, se pot descrie astfel: pe un semicerc de culoare

neagră (în cazul unităților miniere) ce la bază se închide cu două ramuri de lauri, este trecut numele exploatării minere, în cazul nostru E.M.PETRILA. În interiorul semicercului de culoarea metalului este simbolul mineritului. Insignele au un diametru de 22 mm au fost bătute pe tombac și emailate la cald, fiind realizate la Monetăria Statului București într-un tiraj diferit, funcție de mărimea unității (foto 11).

Cu ocazia sărbătoririi a 145 de ani de activitate, conducera minei emite o insignă în două variante de dimensiune (30/22mm, respectiv 15/11mm) și o plachetă. Insigna (foto 12, 13), are formă ovală pe orizontală, partea inferioară este reprezentată prin două ramuri de lauri (desenul este o reluare a desenului primei insigne emisă de mina Deak). Deasupra ovalului, pe axa verticală, sunt redată din metal cele două ciocane încrucișate. În interior insigna este împărțită în două pe orizontală. Partea superioară de culoare roșie are inscripția „MINA PETRILA”, iar pe partea inferioară de culoare neagră sunt trecuți cei doi ani ce marchează evenimentul 1859-2004. Insignele realizate după un desen al prof. Tiberiu Kelemen a fost bătute pe tombac și emailate la cald, având un tiraj de 50 bucăți modelul mare și 200 de bucăți modelul mic.

Tot cu această ocazie a fost bătută și o insignă numai din tombac (foto14). Piesa are o formă circulară cu un diametru de 28 mm, având pe jumătatea superioară o coronă zimțată cu diametrul de 32 mm, ce trebuia să reprezinte o roată dințată. Tot în partea superioară sub, această coroană, este înscrisul „MINA PETRILA”. În centrul insignei, pe verticală, este redată o lampă de mină cu benzină. Pe bazinul lămpii sunt redată ciocanele încrucișate ce depășesc conturul lămpii. Sub baza lămpii, între două ramuri de lauri, avem trecut numărul 145 (ce reprezintă anii de activitate). Insigna a fost bătută în 50 de exemplare. Desen prof. Kelemen Tiberiu.

O insignă mai simplă, realizată în ideea de a crea un set cu insigne ale unităților miniere din Valea Jiului, este cea care reprezintă cele două ciocane încrucișate ce au, imediat sub punctul de intersecție al cozilor, o bandă de culoare neagră pe care este numele minei, în cazul nostru „PETRILA”. Insigna cu o lățime de 16 mm și înălțime de 10 mm este bătută din tombac și emailată la cald (foto 15).

La împlinirea a 150 de ani de exploatare a cărbunelui la Mina Petrila au fost emise două insigne, ce au același desen. Insigna reprezintă cele două ciocane (simbol al mineritului) sub care pe un sector de cerc este textul „PETRILA 150 ANI”. Diferența între cele două insigne (foto 16,17) constă în faptul că la una dintre ele acel sector de cerc ce poartă inscripția este colorat în roșu. Insignele au dimensiunile de 20/20 mm fiind confecționate din tombac.

Următoare insignă pe care o prezentăm are un caracter cultural, ea fiind dedicată celor 50 ani de activitate a corului bărbătesc „Freamătul adâncului” de la mina Petrila. Insigna are o formă complexă, realizată prin suprapunerea a trei scuturi cu partea superioară în unghi ascuțit, ridicată spre dreapta privitorului, în loc de unghi drept. Scutul de dedesubt are pe partea stângă a privitorului, o ramură de laur ce se continuă în partea inferioară cu textul: „CORUL FREAMATUL ADINCULUI”. Textul este pe culoarea roșie a scutului, ramura de laur fiind redată din metal (tombac). Pe acest scut este suprapus al doilea de culoare galbenă, ușor deplasat în sus, care în partea de jos sub cel de al treilea scut de culoare albastră este milesimul 1932-1982. Pe scutul albastru, a cărui parte superioară este identică cu cea a scutului galben, avem redată pe verticală o cheie muzicală sub care, pe două rânduri, este inscripția 50 ANI. În colțul stâng (al privitorului), acolo unde se întâlnesc cele trei laturi ale scuturilor, este un cerc de culoare albă în mijlocul căruia este poziționat, concentric, un alt cerc de culoare neagră pe care din metal este redat simbolul mineritului (cele două ciocane încrucișate). Sub acest cerc negru pe culoarea albă este înscris semicircular cuvântul PETRILA (foto 16).

În data de 30 octombrie 2015, după o activitate neîntreruptă timp de 156 de ani, din subteranele minei Petrila este extrasă ultima tonă de cărbune.

Membrii Sindicatului „Orizonturi noi”, condus de domnul ing. Cătălin Cenușe, decid să marcheze acest eveniment prin emiterea unei insigne.

Insigna realizată la firma Accesorii Prod din Oradea redă în tăria metalului un desen conceput de Dumitru Pușcașu.

Piesa, cu un diametru de 24 mm, are o formă circulară ușor turtită pe verticală (foto 17). La bază avem o elipsă de culoare verde pe care sunt inscripționați anii ce marchează durata de viață a acestei

mine. De pe lateralele ovalului pleacă câte o ramură de laur, redată în relief, vârfulurile acestora sunt unite de un semicerc de culoare neagră pe care este trecut în relief textul: „MINA PETRILA”. Câmpul din interiorul ramurilor de lauri, de culoare albă, este ocupat de simbolul ce reprezintă o lucrare minieră închisă (cele două ciocane încrucișate poziționate răsturnat, cu cozile în sus). Culoarele negru și verde sunt culori ce reprezintă activitatea minieră pe plan mondial. Toate elementele redade în relief (milesimul, frunzele de laur și ciocanele) sunt din metal (foto 16).

Foto 1

Foto 2

Foto 3

Foto 4

Foto 5

Foto 6

Foto 7

Foto 8

Foto 9

Foto 10

Foto 11

Foto 12

Foto 13

Foto 14

Foto 15

Foto 16

Foto 17

Foto 18

Foto 19

Ca o curiozitate, după știința noastră, aceasta este prima insignă ce marchează închiderea unei mine în România.

Din păcate, în curând vor fi închise și alte mine din Valea Jiului.

DEBUT

INSIGNA „TEIUL LUI EMINESCU”

Remesc Sergiu Nicolae
Tg. Jiu

În anul 2015, colecționarul de insigne Eminescu, Remescu Sergiu Nicolae, din Tg.Jiu, membru fondator al A.C.I.R., a comandat o insignă tip TD cu titlul „TEIUL LUI EMINESCU”, care are următoarele caracteristici,conform pozei alăturate:

- Forma : rotundă;
- Diametrul : 60 mm,
- Înscrisul : TEIUL LUI EMINESCU – în partea superoară;
GRĂDINA COPOU IAȘI – în partea de jos; urmată de inițialele RSN (numele celui care a comandat-o) și 2015 anul emiterii.
- Gafrica: teiul sub care stătea Eminescu, sprijinit de o bară de fier, care-i susține vârsta. În fundal se văd câteva construcții din Parcul Copou.
- Firma executantă: Toth Glint din Tg. Jiu;
- Tiraj: 50 bucăți.

Motivul emiterii nu l-a constituit orgoliul de a ieși în evidență tip: „uite ce am făcut eu” ci considerentul că dacă sâau emis insigne cu poze ale unor colecționari Eminescu, mai mult sau mai puțin importanți ca entități fizice, am considerat că este mai importantă imortalizarea unui copac ce a făcut parte din viața poetului, decât niște „fani” total efemeri.

NOTA REDACȚIEI

În „Jurnalul Insignografic” numărul 14 / 2015, la pagina 19, am publicat articolul „Expoziția generală română - insigna juriului” semnat de domnii Mihai C.V. Cornaci și Coriolan Chiricheș, un articol interesant, bine documentat cu referire la insigna juriului expoziției care a avut loc în anul 1906.

Imaginea insignei a apărut cu acordul autorilor și pe coperta „Jurnalul Insignografic” numărul 15 / 2015 datorită frumuseții sale.

Articolul a stârnit un real interes între colecționari și astfel am primit de la domnul Ilin Milan imaginile a altor două minsigne emise cu această ocazie.

Publicăm imaginile primite și mulțumim celor trei colecționari pentru interesul acordat colecționării și studierii unor piese deosebite, acum foarte rare și valoroase.

Mulțumirile redacției!

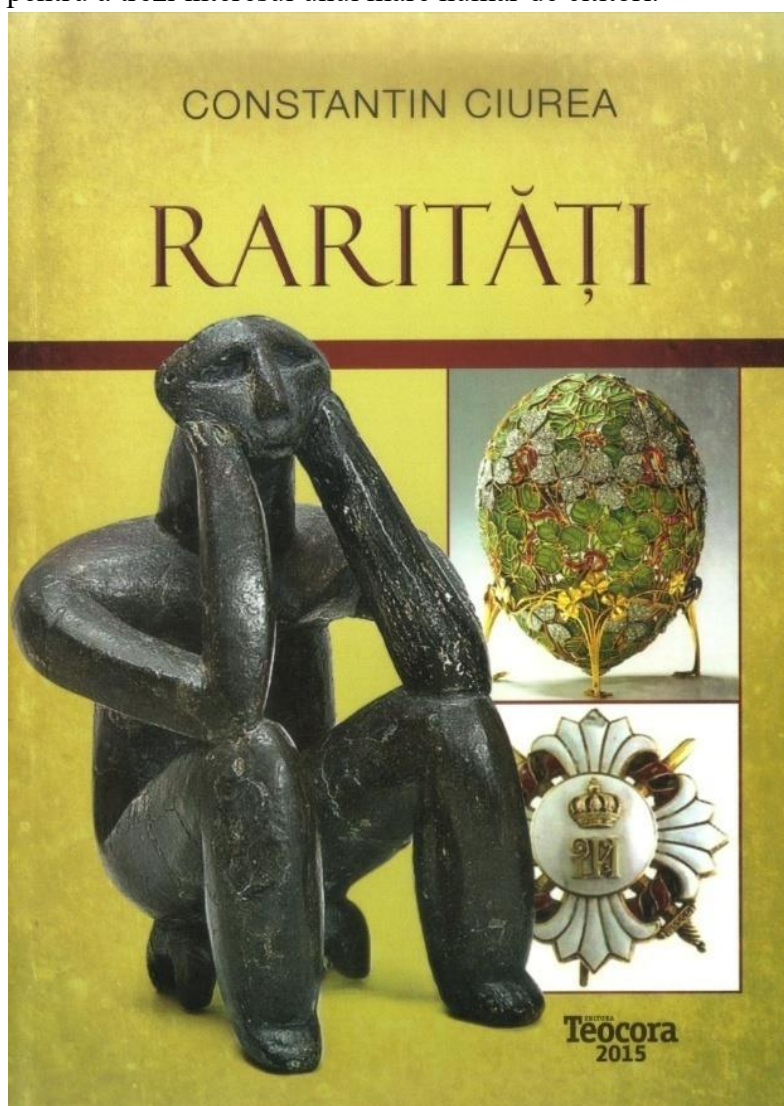
RARITĂȚI

Prof. Constantin Ciurea
Buzău

Prezenta lucrare intitulată „Rarități”, prezintă cele mai deosebite exemplare din domeniile: istorie, numismatică și filatelie. Numismatic sunt prezente sectoarele: insigne, monede, bancnote și decorații. Drept criteriu au fost alese acele piese a căror valoare depășește 1.000 euro, dar și acele piese cu valori mai mici, dar care se caracterizează prin anumite elemente de raritate cum ar fi: masa, diametrul, dubla funcționalitate, unicate, piese ce trezesc interesul cititorului.

Prezentarea pieselor în lucrare are în vedere, în mod deosebit, raritățile din țara noastră. Am prezentat și câteva rarități pe care le-am descoperit, cu surprindere, în alte spații geografice.

Fără a avea pretenția că lucrarea are un caracter exhaustiv, remarc că ea constituie un început pentru a trezi interesul unui mare număr de cititori.

Piesele din lucrare au menționate valori de piață, valori orientative pentru vânzarea și cumpărarea acestora.

Cel mai important capitol din carte este cel dedicat insignei. Aici prezint piese de mare raritate, piese care s-au realizat într-un număr mic de exemplare, iar altele foarte vechi. Aș exemplifica: insigna „Prima Societate Fraterna 1885 București”, insignă emailată în albastru, confecționată din bronz, Insigna „Regimentul de Gardă Palat Cuza” din anul 1859, din alamăambutisată, având pe avers stemele Moldovei și Țării Românești, ce poartă în partea de sus coroana domnească, foarte multe insigne de 7 ani, multe dintre ele din argint. Insignele se găsesc într-o stare ireproșabilă.

Piesele au nominalizate valorile prețurilor de piață, ceea ce a determinat o mărire a interesului celor preocupați de acest domeniu.

Aduc mulțumiri celor care m-au sprijinit, cu imagini, în realizarea acestei lucrări. Mulțumiri le aduc și celor care au avut bună intenție de a mă ajuta, dar timpul nu le-a permis finalizarea.

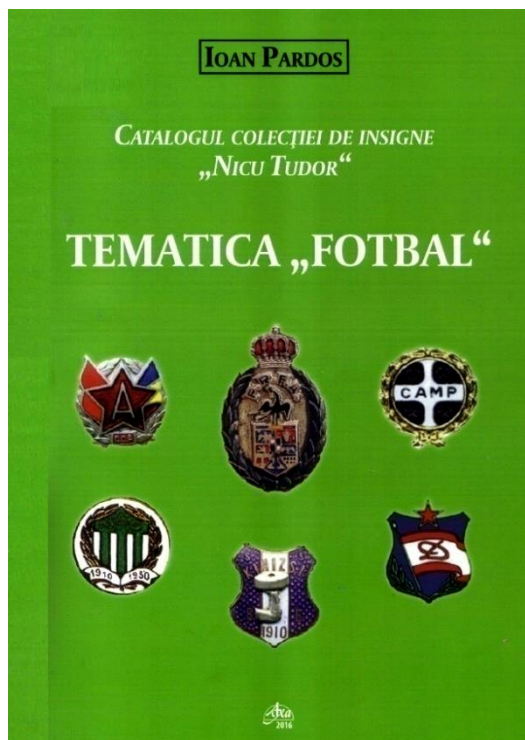
Am scris cartea din pasiune și admirație pentru cultură, pentru tot ceea ce omenirea a realizat până acum în foarte multe domenii.

Lucrarea a fost realizată în format A5, policromie, în 358 de pagini, cu coperti plastifiate, cu coperti cartonate, cu coperti cartonate și buretate, iar unele cărți sunt cusute.

CATALOGUL COLECȚIEI DE INSIGNE „NICU TUDOR – TEMATICA FOTBAL”

Prof. Tiberiu Kelemen
Petroșani

Catalogul este rezultatul unei minuțioase lucrări de cercetare și colaborare a regretatului nostru coleg, Pardos Ioan, în domeniul extrtrem de vast al insinelor având tematica „Fotbal autohton”, aflate în colecția Nicu Tudor.

Pardos Ioan, colecționar cu o mare experiență, s-a angajat să realizeze, împreună cu fiul său Claudiu, o descriere și trecere în evidență a pieselor având tematica „Fotbal” aflate în colecția colegului nostru Nicu Tudor. Consider denumirea de catalog puțin cam pretențioasă, deoarece din cuprinsul său lipsesc elementele specifice unei astfel de publicații.

În colecția personală Pardos Ioan a avut puține piese de fotbal, domnia sa fiind axată, datorită pasiunii sale pentru drumeție, pe tematica „Turism, Sporturi de iarnă, Vânătoare”, posedând o bogată colecție foto și medalistică, adică tot ce a avut legătură cu natura și frumusețile ei.

În perioada în care au fost adunate materialele legate de tematica în cauză s-a avut o bună colaborare cu colegul Lung Ioan de la Deva, cu alți colegi din țară și, bineînțeles, din Valea Jiului, deci a fost nevoie de o muncă amplă și dificilă.

Cele aproape 1000 de piese sunt fidel descrise dar, lucru normal, în puține cazuri s-au putut prezenta elemente specifice precum tirajul, cine a executat grafica insignei, gravorul etc.

De asemenea autorul s-a ferit de anumite elemente precum grad de raritate sau, lucru lăudabil, valoarea. Cel puțin în ceea ce privește valoarea, în cazul insinelor aceasta este dată de cerere și ofertă, adică de piață.

Personal aș fi curios să aflu în ce tiraj au fost bătute insigne precum Venus, Ripensia, Kinizsi sau alte rarități, respectiv cine a fost proiectantul pieselor în cauză, prețul lor, deci din acest punct de vedere nu văd că lucrarea ar avea lacune. Nu cred că la ora actuală mai există cineva care să mai știe sau dacă mai există vreun material documentar despre piesele amintite sau altele la fel de interesante!

Ceea ce le-aș putea reproșa autorilor este calitatea destul de slabă a reproducerilor foto și disponerea imaginilor în lucrare.

Consider că, deși studiul are unele probleme de ordin tehnic, el constituie o foarte bună bibliografie pentru cei care se află la început de drum în dificila pasiune de colecționar și ordonarea unor piese deosebite, deci recomand călduros achiziționarea ei. Tirajul lucrării este de doar 50 de exemplare, care au fost tipărite la Botoșani.

CURTEA DE ARGHEȘ – O FRUMOASĂ EVOCARE NUMISMATICĂ A ISTORIEI NAȚIONALE

Prof. Tiberiu Kelemen
Petroșani

Străveche vatră a istoriei naționale, Curtea de Argeș a găzduit, în 2015, un interesant simpozion numismatic.

Expoziția de medalii nu a avut în centrul atenției insigna, dar acest element colorat a apărut sporadic, cu succes în cadrul ansamblului expozițional.

Manifestarea s-a desfășurat în perioada 30 iunie-1 iulie în organizarea Muzeului Municipal și a Clubului Numismatic „Mihai Eminescu” din cadrul Cercului Militar Național.

Fără să minimalizăm, efortul principal a căzut pe umerii colegului nostru, ec. Ștefan Dina – factorul determinant și dinamic al manifestării.

Pentru marcarea evenimentului au fost emise o insignă și o medalie, opera gravorului Constantin Dumitrescu.

Toți participanții au fost recompensați cu o diplomă care atestă participarea la expoziția colectivă.

Prima ediție a avut o durată în timp extrem de scurtă, rezumată la o singură zi-un factor obositor pentru participanți.

După succesul de anul trecut simpozionul a fost reluat anul acesta în perioada 30 iunie -2 iulie, fiind organizat de către Muzeul Municipal Curtea de Argeș prin managerul Ștefan Dumitrache, respectiv neobositul ec. Ștefan Dina, președintele Clubului Numismatic „Mihai Eminescu” din cadrul Cercului Militar Național.

Simpozionul de anul acesta s-a desfășurat sub titlul „Personalități ale istoriei în efigii pe medalii românești”, temă care a fost reluată, cum era și firesc, și pe piesele prezentate în cadrul expoziției colective.

Anul acesta cazarea participanților s-a făcut tot la Pensiunea „Matrix” - o locație deosebită, aleasă de organizatori deoarece anul acesta simpozionul a fost extins pe trei zile, cum de altfel era și normal pentru o manifestare de acest gen.

Evenimentul a cuprins o sesiune de comunicări științifice, viziunea unui film documentar cu titlul „Clubul numismatic, 40 de ani”, în regia lui Adrian Leonte – prezentat la manifestare, lansarea volumului biografic al col (r) dr. ist. Cristache Gheorghe și, bineînțeles, o expoziție tematică de medalii – element care a fost cel mai apreciat de vizitatori.

Au fost puse în circulație, spre mulțumirea participanților, simbolurile oficiale ale manifestării, adică insigna și medalia, emise în acest scop după o idee a artistului plastic Constantin Dumitrescu. Spre bucuria tuturor, insigna a fost emisă în trei variante: cupru aurit, cupru argintat și argint. Cererea a fost atât de mare încât s-a hotărât rebaterea pieselor de argint.

Sesiunea de comunicări a fost elementul central al simpozionului. Au fost prezentate câteva materiale deosebit de interesante precum „Altîn bey – emitent de monedă proprie și martir creștin”

autor Vilică Munteanu; placheta aniversară „Regina Elisabeta - 70 ani (1913)”- autor Cristian Scarlat; „Reginele României - Repere numismatice”- autor Stefan Dina sau „ Anul jubiliar 1906 în emisiuni monetare”- autor Ioan Siminicianu.

În partea a doua a sesiunii s-a încercat o discuție constructivă pe marginea unor propuneri

legislative privind statutul colecționarului privat din România, material care a fost prezentat și în Programul –Catalog al Congresului insignografic de la Băile Felix. Din nefericire pentru toți colecționarii din țară, și de această dată discuțiile s-au încheiat în „coadă de pește”.

Ultima zi a simpozionului a fost dedicată formulării unor concluzii asupra desfășurării manifestării și, spre regretul tuturor, demontării expoziției colective la care au participat 25 de colecționari veniți din 16 localități.

A fost o manifestare frumoasă, bine organizată, de la care toți am plecat mulțumiți, lucru rar, motiv pentru care ne exprimăm gratitudinea tuturor factorilor care s-au implicat în realizarea celei de-a II-a ediții a Simpozionului Național de numismatică – Curtea de Argeș 2016.

TÂRGUL COLECȚIONARILOR DE LA DEVA EDIȚIA A 50-A

Alexandru-Gheorghe Turi
Deva

eveniment recomandat de

Centrul Cultural San Muntean Deva

Indeintau.ro

BIG

Hobby Club "Decembul" Deva

vă invită la

TÂRGUL COLECȚIONARILOR

ediția a 50-a aniversară

ASOCIATA COLECȚIONARILOR ROMANI CLUB DECEMBAL DEVA

2014

FILATELIE • CARTOFILIE • NUMISMATICĂ • CARTELE-TELEFONICE • INSIGNE • OBIECTE-DE-ARTĂ • ORICE-ALT-DOCUMENT-DE-COLECȚIE

evenimentul va avea loc la casa de cultură

16 aprilie 2016

orele : 7 - 13

INFORMAȚII, ÎNSCRIERI, REZERVĂRI DE MESE:
0254-213.819, 0724-576.218, 0354-102.256, 0788-526.731

Eram copil ca toți copiii în anii '80 când am început să colecționez timbre, cele apărute în plicuri filatelice de la magazinul specializat al orașului Deva. Firește în prima fază criteriul valoric era bazat pe frumusețea acestora împărțite în diferite teme: animale, faună și floră, sport, picturi și artă ș.a.m.d.

Apoi au început schimburile din fața blocului sau în cartier. La școală printre colegi, încurajați fiind și de către profesori deoarece pasiunea de colecționar ajuta copilul la dobândirea unor calități ca de exemplu ordinea și pedanteria și-i îmbogățește cultura generală. Părinții și profesorii ne-au îndreptat către următorul pas și anume Casa Pionierilor și mai apoi Casa de Cultură.

Întâlnirile de la casa de cultură prilejuiau colaborări, schimburi între pasionații colecționari, cu o mai mare diversitate de colecționare cum ar fi : FILATELIA (timbre, fdc, maxime), CARTOFILIE (vederi poștale, plicuri, scrisori vechi),

NUMISMATICĂ (insigne, medalii, decorații, monezi, bancnote) și alte ramuri de colecții și obiecte de artă, vechituri, LITERATURĂ (cărți vechi etc.), ceasuri, etc.

Aici la Casa de Cultură a Municipiului Deva, colecționarii de toate vârstele s-au regăsit și își împărtășeau atât cunoștințele cât și emoțiile la găsirea sau schimbarea unor piese cu altele care le lipseau din colecția proprie. Vechii colecționari îi învățau pe cei mai tineri cum să păstreze materialele de colecție și cum să colecționeze și să catalogheze colecția.

Pe urmă cine a ajuns la un nivel evoluat a putut să participe chiar și la expoziții, evenimente culturale la nivel orășenesc, județean și mai apoi la cel național sau chiar internațional.

Vreau să menționez faptul că de când eram copil, colecționarii deveni și-au desfășurat întâlnirile și activitatea la Casa de Cultură „ Drăgan Muntean ” din Deva.

Personal mi-am făcut ucenicia în această frumoasă pasiune, alături de marii colecționari ai orașului, maeștrii pe care mereu îi voi purta în inimă și-n amintire cum au fost și sunt : arhitectul Ivan Szeidelhoffer, Zalányi Ladislau, Galgoczi Alexandru, prof.Eugen Metesan, prof.Nicolae Ilișiu, Biju Victor, Bornemisa Ioan, Todor Martin, ing.Vernichescu Iuliu, Voicu Balea, dna Erzelia Fara, contabilul Nemes Iosif, ing. Nichoară Iuliu, ing. Dărăbanț Ioan și mai apoi maestrul Lung Ioan ca și prietenul meu Crețan Daniel, cei de la care am putut învăța și încă învăț multe și datorită cărora am devenit de-a lungul timpului un bun colecționar și un bun coleg.

Tot de-a lungul timpului, în călătoriile mele prin țară am avut privilegiul de a întâlni și a cunoaște oameni, colecționari deosebiți care m-au și ajutat mult, cum ar fi : colonelul Teodor Nușfelean, contabilul Andrei Klein, ing.Schimmerling Ladislau din Timișoara, prof.Nicolae Salade din Sibiu, fam.ing.Iuliu Szabó, Constantin Pricop, Matei Chirilă, frații Mihai și Marius Șerbu din București, Domșa Mihai din Cluj, Nicolae Platon din Brăila, prof.Gîscă George, Vasile Gherlea din Hunedoara, Ștefan Augustin Pinte, Bud Alexandru din Baia Mare, Ciaciș Gyuri, Flavius Domide, Titus Stefanov din Arad, familia Beke Ernő din Tg.Secuiesc, Göthér István din Odorheiu Secuiesc, Boér Gheorghe din Tg.Mureș, fam.Tudor Nicolae din Vulcan, Neiconi Timotei din Hațeg , fam.Huh Dorel și fam.ing.Rovinar Mircea din Vălișoara, prof.Kelemen Tiberiu, Pușcașu Dumitru din Petroșani ca și devenii mei dragi cu care m-am întâlnit și colaborat la diferite evenimente, întâlniri, expoziții, târguri la nivel județean și național.

Întorcându-mă în prezent pot să susțin cu tărie că micuțul nostru grup de colecționari și prieteni care ne întâlnim în fiecare vineri după masă la Casa de Cultură (între timp devenit „Centrul Cultural Drăgan Muntean”) avem unii o vechime de peste 30 ani și suntem un grup-nucleu inimos în frunte cu Bornemisa Lucian, președintele asociației „Hobby Club Decebal” Deva, înființat recent în 2014 și care organizează târgurile colecționarilor de la Deva; în rândul lor, ca membru fondator, mă număr și eu.

Primul târg organizat de gruparea „Hobby Club” Deva a fost în 24.feb.1996 cu 20 mese și vreo 50 de persoane la sala de la etaj unde aveam noi întâlnirile și extins pe hol, cu ajutorul lui Bornemisa Lucian și Vlad Petru, mai apoi cu implicarea lui Poienar Mihai. Pe urmă, cu trecerea timpului, Târgul de primăvară, vară sau toamnă să devină pur și simplu Târgul Colecționarilor de la Deva, care s-a tot dezvoltat și s-a extins la 100 mese și 200 de persoane, participanți și vizitatori laolaltă în sala holului de așteptare la sala mare și mică.

Între 1996 – 2005 (și 2008) se organizau două târguri naționale pe an, ca mai apoi din 2006 și până în prezent se organizează câte trei târguri naționale pe an, cu participarea permanentă a colecționarilor din fiecare colț al țării, de la Timișoara, Tg.Jiu, Craiova, Oradea, Arad, Cluj, Sibiu, Tg.Mureș, Baia Mare, Brașov, Piatra Neamț și București , Reșița, Alba până la cei din județul Hunedoara (Deva, Hunedoara, Hațeg, Simeria, Petroșani, Vulcan, Brad și Vălișoara) ca și vizitatori din Ungaria (Szeged, Győr), dar și de peste ocean Casey Rafinovich (Canada).

Data de 16 aprilie 2016 a fost o dată specială pentru Târgul Colecționarilor din Deva, deoarece acum a avut loc ediția cu numărul 50 (în decursul a 20 de ani , 1996-2016), organizat de asociația Hobby Club „Decebal” Deva cu ajutorul și implicarea inimoșilor săi membri (prin rândul cărora se regăsesc și mulți membri ACIR: Bornemisa Lucian, Lung Ioan, colonel Milian Dumitru, ing.Cristoi Eduard Claudiu, Vasile Gherla, Turi Gheorghe Alex, Morar Radu , Neiconi Timotei, Huh Dorel, Huh Cornelia-Mariana, ing. Rovinar Mircea, Rovinar Viorica și mai tanărul nostru coleg Rovinar

Raul) ca și cei care sunt doar membri HCDD : Crețan Daniel , Dumitrașciuc Nicolae, Galea Loghin, ing. Henț Ioan, Vlad Petru, colonel Kevin Ryan, Voicu Balea, Sabău Ioan Tiberiu și alții.

Ediția cu nr. 50 a Târgului Colectionarilor din Deva fiind una specială, afluența publicului a fost mai numeroasă ca oricând. Evenimentul a fost mediatizat la radio BigFM, județul tău și cu ajutorul prietenul Ciprian Andrica de la HDTV, cât și de presa locală prin cotidienele: „Glasul Hunedorean” , „Mesagerul Hunedorean”, „Ziarul Hunedorean”.

Participanții și vizitatorii au putut admira și două panouri, realizate în cinstea evenimentului, cu imagini, afișe și un colaj de aducere-aminte realizat de subsemnatul.

Toată lumea prezentă a fost extrem de mulțumită atât de afluența de public cât și de materialele expuse pentru vânzare sau schimb.

La sfârșitul evenimentului foarte multă lume a venit la mine mulțumindu-mi pentru buna organizare și desfășurare și mă întrebă

când va fi următorul târg.

Cel cu numărul 51 va fi în vară în data de 25 iunie 2016.

Târgul Colectionarilor de la Deva cu nr. 50 a trecut, ne uităm în urmă la el cu nostalgie și satisfacție, a fost o realizare majoră rezultat de-a lungul anilor.

Urmează întâlnirea cu nr. 51 , (până atunci Felix-Băi , Clujul și Brașovul), când ne vom revedea cu bucurie și speranță că ne vom îmbogăți colecțiile, dar și prietenii existente.

Mulțumesc că sunt privilegiat să am asemenea pasiuni, colegi și prieteni.

COMUNA VĂLIȘOARA, IMPORTANT CENTRU AL INSIGNOGRAFIEI HUNEDORENE

Situată la 24 km de municipiul Deva, capitala județului Hunedoara, comuna Vălișoara pe lângă peisajele deosebit de frumoase are și locuitori pe măsură. Oameni harnici și ambițioși, aceștia fac tot ce le stă în putință pentru ca această localitate să fie tot timpul pe locurile fruntașe indiferent de domeniu.

Aceleași calități caracterizează și grupul de colecționari de insigne care locuiesc aici și care nu ratează nicio ocazie de a prezenta locuitorilor comunei rezultatul muncii lor din această frumoasă pasiune, adică panourile cu insigne.

Anul 2016, este un an bogat în manifestări sportive atât pe plan european cât și pe plan mondial, anul acesta desfășurându-se două evenimente sportive majore, Campionatul European de fotbal și Olimpiada. Aceste evenimente deosebite au oferit ocaziile pentru organizarea unor expoziții de insigne cu tematica sportivă.

Prima expoziție de acest gen, dedicată Campionatului European de fotbal a avut loc pe stadionul „Voința” din comună în data de 19 iulie. Cu această ocazie au expus colecționarii: Mircea Ioan Rovinar, Viorica-Maria Rovinar, Raul-Dimitrie Rovinar, Mariana-Cornelia Huh, toți din Vălișoara și Gheorghe-Alexandru Turi din Deva.

Munca pasionaților colecționari a fost răsplătită de către organizatori cu frumoase cupe și diplome.

În fotografia alăturată sunt prezentați cei cinci inimoși colecționari de la Vălișoara după festivitatea de premiere.

După această primă expoziție au mai urmat și altele pe care le prezentăm în paginile ce urmează.

Mulțumim pe această cale tuturor colegilor din Vălișoara pentru efortul depus în mediatizarea pasiunii noastre, urându-le totodată mult succes și pe viitor.

EXPO OLIMPIADA RIO DE JANEIRO - 2016

Cu ocazia Jocurilor Olimpice de vară de la Rio de Janeiro din Brazilia, la sediul (în vitrina) PNL Deva, la inițiativa colecționarilor de insigne de la Vălișoara - Dorel Huh și a primarului Mircea-Ion Rovinar, a fost organizată o mini expoziție de insigne cu tematică sportivă. La manifestare au participat colecționari de la Deva și Hațeg, membrii atât ai A.C.I.R. (Asociația Colecționarilor de Insigne din România) cât și ai Asociației Colecționarilor „Hobby Club Decebal” din Deva.

Publicul devenea putea admira insignele expuse în perioada 4-11 august 2016.

Expozanții Cornelia-Mariana Huh, Mircea-Ion Rovinar, Dorel Huh, Viorica-Maria Rovinar, Raul-Dimitrie Rovinar din Vălișoara, Timotei Neiconi din Hațeg cât și Ioan Lung, Lucian Bornemisa, Gheorghe-Alexandru Turi din Deva au fost recompensați cu diplome din partea Direcției Județene pentru sport și tineret Hunedoara, reprezentată de fosta campioană mondială la săritura în lungime Marieta Ilcu, căreia îi mulțumim și pe această cale.

Vernisajul a avut un real succes."

În fotografia alăturată, expozanții Timotei Neiconi din Hațeg (în dreapta privitorului), Lucian Bornemisa din Deva (în stânga) și Dorel Huh din Vălișoara (în plan apropiat) au fost surprinși de memoria peliculei în fața vitrinei cu exponate.

O FRUMOASĂ EXPOZIȚIE DE INSIGNE LA VĂLIȘOARA

În intervalul 13-14 august a avut loc la Vălișoara (jud. Hunedoara) cea de-a XI-a ediție a Zilelor comunei, care, în cadrul larg al manifestărilor, a cuprins și cea de-a VIII-a ediție a expoziției de insigne cu tematică sportivă.

Timpul deosebit de frumos a permis ca evenimentul să aibă loc, spre bucuria participanților, în aer liber – pe cochetul stadion „Voința” din localitate.

Expoziția polarizează atenția celor mai valoroși colecționari din județ care, în ultimii ani, aduc în expoziție cele mai valoroase insigne sportive emise pe toate meridianele lumii.

Anul acesta, la expoziția colectivă, și-au adus contribuția: Ioan Lung, Alexandru-Gheorghe Turi, Lucian Bornemisa de la Deva, Neiconi Timotei (Hațeg), Tiberiu Kelemen, președintele A.C.I.R., Dumitru Pușcașu, secretarul A.C.I.R. și Eugenia Kelemen (Petroșani), Dorel Huh, Cornelia-Maria Huh, Dimitrie-Raul Rovinar, Maria-Viorica Rovinar, Ion-Mircea Rovinar – primarul comunei, toți din Vălișoara. A participat și doamna Violeta Neiconi, sperăm o viitoare membră a asociației.

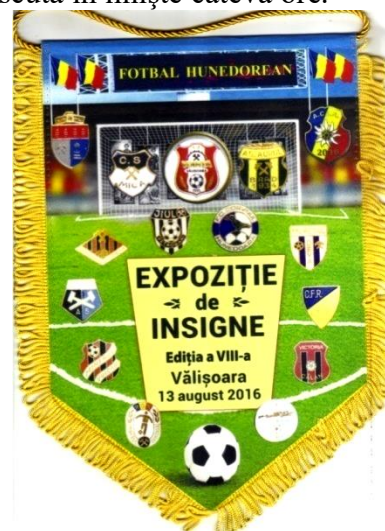
După montarea celor 32 de panouri, care au însumat convențional 1.920 de insigne, a rezultat o expoziție unitară care a reflectat fidel activitatea sportivă, în special cea fotbalistică.

Au urmat două alocuțiuni susținute de către Primarul localității Vălișoara, Ioan-Mircea Rovinar, care a mulțumit atât organizatorilor cât și participanților pentru efortul depus în realizarea acestui act de cultură în localitatea Vălișoara. Mulțumește domnului profesor Tiberiu Kelemen-președintele A.C.I.R. care în fiecare an participă la evenimentul din comună, aducând spre a fi expuse insigne deosebite.

În continuare a avut loc o scurtă intervenție a președintelui A.C.I.R. care a mulțumit Primăriei Vălișoara și Consiliului Local pentru organizarea manifestării din fiecare an, precum și familiei Huh care, de fiecare dată își pune casa la dispoziția noastră, ca să putem discuta în liniște câteva ore.

Toți participanții au fost recompensați cu diplome cupe, fanioane și ilustrate, iar pentru marcarea evenimentului A.C.I.R. a pus în circulație o insignă primită de fiecare expozant; tirajul piesei este foarte mic de doar 14 exemplare.

Direcția Județeană pentru Sport și Tineret Hunedoara, prin doamna Marieta Ilcu, a oferit participanților câte o diplomă.

DOCUMENTELE ADUNĂRII GENERALE A.C.I.R. 2016

PROCES VERBAL

al ședinței comitetului de Conducere al Asociației Colectionarilor de Insigne din Romania
din data de 27.05.2016, ora 19⁰⁰

Sala de expoziție de la Hotelul „Padiș” din stațiunea Băile Felix.

Încheiat azi, 27 mai 2016, cu ocazia ședinței Comitetului de conducere al A.C.I.R.

La ședință au luat parte : Prof.Tiberiu Kelemen președintele asociației,
Viorel Stroe prim-vicepreședinte,
Beke Ernó vicepreședinte zona Ardeal,
Ec. Ștefan Dina vicepreședinte zona București,
Ilin Milan vicepreședinte zona Banat,
Brânzei Stelian vicepreședinte zona Moldova,
Dumitru Ioan Pușcașu, secretarul asociației.

În deschiderea ședinței Comitetului de conducere al A.C.I.R. a luat cuvântul domnul președinte, prof. Tiberiu Kelemen, care datorită faptului că toți cei prezenți se aflau după o călătorie destul de lungă a propus să se treacă direct la discutarea unor probleme de ordin organizatoric, propunerea fiind aprobată în unanimitate de către cei prezenți.

În continuare domnul președinte a pus în discuție problema autoexcluderii, membrilor care nu participă la activitățile asociației sau nu-și plătesc cotizația timp de trei ani, reînscrierea acestora urmând să se facă cu procedura de înscriere a noilor membri. Propunerea a fost aprobată în unanimitate.

Pentru evitarea unor situații de acest gen domnul vicepreședinte Ștefan Dina a propus ca noii membri să fie recomandați de membrii mai vechi.

Domnul președinte al A.C.I.R. a informat pe cei prezenți că pentru reactualizarea bazei de date a asociației în vederea unei mai bune colaborări între membrii acesteia și comitetul de conducere, pe perioada de timp dintre două congrese, au fost trimise membrilor noi tipuri de adeziuni.

În replică domnul vicepreședinte Ștefan Dina a atras atenția că după știința Domniei Sale, va trebui să se facă o adresă către Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, pentru ca această bază de date sa fie legală.

Informăm pe această cale pe toți colegii că după ce s-a studiat legea, răspunsul a fost găsit în Decizia Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal nr. 100/2007 privind stabilirea cazurilor în care nu este necesară notificarea prelucrării unor date cu caracter personal ce a fost publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, Nr. 823 din 3.12.2007, care stipulează:

Art. 1. — *Notificarea prelucrării datelor cu caracter personal nu este necesară în următoarele cazuri:*

g) când prelucrarea datelor cu caracter personal referitoare la proprii membri este efectuată de asociații, fundații sau orice alte organizații fără scop patrimonial, exclusiv în vederea realizării specificului activității organizației, cu condiția ca datele să nu fie dezvăluite unor terți fără consimțământul persoanei vizate;

În consecință nu este necesară această notificare, datorită faptului ca baza de date astfel creată este pentru uzul strict al asociației.

Domnul vicepreședinte Stelian Brânzei a propus ca fiecare membru al asociației să aibă Statutul asociației sau ca cel puțin el să fie publicat în Jurnalul insignografic.

Propunerea se va materializa prin republicarea Statutului într-un număr viitor al Jurnalului insignografic, mai precis în numărul 17.

Tot Domnia Sa a atras atenția Comitetului de conducere asupra faptului că au început să apară unele grupulețe, situație care poate deveni foarte periculoasă pentru viitorul asociației, dacă nu se vor lua măsuri.

În altă ordine de idei domnul vicepreședinte Stelian Brînzei a cerut ca în paginile Jurnalului insignografic să nu mai fie publicate articole cu referire la medalii.

În urma discuțiilor purtate s-a hotărât că prezentarea unei medalii în cadrul unui articol din Jurnalul insignografic se va face doar când aceasta are rol de material însoțitor. De exemplu atunci când în articol se face referire la un eveniment la care au fost emise atât insignă cât și medalie.

Domnul vicepreședinte Beke Ernő, cu referire la titlul de „Colecționar emerit” a precizat că trebuie să fie bine stabilită calitatea viitorilor premianți, titlul urmând să fie atribuit în baza unor criterii bine stabilite. Domnia Sa a mai spus că dacă criteriile nu pot fi respectate în totalitate, titlul să se poată acorda doar dacă ele sunt respectate cel puțin într-un procent de 80 %, iar înaintea acordării titlului să fie consultați toți membrii comitetului de conducere.

În acest scop domnul secretar Dumitru Ioan Pușcașu va întocmi o situație cu activitatea fiecărui membru în parte, termenul de redactare a acesteia având un caracter permanent.

Domnul vicepreședinte Ilin Milan a ridicat din nou problema respectării de către expozații a criteriilor de prezentare a exponatelor, datorită faptului ca au apărut și de această dată unele panouri care nu respectă cerințele regulamentului.

Domnul vicepreședinte Ștefan Dina a cerut redezbaterea Regulamentului ACIR, iar fiecărui membru să-i fie înmănat câte un exemplar în momentul în care își achită cotizația anuală.

Tot domnul vicepreședinte Ștefan Dina a propus ca fiecărui nou membru la înscrierea în asociație să-i fie înmănat un panou standard.

S-a hotărât de către cei prezenți ca această propunere să fie pusă în aplicare în funcție de posibilitățile financiare ale asociației.

Pentru stimularea tinerilor colecționari cu referire directă la copii, domnul președinte Tiberiu Kelemen a propus înființarea unui premiu special pentru aceștia. Propunerea a fost aprobată în unanimitate.

Domnul vicepreședinte Ștefan Dina, din partea Clubului Numismatic „Mihai Eminescu” din cadrul Cercului Militar Național al cărui președinte este, a venit cu o propunere de a se emite o insignă care să fie atribuită unor persoane ce sprijină activitatea A.C.I.R.. Insigna va avea ca simbol o floare de colț, fiind realizată într-un tiraj de 50 de bucăți din argint și 50 de bucăți din metal comun. Pentru realizarea acesteia să participe și A.C.I.R. cu o cotă parte din contravaloarea pieselor.

Comitetul de conducere va căuta soluții financiare pentru punerea în practică a acestei propuneri.

Cu privire la viitoarele taloane de participare la congrese domnul vicepreședinte Ștefan Dina a sugerat o schimbare a imaginii acestuia pentru a primi o formă mai intuitivă și s-a angajat să realizeze un astfel de model.

Comitetul de conducere, pentru o mai bună informare a colegilor în legătură cu activitatea asociației, a hotărât achitarea costului pentru domeniul de utilizare ce găzduiește situl asociației și care este în valoare de 10 lei/ lună, respectiv 120 lei/an.

Domnul vicepreședinte Ștefan Brînzei a cerut comitetului de conducere să se hotărască cine este de fapt redactorul Jurnalului insignografic și să fie publicată o listă cu colaboratorii la această publicație.

Tot domnealui a rugat să fie publicată o listă cu foștii colegii care ne-au părăsit trecând la cele veșnice.

Domnul președinte Tiberiu Kelemen a răspuns arătând că în mai multe numere ale Jurnalului insignografic au fost publicate astfel de liste și că ele vor fi publicate în continuare funcție de spațiul disponibil.

Sedința comitetului de conducere s-a încheiat la ora 20³⁰, urmând ca hotărârile luate să fie supuse aprobării Adunării generale de a doua zi.

PROCES VERBAL

al ședinței Adunării generale a Asociației Colectionarilor de Insigne din Romania
din data de 28.05.2016, ora 13⁰⁰
Sala de expoziție de la Hotelul „Padiș” din stațiunea Băile Felix.

Încheiat azi, 28 mai 2016, cu ocazia ședinței Adunării generale a A.C.I.R.

La ora 13⁰⁰ în sala dedicată expoziției colective de insigne de la Hotelul „Padiș” din localitatea Băile Felix, a avut loc Adunarea generală a membrilor Asociației Colectionarilor de insigne din România pe anul 2016.

După numărarea celor prezenți în sală s-a constatat ca sunt prezenți în sală 65 de membri, deci Adunarea generală este statutară.

Pentru buna desfășurare a lucrărilor domnul Silviu Ivan a propus votarea unui prezidiu format din cinci membri și anume: prof. Tiberiu Kelemen (președintele A.C.I.R.), Viorel Stroe (primvicepreședinte), Ștefan Dina (vicepreședinte pe zona București), Beke Ernő (vicepreședinte pe zona Ardeal) și Dumitru Pușcașu (secretar).

Popunerea a fost votată în unanimitate.

Pentru buna desfășurare a ședinței dl. Președinte Tiberiu Kelemen a propus ca redactarea procesului-verbal al ședinței să fie făcută de către dl. Dumitru Pușcașu. Propunerea a fost supusă la vot și a fost aprobată în unanimitate.

În continuare, dl. Președinte, profesor Tiberiu Kelemen, a prezentat ordinea de zi propusă pentru desfășurarea Adunării Generale a ACIR, după cum urmează:

- Raport de activitate al Comitetului director în perioada 2015-2016;
- Raportul Comisiei de cenzori;
- Diverse

Domnul președinte A.C.I.R. a dat citire Raportului de activitate al Comitetului director în perioada 2015-2016.

Materialul prezentat a fost aprobat cu unanimitate de voturi.

A luat cuvântul domnul prim-vicepreședinte Viorel Stroe care a dat citire raportului cu referire la situația financiară a asociației.

Raportul a fost adoptat cu unanimitate de voturi de către cei prezenți.

În completare domnul președinte, prof. Tiberiu Kelemen, a informat pe cei prezenți că au fost făcute unele donații de către câțiva colegi, în cursul acestei zile.

S-a trecut la punctul trei al ordinei de zi – discuții.

Luând cuvântul domnul președinte A.C.I.R. propune spre aprobare alocarea sumei de 120 lei/an pentru achitarea contravalorii domeniului de găzduire a situ-lui A.C.I.R. Propunerea fiind aprobată în unanimitate.

În continuare a fost supusă Adunării generale propunerea ca acei colegi care timp de trei ani nu au nici o activitate să fie considerați ca autoexcluzi din asociație, având posibilitatea de a se reînscris ca noi membri. Propunerea a fost aprobată cu majoritate de voturi, existând două voturi împotriva și o abținere.

Domnul prim-vicepreședinte Viorel Stroe a reamintit celor prezenți cuantumul taxelor de înscriere care este după cum urmează:

- 35 lei taxa înscriere;
- 30 lei cotizația pe anul în curs;
- 5 lei insigna A.C.I.R.

Total 70 lei.

Nu au existat propuneri de modificare a acestor sume.

Domnul președinte A.C.I.R. a dat cuvântul P.S.†Galaction, care a subliniat necesitatea cointereseării membrilor asociației în organizarea întâlnirilor colecționarilor, propunând ca pentru a ușura sarcina celor ce vor organiza viitoarele manifestări de acest gen acestea să se desfășoare pe durata a două zile în loc de trei.

În completare domnul Tiberiu Kelemen a prezentat situația manifestărilor cu durată de o zi, scoțând în evidență faptul ca acestea supun participanții la un grad mare de oboseală, fapt ce ar determina marea majoritate a colegilor mai în vârstă să nu participe la astfel de manifestări.

Domnul vicepreședinte Ștefan Dina a subliniat că din propria experiență (dumnealui fiind unul dintre organizatorii unor manifestări de acest gen) că deși acestea pot fi foarte plăcute sunt extrem de obositoare și în consecință dumnealui optează pentru forma actuală cu două nopți de cazare.

A luat cuvântul domnul Aurel Stanciu, care, după ce a mulțumit organizatorilor pentru condițiile foarte bune puse la dispoziția participanților, a propus organizarea în cadrul expoziției colective a unei secțiuni dedicate colecțiilor de brelocuri, iar juriul acestor expoziții colective să fie format din persoane specializate.

Tot domnul Aurel Stanciu a propus să fie căutată o modalitate de organizare a unor expoziții colective compuse, adică formate din două secțiuni: expoziția tematizată și cea liberă, pentru a determina colegii să vină cu panouri noi nu numai cu cele pe care le prezintă ani la rând.

Cele două propuneri vor fi analizate de comitetul de conducere iar soluțiile găsite vor fi supuse adunării generale viitoare.

A luat cuvântul domnul vicepreședinte Ștefan Dina care a apreciat activitatea asociației care a devenit din ce în ce mai bună. În continuare domnul Ștefan Dina a propus emiterea de către ACIR a unui set de insigne dedicate monumentelor degradate, arătând totodată că ar fi persoane care ar putea ajuta la realizarea acestei idei.

În cuvântul său domnul Silviu Ivan a arătat că pentru asigurarea viitorului asociației trebuie să punem un accent mai mare pe copii; de aceea, ca un mijloc de stimulare a tinerilor colecționari în vârstă de până la 18 ani, ar trebui emisă o insignă de genul „Micul colecționar”.

Domnul dr. Constantin Lupu a propus ca toți expozanții să facă o scurtă descriere a panourilor expuse pe o foaie care să fie atașată acestora.

Tot dumnealui a propus realizarea unei broșuri explicative cu titlul „Vino să fii colecționar”, care să mediatizeze pasiunea noastră în rândurile copiilor.

Urmează ca aceste propuneri să fie analizate de către comitetul de conducere, care să identifice mijloacele de punere în practică a lor. Soluțiile găsite vor fi supuse aprobării adunării generale de anul viitor.

În continuare a luat cuvântul domnul Aurel Curdov care a subliniat lipsa de interes a tinerilor față de aceste pasiuni, arătând că este necesară o intensificare a activității asociației prin intermediul calculatorului.

Domnul vicepreședinte Ștefan Dina a reamintit că, în mediul virtual, asociația are deschisă o pagina facebook, iar ca o altă ocazie de a ne face cunoscuți propune colegilor ca fiecare acolo unde locuiește să profite de oportunitatea programului „Școala altfel” și să organizeze mici expoziții în care să prezinte elevilor diferite tematici de insigne, oferindu-le totodată informații cu privire la această pasiune.

Domnul Coriolan Chiricheș propune ca în cadrul acestor expoziții școlare, elevilor mai interesați să le fie înmânate insigne cu un desen mai simplu care să fie confecționate într-un tiraj mai mare, de exemplu 1.000 de bucăți.

Luând cuvântul P.S.†Galaction s-a arătat dispus să ajute la publicarea broșurii „Vino să fii colecționar”, dar va trebui ca cineva să o pună pe hârtie.

Domnul secretar Dumitru Pușcașu și-a luat angajamentul de a face macheta broșurii, care să fie prezentată comitetului de conducere spre aprobare și îmbunătățiri.

IN MEMORIAM CIMPOI MIHAI

1932 - 2016

În ziua de sâmbătă 15 octombrie 2016 inima colegului Cimpoi Mihai a încetat să mai bată. Membru al Societății Numismatice Române – Secția Botoșani, membru al Asociației Filateliștilor din județul Botoșani, membru al Asociației Colectionarilor de Insigne din România, al Clubului Numismatic „Mihai Eminescu” din cadrul Cercului Militar Național, precum și al altor asociații cu activități asemănătoare, a plecat la cele veșnice.

De profesie economist, Cimpoi Mihai s-a născut la 4 martie 1932 în localitatea Nicșeni, județul Botoșani. Din tinerețe a avut preocupări remarcabile în pasiunea colecționării și studierii în mod special a pieselor numismatice și filatelice.

Această pasiune și-a dovedit-o nu numai prin a colecționa și a admira piese, dar și realizând exponate frumoase și prețioase pe care le-a prezentat la întrunirile zonale, naționale și internaționale. Prin participarea sa cu regularitate la astfel de acțiuni a fost apreciat, respectat și iubit de către cei ce l-au cunoscut.

Colecționar cu preocupări constante în domeniu încă din perioada anilor 1968, a colaborat excelent cu SNR, inclusiv cu Secția Casei Centrale a Armatei. Datorită pasiunii sale, dar și prin poziția sa în aparatul de stat, a organizat manifestări numismatice de amploare în Botoșani care aveau să îl consacre în peisajul numismatic național.

A participat activ la acțiunile Clubului Numismatic Mihai Eminescu din cadrul Cercului Militar Național unde i s-a acordat distincția Pana de aur a lui Eminescu, premiul I, II și III.

Munca sa de o viață dedicată colecționării insinelor i-a fost recompensată în 2005, la Târgu Secuiesc, cu un meritat premiu de excelență, iar de către Asociația Colectionarilor de Insigne din România i-a fost acordat în anul 2016 cea mai importantă distincție în domeniu - Premiul „Floarea de colț”.

Ultima perioadă a vieții a trăit-o împreună cu familia, în municipiul Râmnicu Vâlcea. Colegii de pasiune îi vor păstra o neștersă amintire DOMNULUI CIMPOI, roagă pe bunul Dumnezeu să-l ierte și să-l primească în împărăția Sa.

Col.(r) Ioan Siminicianu
președinte al Secției Botoșani a Societății Numismatice Române.

AU FOST COLEGII NOȘTRII

Astăzi , citind aceste rânduri, nu trebuie să-i uităm pe cei care de-a lungul anilor au fost alături de noi, iar acum și-au găsit liniștea veșnică.

În continuare vom prezenta lista cu cei care ne-au fost colegi de-a lungul timpului, iar pentru a nu ofensa pe nimeni vom folosi ordinea alfabetică a orașelor în care au trăit.

ARAD : Bota Ioan, Coloman Braun, Forgács Zoltan, Fruja Gheorghe, Istrate Ghiocel, Pelegrini Victor, Suciuc Ioan, Triest Anton, Vasluianu Costachi,.

BAIA MARE: Sasi Nagy Bela.

BOTOȘANI: Urigiuc Mihai.

BRAD: Mihai Susan.

BUCUREȘTI: Băieș Victor, Curdov Nicolae, Dogaru Ioan, Fodoreanu Costică, Hîtru Dumitru, Popovici Micipsa, Mark Horațiu, Năstase Petrache, Sanda Gheorghe, Tăzlăuan Toader, Umlauf Vitalie.

CRAIOVA: Marinescu Ioan, Măzureanu Victor, Minea Manole, Bittel Radu.

DEVA: Carculea Ioan, Cucuveanu Ioan, Ganea Ionel, Gyenge Iulius, Vizesi Mihai.

MEDIAȘ: Weber Ștefan, Zerbes Klaus.

PAȘCANI: Niță Vasile.

PETROȘANI: Baban Dan, Balcu Anton, Dula Aurel, Marcu Lucian, Melha Petru, Morariu Cornel, Pădure Ioniță, Poporogu Ion, Schmidt Ladislau.

PLOIEȘTI: Ciudin Eugen, Manu Nicolae.

RÂMNICU VÂLCEA: Cimpoi Mihai.

SUCEAVA: Colbert Victor.

TIMIȘOARA: Funar Vasile, Knevel Adalbert, Milovan Pavel, Petrică Nicolae, Voinea Stelian.

TÂRGU MUREȘ: Papp Iozsef, Tamas Arcadie.

TÂRGU SECUIESC: Kovacs Micșunica, Kovacs Ödön.

Vom păstra în suflet memoria celor pomeniți și tot ceea ce au făcut pentru dezvoltarea insignografiei din țara noastră.

Dumnezeu să-i odihnească în pace!

CUPRINS

În loc de prefață	Pag. 4
Cuvânt de salut	Pag. 5
Al VIII-lea Congres Național de insignografie din România și a 42-a expoziție colectivă de insigne Băile Felix 27-29 mai 2016	Pag. 6
Un premiu special acordat de A.C.I.R.	Pag. 14
O insignă mai puțin cunoscută - Insigna Oastei Domnului	Pag. 16
Insignele cercului de cântăreți germani din Timișoara - Fabric 1929	Pag. 20
Insigna Societății corale maghiare din Timișoara - Fratelia 1929	Pag. 21
Insignele vechi ale Drumeților montani din Voievodina	Pag. 22
„CS” Două inițiale o insignă	Pag. 25
Producător de insigne, condamnat cu executare	Pag. 27
„Expresul C.F.R.” din România 120 de ani de activitate (1896-2016)	Pag. 28
Insigne ale societăților de binefacere și caritate din România	Pag. 31
Insigne ale Societăților de temperanță din România	
Însemnele celui de-al III-lea Congres Internațional de numismatică din România, Brașov 2016 și insigna celui de-al XXXII-lea Simpozion Național de Numismatică Bușteni 2015	Pag. 33
Insignele „Gata pentru Muncă și Apărarea R.P.R.” (G.M.A.)	Pag. 35
Povestea și drumul unei insigne	Pag. 37
Insigna ca document istoric de bibliotecă	Pag. 37
Insigna A.J.V.S.P. Sibiu	Pag. 39
Cele trei insigne ale Cabanei „Gențiana”	Pag. 40
Insigna artă plastică în miniatură	Pag. 41
Insigna celui de al XV-lea Congres Universal de Pace Milano 1906	Pag. 43
Insignele Asociației „Prietenii Basarabiei, Bucovinei și Ținutului Herța”	Pag. 44
Insigna jubileului de 50 de ani (1897-1947) a Societății „Racova”	Pag. 47
Insigne contrafăcute	Pag. 48
O poveste între două insigne (Mina Petrila)	Pag. 50
Insigna „Teiul lui Eminescu”	Pag. 55
Nota Redacției	Pag. 55
Rarități	Pag. 56
Catalogul colecției de insigne „Nicu Tudor-Tematica Fotbal”	Pag. 57
Curtea de Argeș - O frumoasă evocare numismatică a istoriei naționale	Pag. 58
Târgul colecționarilor de la Deva ediția a 50-a	Pag. 59
Comuna Vălișoara, important centru al insignografiei hunedorene	Pag. 62
Expo „Olimpiada Rio de Janeiro 2016”	Pag. 63
O frumoasă expoziție de insigne la Vălișoara	Pag. 64
Documentele Adunării Generale A.C.I.R. 2016	Pag. 65
In memoriam - Cimpoi Mihai	Pag. 69
Au fost colegii noștri	Pag. 70
Cuprins	Pag. 71

• Diverse insigne

Producem de 22 de ani , o gamă diversificată de insigne

Material : din alamă, cupru, tablă decapată, aluminiu, alpaca , staniu, zamac, argint, aur.

Procedeu principal : turnate sub presiune ,turnate în cochilă, matrițate, stampate, frezate chimic, printate offset sau full color, tampografiate , sirigrafiate, laserate.

Acoperire galvanică : Cuprate, alămite, nichelate, argintate, aurite, antracizate si variantele acestora patinate.

Modul de prindere : cu ac și element elastic ștanțat, cu ac și element elastic strunjit , cu ac de siguranță , cu lamelă arc , cu șurub piuliță , cu buton magnetic , cu ac cu picior lung.

Colorare : cu vopsea, cu rășini epoxidice, cu emailuri la cald sau rece.

Complexitate : in plan 2D și in spațiu 3D.

SC ACCESORII PROD SRL
Oradea, str. Ogorului nr. 28/A

EMAIL

office@accesoriiprod.ro
accesoriiprod@yahoo.com

WEBSITE

www.accesoriiprod.ro

